MILDRED DAVIS

Până la delir

Traducerea şi adaptarea în limba română de CECILIA

IONESCU

ALCRIS
Romance

Capitolul 1

Aruncând-si spre spate părul greu, arămiu, Cassie Ryan expiră îndelung. Cum îndrăznea oare Derric Watley s-o facă responsabilă de necazurile lui? Nu respinsese în mod categoric toate manechinele pe care i le propusese? Blestemându-si clientul, îsi fixă două greutăţi de paisprezece kilograme la fiecare extremitate a barei si-si reluă exerciţiul. N-avea nimic de-a face cu faptul că manechinul ales de Derric îsi rupsese tibia în urma unei căzături nenorocite! Din piciorul său elegant nu se mai distingeau decât vârfurile degetelor rosii si umflate, restul fiind ascuns sub un ghips gros. Argumentând cu fotografii, îi recomandase lui Derric alte manechine a căror formă a picioarelor ar fi trebuit să-i convină perfect. Cu toate acestea, nici unul nu-i fusese pe plac.

Vag conştientă de un zgomot de pasi pe covorul de la sol din spatele ei, Cassie lăsă halterele. Indreptându-se, scutură braţele si privi cu atenţie bărbatul care tocmai intrase. Ochii săi verzi îl cântăreau ca pe un eventual angajat, oprindu-se asupra umerilor laţi, picioarelor frumos modelate si a chipului

seducător, încadrat de un păr şaten ciufulit. Era frumos, foarte frumos şi, în emoţia sa, realiză că interesul ei îl depăşea pe cel al unei profesioniste.

Din obişnuinţă, îi studie nasul - clasic, dar puţin prea lung

- urechile - nimic interesant - şi mâinile lungi şi puternice. Ochii bărbatului, umbriţi de gene dese îi întâlniră pe ai ei şi, o clipă, el o privi intens, fără să spună nimic. Ea încremeni şi fu cuprinsă de un sentiment de vinovăţie. Poate ar trebui să-i explice că meseria sa consta în a-i privi astfel, pe bucăţi, pe necunoscuţi. Se abţinu. N-o va crede niciodată.

Alegând o pereche de haltere de optsprezece kilograme, înălţă braţele încet, în arc de cerc spre tavan. Deşi practica zilnic acest gen de sport, de ani de zile, simţi pe neaşteptate înţepătura unei crampe în braţul drept. Reţinându-şi respiraţia, se înclină uşor până la sol şi lăsă greutăţile. Necunoscutul îi întrerupsese concentrarea, era inutil să mai insiste.

Aruncând o privire peste umăr, îl văzu pe însoţitorul său venind spre ea.

- Dacă nu folosiţi halterele, mi-ar plăcea să încerc eu.

- Desigur, sunt ale dumneavoastră.

Era timpul să se întoarcă la muncă, dar o emoţie inexplicabilă o reţinu. Să fi fost oare perspectiva puţin atrăgătoare de a înfrunta vântul îngheţat şi vijelios care sufla pe străzile din Chicago în acest început de iarnă?

La capătul a trei încercări nereuşite, bărbatul putu în cele din urmă să îndrepte braţele deasupra capului, punctându-şi eforturile cu gemete înăbuşite, când, dintr-o mişcare prea bruscă, greutăţile îl traseră în mod

irevocabil spre spate, provocându-i căzătura.

- Cum vă simţiţi? strigă Cassie, grăbindu-se spre forma inertă ghemuită pe covor.

El deschise ochii si un zâmbet ironic descoperi un sir de dinţi perfecţi: rapid, Cassie înregistră acest amănunt ce-i putea servi mai târziu pentru o reclamă la produse pentru dinţi.

- Aţi avut noroc să nu vă răniţi la cap.

- O singură parte din mine suferă: mândria.

Bărbatul se aseză în capul oaselor si, înjurând, se frecă în mod energic pe cap.

- Iată ce se întâmplă când încerci să impresionezi o fată drăguţă, declară el cu un aer stânjenit.

Ignorând remarca, ea îl ajută să se ridice.

- După toate aparenţele, nu practicaţi acest sport de mult timp. Am impresia că nu cunoasteţi noţiunile elementare.

El clătină din cap si îsi aranjă pantalonii de trening, care coborâseră în mod periculos pe solduri, descoperind o porţiune din pielea bronzată.

- La drept vorbind, este prima dată, dar dumneavoastră dădeaţi impresia că este foarte simplu...

- La asta se ajunge la capătul unui an sau doi de practică. Nu-mi place să mă amestec în ceea ce nu mă priveste, dar...

- In cazul meu, veţi face, desigur, o excepţie.

Un licăr de amuzament îi apăru în ochi.

- Dacă nu vă daţi seama ce faceţi, riscaţi să vă rupeţi un muschi, îl avertiză ea, stiind foarte bine, după cum se vedea în privirea lui, că n-o lua în serios.

- Totusi, dumneavoastră nu sunteţi foarte musculoasă!

Cu un zâmbet ce exprima îndoiala, îsi plimbă privirea peste
sortul foarte scurt si tricoul scurt fără mâneci, care abia îi ascundea corpul superb. Ea scutură din cap cu nerăbdare si buclele arămii mângâiară umerii presăraţi cu pistui. Refuză să răspundă provocării. Dacă el avea nevoie s-o insulte pentru a-şi uşura mândria rănită, puţin îi păsa. In ceea ce-o privea, trebuia să se întoarcă la birou, unde o aşteptau probleme reale.

- Dacă sunteţi începător, vă sfătuiesc să luaţi câteva lecţii, îi sugeră ea pe un ton neutru. Vă veţi simţi cu siguranţă mai bine cu aparatele universale. Cu ele, vă menţineţi corpul şi nu riscaţi să vă răniţi.

- Imi cer iertare! exclamă el cu un aer pocăit. Nu voiam să vă ofensez. Dar înţelegeţi-mă, de unde vin eu, femeile...

- ... nu sunt foarte sportive? termină ea pentru el, întrebându-se din ce parte a ţării era originar.

- Dar acesta este adevărul! exclamă el. Este pentru prima dată când nu sunt la înălţime în faţa unei femei.

La acest joc de cuvinte, izbucniră amândoi în râs. Când el îşi recăpătă respiraţia, îşi ceru multe scuze celei care-l asista.

- Trebuie neapărat să ajung în formă. Mă voi lăsa de fumat.

- Trebuie întotdeauna să se înceapă cu o încălzire. Cinci sau şase kilograme ajung cu prisosinţă. Dacă vreţi să începeţi din nou cu greutăţi mai mici, vă voi ajuta să vă păstraţi echilibrul. Dar mai întâi, scoteţi-vă încălţămintea.

Privindu-şi ceasul, se gândi că va fi probabil în întârziere la întâlnirea de la ora unsprezece şi jumătate.

Cu coada ochiului, îl privi sprijinindu-se pe picioare, desfăcându-şi şireturile de la tenişi şi scoţându-şi şosetele de lână.

Desigur, picioarele lui purtau urmele şosetelor, dar erau cu adevărat frumoase... şi dacă se gândea bine, chiar absolut minunate. Fără să-şi dea seama de mirarea care se întipări pe chipul bărbatului, ea nu-şi putea desprinde privirea de la ele.

Bolta tălpii de la picior era bine formată, fără a fi prea pronunţată. Forma generală era categoric demnă de interes. Nu erau nici prea înguste, nici prea late. Pielea era netedă si nici o bătătură nu deforma vârfurile degetelor. Derric va sări în sus de bucurie.

- Nu-mi cred ochilor, murmură pentru ea însăsi, înainte de a-i ordona să se ridice în picioare. Chiar astfel, sub greutatea corpului, curbura tălpilor rămânea graţioasă si delicată, iar degetele se asezară bine, orizontal pe sol. Fără nici o îndoială, acestea erau picooarele pe care le căuta.

Ingenuche în faţa lui, la aceeasi distanţă cu cea la care se întindea fotograful, cu aparatul în mână.

- Perfecte! Sunt perfecte!

- Aţi vrea totusi să-mi explicaţi ce se întâmplă?

O apostrofase cu o asprime care o aduse la realitate, dar calculă în minte mărirea comisionului la care va ajunge dacă va reusi să-l facă să semneze un contract si clătină din cap.

- N-am văzut niciodată picioare atât de frumoase. Mi-aţi salvat viaţa! Este un miracol!

Se ridică grăbită în picioare si-i întinse mâna.

- Să mă prezint, Cassie Ryan. N-am înţeles bine numele dumneavoastră.

- Credeţi-mă, nu-l veţi auzi niciodată! îi strigă el

încruntat, cu ochi dispreţuitori. Şi acum, fiţi amabilă si mă scuzaţi, domnisoară...

El îsi adună rapid tenisii si sosetele si bătu în retragere cu prudenţă, spre iesire.

- încântat că v-am cunoscut!

Cassiei nu-i trebui mult să reacţioneze. Fără să stea pe gânduri, se avântă în urmărirea lui de-a lungul culoarului ce ducea la vestiarul bărbaţilor.

- Opriţi-vă! îi strigă ea. Vă implor! Am nevoie de dumneavoastră pentru o şedinţă foto!

Fără să răspundă, el trânti cu un gest furios uşa metalică în urma sa. Cassie trebui să facă un imens efort cu ea însăşi pentru a nu-l urmări înăuntru. Rezemată de perete, puse la punct o strategie. Nu exista o altă ieşire din vestiar. Aşadar, n-avea decât să-l aştepte aici.

Ceva mai târziu, uşa se întredeschise şi bărbatul aruncă prudent o privire pe culoar. Când o zări, închise imediat uşa.

- Ştiu ce credeţi. Am uitat să vă spun că eu conduc o agenţie de manechine, începu ea, abia stăpânindu-şi un râs nebun. Am să vă fac o propunere.

Cererea sa rămase fără răspuns, dar nu renunţă pentru atâta lucru.

- Să nu aveţi nici o teamă, sunt total inofensivă. Ascultaţi, vă promit că nu mă voi mai uita niciodată la picioarele dumneavoastră dacă vreţi să mă ascultaţi.

Incet, uşa de deschise şi bărbatul se strecură pe culoar, cu toate semnele de uluială. O privea insistent, parcă subjugat de această situaţie necuviincioasă. Tricoul gri deshis accentua impresia de forţă ce emana din el, iar pantalonii din catifea reiată de culoare bej se modelau subliniind şoldurile înguste.

- înţeleg foarte bine că vă imaginaţi ce este mai rău,

dar sunt obsedată de...

- Picioare!

Nici chiar politeţea pe care o simula nu-i putea ascunde dispreţul din glas.

- Există femei ca dumneavoastră în Atlanta, dar au cel puţin decenţa şi inteligenţa de a nu-şi afişa perversiunile în public! Aveţi probleme grave, domnişoară. Vă sfătuiesc să vorbiţi despre asta psihiatrului dumneavoastră şi să mă lăsaţi în pace.

- Dar vă asigur că eu conduc o agenţie de manechine! Am căzut în admiraţie în faţa picioarelor dumneavoastră din motive pur si simplu estetice. In consecinţă, sunteţi oare de acord să mă ascultaţi, da sau nu?

îndoiala dăinuia în mintea interlocutorului său. Totusi, dădu din cap.

- Spuneam, asadar, că agenţia mea recrutează manechine nu pentru parade de modă, ci pentru publicitate specializată, ca de exemplu bijuterii, articole de lenjerie de corp, sampoane. Sunt fără încetare în căutarea unui zâmbet care să pună în valoare o anumită marcă de ruj de buze, a unei mâini pentru o anumită marcă de praf de spălat. Astăzi sunt în impas. Am nevoie de picioarele unui bărbat, începând de mâine dimineaţă la ora nouă. Este în joc viitorul afacerii mele.

Făcând apel la spiritul său cavaleresc, spera să-l convingă. Dar îl ademeni totusi, cu avantajele financiare de care colaborarea sa l-ar face beneficiar.

- îmi dau seama că v-am luat pe nepregătite, dar vă ofer cinci sute de dolari dacă acceptaţi.

Recăpătându-si respiraţia, îl privi atent cu un ochi interogativ. El o fixă timp îndelungat, apoi, convins în cele din urmă de buna sa credinţă, trăsăturile i se

destinseră.

- Vă cred.

- V-ar interesa oare această muncă?

El îi acordă un zâmbet încântător si inima Cassiei începu să bată mai repede.

- Vă rog să primiţi scuzele mele, spuse el.

Ea se lăsă o clipă distrasă de vocea blândă cu inflexiuni calde, uitând ce o făcuse să alerge după acest bărbat. El îi întinse mâna si când degetele li se întâlniră, Cassie se înfioră.

- Mă numesc Adam, Adam Bradshaw.

- M-am purtat ca o idioată, dar vă asigur că sunt perfect normală.

O privea cu un interes neascuns, care o tulbură profund. Pupilele sale căprui erau presărate cu puncte verzi şi aurii şi în ele juca o licărire de admiraţie.

- Nu sunt obişnuit cu femei întreprinzătoare, începu el. Recunoaşteţi că este cel puţin ciudat să te vezi urmărit de o femeie până în vestiarul bărbaţilor, pur şi simplu pentru că i-au plăcut picioarele tale...

Un râs sonor scăpă de pe buzele ei senzuale.

- Dacă aveţi amabilitatea să mă aşteptaţi până fac un duş, vom putea merge împreună la biroul meu şi acolo vă voi explica în amănunt ce aştept de la dumneavoastră.

- De acord.

Cassie făcu stânga-mprejur şi porni spre vestiarul femeilor, conştientă de jocul muşchilor sub pielea sa şi de graţia cu care se deplasa. Simţi apăsând asupra ei privirea lui Adam şi se emoţionă mai mult decât ar fi vrut.

Fu străbătută dintr-o dată de un fior de teamă şi nu mai era atât de sigură că voia să-l regăsească la

întoarcere. Făcea să apară în ea emoţii de care, de mult timp, se hotărâse să uite.

* * *

- De cât timp vă aruncaţi la picioarele necunoscuţilor, domnişoară Ryan?

Urcau amândoi, înfăşuraţi în trenciurile groase şi călduroase, pe bulevardul pe care era situat biroul Cassiei.

- Patru ani, răspunse ea fără să clipească. Şi, din nefericire, nu mă preocup doar de picioare. Această ramură a profesiunii nu este cea mai pasionantă, fără îndoială, dar nu este mai puţin rentabilă. Oricum, este totusi mai interesant decât să lucrezi pentru un patron.

Când traversară strada, mâna sa înmănusată îi căută braţul. Acest gest i se păru Cassiei atât de normal, încât se sprijini de el, căutându-i în mod instinctiv căldura. Obisnuită să nu se încreadă în galanteria bărbaţilor, spontaneitatea sa o miră.

- îmi puteţi spune Cassie, spuse ea încet.

Plimbarea se termină prea curând, după gustul său. In ascensor, se surprinse regretând că va împărţi pe viitor munca sa cu Adam Bradshaw. Desi vorbiseră puţin pe drumul spre birou, tăcerea lor complice nu fusese apăsătoare. Dimpotrivă, nu crezuseră necesar s-o umple cu o flecăreală inutilă. Blânda apăsare a mâinii lui Adam pe braţul său spunea destul... mai mult decât destul.

Galant, el împinse usa de sticlă ce se deschidea spre birourile agenţiei Ryan si se dădu la o parte în faţa ei. Plăcerea ascunsă pe care o avea în prezenţa lui dispăru în clipa în care întâlni privirea îngrijorată a Nancyei.

- Derric Watley te-a sunat de trei ori, domnisoară Ryan. Devine ameninţător...

Vocea gazdei era ridicată, nesigură. Desi fusese

angajată la agenţie încă de la deschidere, Nancy nu dobândise niciodată tăria de caracter esenţială în acest gen de activitate trepidantă. Imediat, Cassie luă lucrurile în mână.

- Sună-l, spuse ea pe un ton fără replică. Voi prelua apelul în biroul meu.

Brusc, Nancy se destinse si-i indică din bărbie Cassiei sala de asteptare.

- Intâlnirea dumitale de la ora unsprezece si jumătate a sosit, domnisoară Ryan.

Momentul era prost ales pentru a juca rolul de psiholog în folosul unei tinere femei disperate de greutăţile de a deveni manechin. Cassie îşi înăbuşi un oftat de pictiseală, îşi îndreptă umerii şi merse spre tânăra femeie. Intinzându-i mâna, îi zâmbi călduros.

- Am fost reţinută, îi explică ea. Sunt în întârziere şi vă mai cer puţină răbdare.

Dintr-o privire, cuprinse silueta fragilă şi blondă, ca şi degetele încrucişate nervos pe genunchi.

- Doriţi o ceaşcă de cafea?

Tânăra femeie se îndreptă şi clătină din cap.

- Nu, mulţumesac. Cofeina nu-mi prieşte deloc...

- înţeleg.

Cassie îşi aminti foarte bine de regimurile severe pe care şi le impusese la sosirea la Chicago, cu ferma intenţie de a deveni ea însăşi manechin. Acum, la douăzeci şi cinci de ani, visurile de adolescentă dispăruseră. Celebritatea nu va înlocui niciodată plăcerea de a înghiţi un pui fript, sau o bucată de pizza caldă cu brânză topită.

- In acest caz, în câteva minute sunt a dumneavoastră.

Clipi încurajator spre tânăra candidată, sperând s-o facă să se

simtă mai bine, dar realiză imediat inutilitatea efortului său. Numai un tranchilizat o putea linişti în acest stadiu şi s-o facă să sufere mai puţin când biata copilă va auzi adevărurile dure pe care Cassie se pregătea să i le servească în cursul întrevederii lor.

Făcu stânga-mprejur, se pregăti să-l prezinte pe Adam lui Nancy şi să-i ofere o cafea înainte de a se retrage în biroul său să-l înfrunte pe Derric Watley. Ochii tânărului erau aţintiţi asupra vizitatoarei şi un zâmbet admirativ începuse să se contureze în colţul buzelor sale. Cassie îşi simţi umerii încordându-se.

- Doriţi o cafea, domnule Bradshaw? spuse ea pe un ton tăios. In timp ce mă asteptaţi, Nancy vă va arăta un exemplar de contract si vă va explica modul în care lucrăm.

Incă o dată, ochii mângâietori se fixară asupra chipului său.

- Nu vă faceţi griji, nu sunt grăbit. Nu vă grăbiţi. Voi sta de vorbă o clipă cu domnisoara.

- Poţi forma numărul domnului Watley, îi spuse Nancyei ducându-se grăbită spre biroul său, nerăbdătoare să-i anunţe lui Derric vestea cea bună.

Se dezbrăcă grăbită de mantou, îsi scoase cizmele si le aruncă grăbită în fundul unui dulap în perete, înainte de a se încălţa cu pantofii eleganţi. Era nedrept ca Adam Bradshaw să-i stârnească interesul în asa puţin timp, mai mult decât orice bărbat, de la ruptura sa cu Mark. Mark îi jurase dragoste vesnică si apoi iesise cu toate manechinele agenţiei, sub pretextul că le învaţă meserie. Obosit de scenele permanente, terminase prin a o părăsi.

Cursul gândurilor îi fu întrerupt de soneria telefonului. Ridică receptorul si se instală într-unul din

fotoliile din piele verde cu care îsi mobilase biroul.

- Pentru Dumnezeu, Cassie, eu sunt în pragul unei crize de nervi si tu îţi permiţi să dispari o dimineaţă întreagă! Responsabilii Societăţii Americane de Cosmetice mă strâng de gât, draga mea!

Cassie luptă pentru a nu închide si se strădui să-si păstreze calmul.

- Am picioarele dumitale, Derric. Seamănă mult cu cele pe care le-ai ales din catalogul meu, dar sunt chiar mai sexy.

- De ce ţi-as acorda încrdere, Cassie? Fotografiile pe care mi le-ai trimis până acum erau oribile!

Cassie închise ochii şi văzu în gând faţa rotundă şi jovială a lui Derric, bărbia tremurând de mânie. Trebuia să-l îmbuneze. Era o rutină cu care se obişnuise şi pe care o manevra cu uşurinţă.

- Ştiu că eşti foarte bogat şi că reputaţia dumitale este excelentă.

Vorbea aproape în şoaptă, seducătoare.

- Cu toate acestea, îmi fac multe griji pentru dumneata, Derric. Dacă nu eşti atent, ţi se va deschide ulcerul. Iţi iei oare întotdeauna medicamentele?

Cu o mulţime de amănunte, el îi relată ultima vizită la specialist şi, ascultându-l doar cu o ureche distrată, gândurile Cassiei pluteau până în sala de aşteptare unde şi-l imagină pe Adam şi pe manechinul începător înlănţuiţi într-un sărut pasionat. Ce inventa oare? Adam Bradshaw nu reprezenta nimic pentru ea. Nimic mai mult decât un comision de zece procente. Era imposibil să se îndrăgostească de un bărbat pe care nu-l cunoştea decât de o oră şi jumătate. Imposibil!

- Vorbeşte-mi despre acele picioare minunate, o

rugă Derric, potolit.

- Sunt cele din visele dumitale, începu ea. Corespund pe deplin conceptului de publicitate al lui Savon Animal şi, mai mult, n-au fost niciodată fotografiate. Acordă-mi atenţie, Derric, şi îţi promit un contract de exclusivitate pentru Animal.

Obţinu succesul scontat. Promise să nu-şi scape din ochi manechinul până la şedinţa fotografică de a doua zi de la ora nouă dimineaţa, acceptă propunerea unei săptămâni de vacanţă în Insulele Virgine în cazul în care campania publicitară a lui Savon Animal se va dovedi profitabilă şi în cele din urmă închise. Cu preţul unui imens efort asupra ei însăsi, se abţinu să alerge până la usă pentru a-l surprinde pe Adam. Cu gesturi automate, îsi trecu un pieptene prin buclele strălucitoare si dădu coafurii sale un aspect neglijent studiat. Cu cât mai repede va isprăvi cu întâlnirea care urma, cu atât mai repede domnul Bradshaw va dispărea din viaţa sa, se gândi ea. Nu se punea problema ca acest necunoscut să mai continue s-o tulbure astfel.

Cu o voce sigură, îi ceru Nancyei, prin interfon, s-o introducă pe candidată. Asteptându-i sosirea, Cassie îi căută numele în agendă. Sarah Elliot. Isi aminti dintr-o dată că era vorba despre fiica unor vechi cunostinţe ale părinţilor săi si se hotărî să fie cinstită faţă de domnisoara Elliot, căutând s-o menajeze.

Usa se deschise si Sarah înaintă cu un pas nesigur până la biroul Cassiei. Ii întinse un plic mare brun si Cassie scoase de acolo fotografiile pe care le aseză cu grijă în faţa ei.

Evaluă în minte sansele tinerei fete. Era fără nici o îndoială frumoasă si va fi si mai mult dacă va accepta o

dată pentru totdeauna prospeţimea sa naturală în loc să se ascundă sub acest machiaj încărcat.

Curriculum vitae n-avea nimic remarcabil. Urmase cursuri de ţinută într-un mic oras de provincie si fusese aleasă regina frumuseţii în orăselul său. Trecând peste tot, Cassie studie pliantele si mai multe pagini de fotografii în alb si negru, sperând s-o găsească fotogenică. Dar nu era cazul. Făcând apel la toată omenia sa, înălţă ochii spre tânăra femeie a cărei nervozitate era în crestere.

- Când v-aţi decis să deveniţi manechin?

- De când eram mică, răspunse Sarah, brusc volubilă, parcurgând cu o privire nelinistită biroul luxos al Cassiei. Am bătut la toate usile, fără succes.

In timp ce vorbea, îşi agita mâinile lungi, aruncându-şi fără încetare părul blond platinat pieptănat cu grijă, spre spate, într-un gest ce-i demonstra nervozitatea.

- Cea mai mare parte a agenţiilor n-au catadicsit măcar să arunce o privire peste fotografiile mele. Şi când au făcut-o...

O expresie de tristeţe se întipări pe chipul său, în timp ce vocea îi deveni aproape de neauzit.

- Nu sunt foarte bune, nu-i aşa?

Ochii i se aţintiră pe faţa Cassiei, subjugată de frumuseţea sa uimitoare.

Cassie ar fi vrut să mintă, dar efectiv, fotografiile erau dezastruoase şi sub lumina proastă, chipul lui Sarah devenea dacă nu urât, în orice caz banal.

- Sunt de trei luni la Chicago şi nimeni nu mi-a propus niciodată nici să fac o încercare.

Ochii tinerei fete se umplură de lacrimi şi Cassie îi întinse o batistă.

- De ce nu încercaţi să găsiţi un alt angajament?

- Este imposibil... părinţii mei au cheltuit două mii de dolari ca să învăţ această meserie şi o mie de dolari pentru fotografii, gemu Sarah.

Pentru Cassie, această situaţie nu era nouă. Şi cu toate acestea, ca de fiecare dată, ochii imploratori care se întorceau spre ea o făceau să-i vină să plângă.

- Mi-ar plăcea să vă ajut, Sarah, dar nu pot face nimic pentru dumneavoastră.

Cassie se gândi la vulturii care vor profita de eşecul lui Sarah Elliot, la fotografii prefăcuţi care o vor convinge să pozeze nud pentru revistele pentru bărbaţi, promiţându-i marea cu sarea. Dacă o va încuraja să persiste pe acest drum, din nenorocire, asta se va întâmpla.

- Agenţia noastră este foarte specializată, îi explică ea. Nu stiţi, dar noi căutăm unul sau două caracteristici frapante la fizicul angajaţilor nostri. Standardele de frumuseţe care se referă la mâini, gât, picioare sunt si mai severe. In plus, v-ar trebui un alt album de prezentare, adăugă ea cu o ridicare dezolată din umeri.

Aerul consternat al lui Sarah îi reaminti Cassiei propriile decepţii din vremurile când căuta cu disperare să se angajeze ca manechin.

- Când vă privesc, mă văd pe mine acum câţiva ani, murmură ea, compătimitoare.

Ţinuse acest discurs de sute de ori în acesti ultimi ani si cuvintele îi veneau în mod automat.

- Din cinci mii de femei care îsi încearcă norocul, Sarah, una singură îsi atinge scopul.

Ochii mari, albastri, o priveau cu atenţie, neîncrezători.

- Sunt sigură că părinţii dumneavoastră vor înţelege, spuse ea cu o voce uniformă. Dacă vreţi într-adevăr să

lucraţi în lumea modei, căutaţi o altă slujbă. Când veţi înţelege cum funcţionează această profesiune din interior, poate veţi întemeia într-o zi propria agenţie.

Inainte de a continua, tânăra fată se grăbise spre usă si traversă în fugă holul de la recepţie, cu ochii plini de lacrimi si corpul scuturat de suspine. In pragul biroului său, Cassie îl văzu pe Adam aruncând revista ce o avea în mână, sărind în picioare si întâmpinând-o pe nefericită.

Cassie, luând cartea de vizită a unei agenţii locale de angajări, pe care era pe punctul de a i-o recomanda lui Sarah, se apropie încet de pereche. Dar, cu vocea sa blândă, Adam murmura la urechea tinerei cuvinte încurajatoare si ea se opri la câţiva paşi. In câteva secunde, suspinele lui Sarah dispăruseră. Adam o ajută să-şi îmbrace mantoul şi, luând-o de talie, o însoţi până la ascensor. Când dispăru, el se întoarse şi o înfruntă pe Cassie, încruntat.

- Ce i-aţi spus? i se adresă el pe un ton acuzator. Când am părăsit-o, cu câteva minute mai devreme, era în plină formă!

Cu un gest obosit, Cassie îşi trecu mâna prin părul arămiu şi-i făcu semn lui Adam s-o urmeze în birou. Inchise uşa în urma lor şi oftă, lăsându-se să cadă într-un fotoliu.

- Această meserie este foarte dură, începu ea, făcându-i semn lui Adam să ia loc. Sarah este foarte drăguţă, dar din nefericire genul său de frumuseţe nu este la modă. Şi, în tot cazul, nu este pregătită pentru genul de muncă pe care-l aşteptăm de la un manechin.

- Dar acesta nu este un motiv pentru a-i vorbi cu asemenea cruzime! Este bolnavă, Cassie, n-a mâncat

de câteva zile. Ai fi putut cel puţin să-i dai o speranţă.

Cassie clătină din cap.

- N-am fost crudă, domnule Bradshaw. Doar cinstită. Nu este acelaşi lucru.

- Oare n-ai inimă? Murea de foame...

- Dacă vrea să fie manechin, trebuie să fie foarte suplă, îi explică ea. Măsura treizeci şi şase cel mult. Unele manechinme suferă de tulburări nutriţionale; uneori, ele încetează pur şi simplu să se alimenteze şi se îndoapă cu calmante.

- Este o lume a lupilor, declară Adam, clătinând cu tristeţe din cap.

- Intr-adevăr, acesta este motivul pentru care am întemeiat o agenţie care nu-şi recrutează personalul decât după frumuseţea mâinilor, a gâtului... sau a picioarelor. In acest mod, sunt mai în măsură să ofer de lucru, chiar dacă, în cele din urmă, angajaţii mei nu devin niciodată celebri.

- Nu te înţeleg. Dacă această profesiune este atât de ingrată, de ce vrei să mă faci să intru în ea?

Ea îi înţelese nelinistea. Ii părea probabil teribil de inumană si insensibilă.

- Crede-mă, mi-a fost foarte greu să-i spun că nu va primi de lucru. Dar trebuia ca cineva să-i deschidă ochii. Şi preferam să fiu mai curând eu decât unul dintre acei fotografi obsceni care nu trăiesc decât din dezamăgirile acestor sărmane fete.

- Dar, totusi, era atât de drăguţă...

Fără să vrea, Cassie ridică din umeri.

- Nu destul, domnule Bradshaw si prea inocentă pentru a reusi.

Regretându-si gestul nepotrivit, se ridică si se

apropie de fereastră. Contemplă un moment gânditoare fulgii de zăpadă care dansau după bunul plac al vântului, cu fruntea sprijinită de geamul îngheţat.

- Pentru bărbaţi, lucrurile sunt diferite. Damien îţi va pregăti o sedinţă foto fără nici o problemă. Nu este un lucru la care ai visat toată viaţa si pentru a ajunge acolo, nu ţi-ai chinuit corpul pentru a-ţi da oricum seama că există manechine mai frumoase decât dumneata. Pentru a reusi, trebuie să fii energic. Ea nu era.

- Te-am judecat gresit, Cassie. Sarah a trezit amintiri dureroase, nu-i asa?

Cassie tresări. Ii evită privirea si cercetă gânditoare fotografiile publicitare care-i decorau biroul.

- Intr-adevăr, dar acea perioadă a trecut.

- Şi n-ai devenit insensibilă.

Brusc, ea realiză că-l monopolizase pe Adam şi, mai rău, că se lăsase îndepărtată de la intenţia de a menţine relaţii pur profesionale cu el.

- Domnule Bradshaw... Adam, sunt sigură că eşti foarte ocupat şi pentru că acum cunoşti termenii angajării, n-aş vrea să abuzez de timpul dumitale.

Işi reluă locul din spatele biroului şi-i întinse contractul. El o privi o clipă atent, pupilele i se îngustară şi Cassie îşi simţi inima bătându-i grăbită.

- Nu te nelinişti. In prezent sunt la o schimbare în cariera mea şi sunt complet liber.

- Sunt mirată că nu te preocupă produsele pe care picioarele dumitale le vor promova în viitor.

- Nu este vorba despre chipul sau despre numele meu, spuse el ridicând din umeri dezamăgit. După cum ai spus mai devreme, este o glumă.

Va trebui să-i explice imediat, în amănunt, ce aştepta Derric de la el. Nu putea să scape de asta. Când va înţelege stupiditatea acestei campanii publicitate, va rupe probabil contractul în mii de bucăţi şi ea nu va putea decât să-i dea dreptate.

Uşa se deschise şi Nancy apăru în prag.

- Tocmai am auzit la radio că din cauza timpului urât, copiii părăsesc şcoala mai devreme, astăzi. Mă întrebam...

- Bineînţeles, Nancy, te poţi duce acasă. Dar promite-mi că vei fi la birou mai devreme mâine dimineaţă. Eu voi lipsi o mare parte din zi şi vei fi singură la agenţie.

- Dar dacă viscolul...

- Sunt sigură că vor fi autobuze mâine, nu te nelinisti.

- De acord, domnisoară Ryan, răspunse Nancy cu o figură contrariată, înainte de a închide usa.

Cassie se spălă pe mâini. Adam rămase nemiscat. Părea că se hotărâse să-si petreacă restul zilei în biroul ei. Avea multe de făcut. Avea de pregătit un catalog de bijuterii si unul dintre cele mai celebre magazine din Chicago îi ceruse niste busturi pentru o publicitate de lenjerie. Privi din nou pe fereastră si văzu că viscolul se înteţea. Până seara, nămeţii vor acoperi străzile si va regreta că venise la birou cu autobuzul.

- Cred că ar trebui să urmez exemplul Nancyei.

Se îndreptă cu pas hotărât spre vestiar, unde era agăţat mantoul.

- Masina mea este în parcarea sălii de gimnastică. Vrei să te conduc?

Cassie ezită o clipă, dar imaginându-se în mijlocul

frumoasei vijelii, asteptaând un autobuz probabil arhiplin, acceptă în cele din urmă.

Dintr-o săritură, el fu lângă ea si o ajută să-si îmbrace mantoul.

- La urma urmei, nu se întâmplă în fiecare zi ca o femeie să mi se arunce la picioare! glumi el.

Poate nu în fiecare zi, se gândi Cassie. Dar era sigură că farmecul si frumuseţea sa zdrobiseră multe inimi.

Capitolul 2

Cu degetele amorţite de frig, Cassie învârti cheia în broască. Căsuţa mică din cărămidă era situată într-un cartier liniştit din oraşul vechi. Cum ajunsese oare să-l invite pe Adam Bradshaw la cină? Probabil nu va şti niciodată. Impulsivitatea nu era totuşi trăsătura dominantă a caracterului său, dar se linişti gândindu-se că furtuna ducea deseori la legături de prietenie.

O dată uşa deschisă, un ghemotoc de blană gri se grăbi torcând spre picioarele sale apoi, remarcând prezenţa lui Adam, înaintă cu prudenţă. După ce adulmecă partea de jos a pantalonilor, pisica se frecă de el.

Când Adam se aplecă să-l mângâie şi să-l scarpine pe cap, Ralf Katz, de obicei sălbatic, se rostogoli pe spate fără nici o pudoare, cerând cu insistenţă ca Adam să-l gâdile pe burtă.

- Este pisica dumitale de pază?

- Nu-ţi bate joc de el. Este foarte susceptibil. Il cheamă Ralf Katz.

Incă o dată imaginaţia îi jucă o festă si se văzu în locul lui Ralf. In timp ce lupta pentru a alunga aceste gânduri nepotrivite, Adam se îndreptă si o dezbrăcă de mantoul pe care-l agăţă lângă al său în dulapul în perete din vestibul. La urma urmei, poate că amabilitatea lui nu era inspirată numai de dorinţa de a place femeilor.

Frecându-si mâinile îngheţate, Adam o urmă pe Cassie în salon, apoi în bucătărie, înregistrând fiecare detaliu. Ea regretă că lucrările de restaurare pe care le făcea nu erau terminate. Intr-un colţ al salonului erau stivuite bidoane de decapant si benzi mari de tapet pe

jumătate smulse, suspendate lamentabil de-a lungul pereţilor.

- Sunt în pline lucrări, se scuză ea. Casa aceasta era o cocioabă când am cumpărat-o... Din nefericire, mi-e greu să mă descurc între zilele mele lungi la agenţie si lipsa de experienţă.

- N-ar fi mai usor să angajezi niste muncitori? Veniturile dumitale trebuie să-ţi permită!

- Dar îmi place casa mea. Are personalitate si vreau să mă ocup eu însămi de ea, izbucni Cassie, scuturând din cap în semn de negare. Am descoperit singură că podelele erau din stejar si lambriurile din cires.

Se îndreptă spre unul din pereţi, pe care începu să-l dea la iveală cu gesturi lente, smulgând mai multe bucăţi de tapet suprapuse.

- Priveste, sub acest tapet, sunt o sută de ani de istorie. Acum, mă face să mă cred un arheolog ce reface trecerea timpului. Când voi termina, această casă îsi va tripla valoarea.

Adam nu era deloc impresionat, după cum arăta privirea sa ce exprima îndoiala. Desigur, îi plăcuse la ea imaginea de femeie modernă şi sofisticată şi acum îi venea greu să descopere că locuia într-un loc atât de puţin confortabil. In acest moment, probabil şi-o imagina îmbrăcată într-o pereche de blugi vechi, decoloraţi şi o cămaşă pătată de vopsea, iar această imagine avea aerul că-i displace. Nu va fi primul care era decepţionat faţă de imaginea prestigioasă pe care o oferea la lucru. Mark n-o acuzase oare de publicitate mincinoasă acum doi ani? Insultele sale - sau mai curând justificările comportamentului său desfrânat - îi vor rămâne pentru totdeauna în minte.

- Mor de foame, spuse ea pe negândite, blestemându-se că-şi sacrificase singurătatea pentru un străin din care, în mod clar, nu va face un prieten.

Deschise frigiderul şi scoase două cotlete de vacă, o enormă salată proaspătă, un sortiment de brânză şi o salată de fructe. La urma urmei, decepţia lui Adam n-avea importanţă. In tot cazul, era de preferat ca el să observe acum că greşise.

-Mă duc să mă schimb, spuse ea cu un zâmbet care nu lăsa nimic să se vadă din necazurile ce-i reveneau în minte. Supraveghează-l atent pe Ralf, este un pungaş.

Urcă în grabă treptele până la camera sa. Ii va arăta care este adevărata Cassie Ryan, se gândi ea şi vom vedea dacă totuşi îl interesează.

Pe întuneric, se dezbrăcă în grabă de fustă şi lăsă să-i alunece de-a lungul braţelor bluza de mătase pe care ea însăşi şi-o făcuse. Luând din dulap nişte blugi curaţi îi îmbrăcă peste lenjeria de culoarea nisipului şi puse o bluză călduroasă. Apoi, suflecându-şi mânecile până la coate, coborî scara şi se năpusti în bucătărie.

La intrarea sa, Adam puse la loc manualul de tâmplărie pe care Cassie îl ţinea întotdeauna la îndemână de când începuse lucrările. Imbrăţişă cu o privire fermecătoarea apariţie, ochii săi întârziind pe curbele delicate puse în evidenţă de blugii mulaţi. Spre marea surpriză a Cassiei, o licărire de admiraţie animă ochii căprui. Totusi, ea nu avu încredere. Acest bărbat era cu siguranţă un seducător si regreta că-l invitase. Acum, când era asezat în bucătăria sa, imaginându-si gresit sfârsitul serii, ţinând cont de purtarea usoară pe care o avusese faţă de el în sala de gimnastică, nu stia ce să-i spună. Se gândi cu spaimă la farmecul pe care-l exercitase asupra lui Sarah si a lui Ralf Katz si se adânci în prepararea mâncării.

Cu agilitate, aruncă trei cartofi în direcţia lui Adam, care-i prinse precis, acceptând cuţitul pentru curăţat pe care i-l întinse.

- Incepi să-i cureţi de coajă până când pregătesc salata.

In timp ce Cassie spăla si zvânta salata, îl observa cu coada ochiului, muncind cu stângăcie, stricând o bună parte a legumelor. Cum se putea oare trăi fără să gătesti? Se duse repede în ajutorul lui.

- Termină salata, mă ocup eu de asta.

Cu un zâmbet recunoscător, el îsi ocupă locul în faţa chiuvetei din bucătărie. In timp ce uleiul se încingea în tigaia din fontă, Cassie sparse două ouă, cufundă cotletele în ele si le acoperi apoi cu pesmet. Le aruncă în uleiul încins si în timp ce le supraveghea prăjirea, simţi apăsând asupra ei privirea insistentă a lui Adam.

- Nu gătesti prea mult, nu-i asa?

Regretă pe loc faptul că abordase un subiect atât de delicat, ce putea răni orgoliul însoţitorului său.

- Nu, admise el. Când eram mic, aveam o bucătăreasă si acum, mănânc la restaurant.

Cassie înţelese acum uluiala sa când constatase starea de deteriorare a casei ei. Probabil fusese crescut într-o locuinţă frumoasă. Hotărât lucru, prăpastia dintre ei se adâncea.

Intorcându-i spatele în mod voit, se răsuci spre cotletele din tigaie, căutând cu disperare un subiect de discuţie.

- Iţi voi explica modul în care se desfăşoară o şedinţă fotografică, începu ea. Astfel, nu vei avea surprize.

- Cassie, îmi plac surprizele.

Se apropie de ea şi îşi strecură braţele în jurul taliei sale.

O strânse lângă el şi-l simţi că era sincer. Se abandonă acestei îmbrăţişări şi parfumului de apă de colonie al lui Adam, care-i umplea nările. I se părea atât de normal să fie astfel în braţele lui! Rămase nemişcată, savurând fără vreun gând ascuns acel moment de tandreţe reciprocă.

- Imi închipui că nu obişnuieşti să inviţi acasă bărbaţi la cină, murmură el cu o voce suavă şi irezistibilă.

Cassie se abţinu să-i mărturisească faptul că împărţise un apartament un an întreg cu Mark şi că de atunci trăise ca o celibatară, preferând siguratatea mai curând decât să mai retrăiască durerea unei despărţiri. Apropierea corpurilor lor făcu să se nască în ea o ameţeală uşoară şi trebui să se sprijine de el ca să nu cadă.

- Nu te nelinişti, nu muşc.

Işi aplecă spre ea capul şi răsuflarea îi mângâia ceafa, în timp ce buzele îi atingeau uşor obrazul.

Cassie regretă că se schimbase. Până la urmă, departe de a-l descuraja, blugii şi bluza sa veche se pare că-l seduseseră mai mult decât hainele rafinate ale tinerei directoare de agenţie. Şi admiraţia neascunsă cu care o privea insistent, o alarmă.

Se îndepărtă si stinse focul la cotletele pe care le aseză pe o farfurie. Cu regret parcă, Adam se aseză la masă si zâmbi.

- Imi place prospeţimea si candoarea ta. Imi placi mai mult astfel.

Slavă Domnului, se pare că nu-i observase

tulburarea. Dar curând, masa se va termina si jena pe care o simţea sporind nu va mai trece neobservată.

- Pari gânditoare. Dacă regreţi că m-ai invitat, spune-mi si voi pleca.

Cuvintele sale rămânând fără răspuns, începu să elibereze masa si să stivuiască vesela murdară în chiuvetă. Inainte să aibă timp să se ridice, el se apropie din nou si-i masă usor muschii încordaţi ai gâtului. Ea se destinse imediat sub căldura acestei atingeri.

- De ce te temi, Cassie?

- Te asigur că mă simt perfect.

Spunea doar adevărul. El se aplecă, atât de aproape încât gura îi atinse obrazul. Simţi pe toată faţa mângâierea respiraţiei sale si, pe neasteptate, buzele lor se întâlniră. Căldura care-i cuprinse corpul era de-o tandreţe atât de convingătoare încât se întoarse spre el.

Era primul sărut pe care-l primea de foarte mult timp si, cu siguranţă, primul care trezea în ea asemenea senzaţii. Prea rapid, el se îndreptă si sărutul lor luă sfârsit. Totusi, urma buzelor sale ardea încă pe gura ei, iar focul ce-l aprinsese în ea o mistuia fără milă.

Degetele lui Adam îi mângâiau pielea moale a gâtului si, înainte să realizeze ce făceau, îi descheiară bluza. Tresări când mâna i se închise peste unul din sâni. Cu gesturi blânde, el mângâia pielea mătăsoasă, oprindu-se peste aureolele brune, enervându-le vârfurile întărite. Işi înfundă capul în părul des, respirând cu plăcere parfumul său de mosc.

Cassie se simţea slabă şi vulnerabilă împotriva dorinţei ce creştea treptat în ea. Cu capul dat pe spate, întredeschise buzele, în speranţa secretă că el va domoli tensiunea căreia îi căzuse pradă. Totuşi, ceva în

ea îi interzicea să se abandoneze complet.

Se încordă şi îşi reţinu respiraţia.

- Ce s-a întâmplat?

El îşi opri mângâierile, dar Cassie simţi exact opusul celor pe care le aştepta. Cu cât se îndepărta mai mult de ea, cu atât îl va dori mai mult. Acest bărbat o înnebunea!

- Vreau să fii a mea, Cassie. Dar, ştii bine că trebuie să fim doi.

- Dar eu...

Era împărţită între dorinţa nestăpânită de a se cuibări lângă el şi aceea de a-şi veni în fire. Refuzându-i orice mângâiere, Adam o privea lung, aproape ironic.

- Corpul tău mă doreşte. Am simţit asta. Dar mintea?

- Ce vrei să spui?

El se apropie, îşi trecu mâna prin părul său, apoi îl lăsă să cadă, admirând reflexele pe care le dădea lampa peste masa lui arămie. Pentru prima dată îi auzi respiraţia întretăiată şi înţelese că reuşise să se controleze cu preţul unui efort supraomenesc.

- Dacă nu mă doreşti cum te doresc eu, Cassie, poţi oricând să mă dai afară sub pretextul că am încercat să te seduc. Multe femei acţionează în acest fel. Astfel, le este mai uşor să se elibereze de orice responsabilitate.

- Eu nu sunt asa! protestă ea cu vehemenţă.

- Desigur. Altfel n-as fi acceptat invitaţia ta.

Incremenită, îl privea fix, descumpănită. Ochii i se umplură
de lacrimi la ideea că stricase totul. Adam îngenunche lângă scaunul său si-i prinse încheieturile în mâinile sale.

- N-am nici o intenţie să te forţez, dacă nu esti

pregătită. Totusi, ideea de a astepta, nu mă încântă deloc.

- Te-am invitat pur si simplu la cină. Nu voiam...

Aparenţa ei de femeie energică si sigură de sine dispăruse
complet. Câteva clipe mai înainte, nu-l dorise oare cu disperare? Acum, îi era teamă să nu sufere. Mergea prea repede.

- Mi-ar plăcea să te cunosc mai bine, Cassie. Pentru mine, nu esti o aventură fără viitor si te rog să-mi scuzi comportarea.

- Mă duc să fac un ceai. De acord? îl întrebă ea nervoasă, mâhnită de-a ajunge la o asemenea portiţă de scăpare.

O întrebare îi răsuna fără încetare în minte. Dacă nu era doar o aventură pentru el, atunci ce era oare? O clipă, fu îngrozită. Rămăsese celibatară atât de mult timp încât se temuse că a uitat gesturile si cuvintele ce se potriveau în asemenea împrejurări.

Rapid, pentru a-si ocupa mâinile si mintea, scoase două cesti din dulap si turnă lichidul auriu.

- Să mergem în salon, îi propuse ea. Dacă ne hotărâm să ne povestim viaţa, de ce nu începi tu?

Se aseză pe o canapea tapisată cu catifea si se instală confortabil între perne. Asezându-se alături, el se gândi o clipă înainte de a vorbi.

- Sunt un copil de bogătasi îngrozitor de răsfăţat, mărturisi el. La treizeci si patru de ani am părăsit în sfârsit casa părinţilor mei. Puţin cam târziu, de acord!

- Vorbeai despre Atlanta?

Adam dădu din cap şi bău o înghiţitură de ceai.

- Acum cinci luni, am refuzat să preiau succesiunea

afacerilor familiei. Şi, de atunci, încerc să-mi trăiesc propria viaţă. Din nefericire, nu mă simt destul de productiv.

- Eşti prea dur cu tine însuţi, spuse ea amabil, atingându-i mâna. Ascultându-te, s-ar spune că ai trăit în una dintre acele locuinţe somptuoase aşezate în mijlocul unor magnolii şi a caprifoiului...

El izbucni imediat în râs.

- In nici un caz, Cassie! Tata nu face parte dintre plantatorii bogaţi. Familia mea are la origine un escroc, care a ajuns să întemeieze o întreprindere de lenjerie de corp. Ai auzit vorbindu-se despre fabrica Bradshaw?

- Da, am auzit vorbindu-se despre ea! spuse ea râzând. Sunt însărcinată să recrutez bărbaţi şi femei care să poarte modelele voastre în cataloagele publicitare.

Pufnind în râs, ea puse ceaşca pe măsuţa joasă şi-l privi drept în ochi.

- Adam, sunt cele mai urâte obiecte de lenjerie...

- Ştiu, mărturisi el cu un aer îndurerat. Nici eu n-aş vrea să le port pentru nimic în lume.

Ea roşi la această remarcă, dar de data aceasta, de plăcere. Pe măsură ce neliniştea îi slăbea, se simţea mai destinsă cu el şi încheie prin a-i povesti cum părăsise ferma părinţilor săi pentru a-şi încerca norocul ca manechin la Chicago. Merse până acolo încât îi arătă fotografiile pe care le avea din acea perioadă şi amândoi se sufocară de râs contemplând silueta sa firavă, numai piele şi os.

- Am reusit totusi să capăt o slujbă, comentă ea, dar detestam să pozez în faţa unui fotograf. Până la urmă am acceptat un post de secretariat la o agenţie. Mai

târziu am pus bazele Agenţiei Ryan.

- Cum ai făcut?

- Cât timp am fost secretară, am cunoscut multă lume si mi-am făcut multe prietene printre manechine. Asadar, mi s-a părut logic să deschid o mică agenţie.

- Nu te apreciezi la justa ta valoare. Această întreprindere a costat probabil imens de multă energie si timp.

Cassie fu flatată de acest compliment.

-A trebuit să mă lupt, admise ea, dar te asigur că rezultatul a meritat osteneala.

- Şi acum, ai un birou în Loop, cartierul de afaceri din Chicago.

Ea dădu din cap.

- De fapt, am ajuns să fiu cunoscută si a trebuit să mă extind. Din nefericire, contabilul meu m-a convins să cumpăr această casă pentru a-mi diminua impozitele fără să-si dea seama că închirierea localurilor agenţiei si salariul lui Nancy îmi scăzuseră serios beneficiile. In acest moment, sunt puţin strâmtorată.

Dintr-o dată îsi dădu seama că monopoliza conversaţia.

- Acum este rândul tău.

- Eu n-am nimic interesant să-ţi spun.

Cu vârful degetelor, el mângâia inconstient marginea cestii si Cassie se înfioră la gândurile ce-i trecură prin minte.

- Am fost căsătorit un timp. Acum suntem divorţaţi.

- Aţi avut copii? întrebă ea timid.

- Am luat-o pe Buffi de soţie deoarece era o partidă bună si părinţii mei considerau căsătoria noastră profitabilă pentru comerţul lor. Dar nu era femeia care-mi trebuia, Cassie. Nici nu se punea problema să avem copii.

Orele treceau încet şi învăţaseră să se cunoască mai

bine şi să se aprecieze. Cassiei îi plăcea tot mai mult Adam Bradshaw, cu care avea aproape toate gusturile în comun, ideile politice, compozitorii şi pictorii preferaţi.

- Ai cunoscut mulţi bărbaţi? Vreau să spun, bărbaţi care să fi contat?

Cassie îşi înăbuşi repede primul impuls care o împingea să-i strige că numai el conta pentru ea.

- N-am avut timp prea mult să ies, bâigui ea. Când nu sunt la agenţie, lucrez la decorarea casei.

- Am impresia că-mi ascunzi ceva.

Adam o privea cu atenţie, ca şi când încerca prin intensitatea privirii sale să-i înfrângă rezistenţa. Ea expiră profund. Nu încerca să ascundă ceva faţă de el, ci să se apere de amintirile dureroase care-i reveneau în număr mare în memorie.

- Am iubit un bărbat, începu ea. Dar acum, s-a terminat. De mult timp.

- Dar mai suferi încă, nu-i aşa?

Cu dosul mâinii, îi atinse uşor obrazul.

- Trăiam împreună, logodiţi, şi brusc, el a rupt relaţia.

Cuvintele abia i se auzeau. Crezu că observă pe chipul lui
Adam întins spre ea, o expresie de puternică uşurare.

- Acum, când privesc în urmă, nu ştiu nici măcar cum m-am putut îndrăgosti de el. Dar la început, ruptura a fost greu de acceptat.

- Şi de atunci, ţi-a fost frică să te îndrăgosteşti.

- Frică să sufăr, da, murmură ea.

O trase spre el şi o strânse în braţe, sperând că un sărut o va convinge mai mult decât cuvintele. De data

aceasta, Cassie se abandonă complet, încrederea în el crescând în cursul acestor ore lungi în care stătuseră la taifas în mod intim. Incet, buzele li se uniră si prin forţa acestui sărut, Adam îi transmise mai bine decât prin cuvinte, flacăra ce-l mistuia, trezind în ea emoţii de care uitase de mult timp.

Ajungând la nivelul dorinţei sale, ea îi exploră gura cu gust de miere si moliciunea buzelor. Simţind-o răspunzând mângâierilor sale, Adam gemu si Cassie se miră de nebănuita sa putere de seducţie. Mâinile lui Adam găsiră din nou drumul spre sânii ei si cu degete usoare, aţâţă focul ce o mistuia.

Cassiei i se părea că încăperea se roteste si se agăţă cu disperare de el. Cu simţurile stimulate, buzele sale îsi începură plimbarea de-a lungul curbei delicate a gâtului până la valea dintre sâni.

- Mângâie-mă, Cassie, spuse el cu vocea răgusită.

Fermecată, ea îsi trecu braţele pe sub puloverul său de
lână, explorându-i pieptul bărbătesc cu muschi puternici. Total în puterea lui, îl lăsă să-i conducă mâna sub cămasă. La atingerea degetelor, el se înfioră.

In mod confuz, ea se gândi că ar trebui să-si vină în fire si să-si acorde timp pentru a gândi calm. Dar de acum înainte, voinţa nu-i mai aparţinea. Se abandonă valurilor de plăcere pe care mâinile tandre ale lui Adam le făceau să se ridice în ea, savurând pentru prima dată în viaţa sa o bucurie pură, fără nici un amestec.

- Esti minunată, Cassie, îi murmură Adam la ureche.

La rândul său, el îsi strecură mâna sub bluză si-i mângâie cu vârful degetelor vârfurile sânilor. Gura îi coborî încet până la pieptul cald si mătăsos. Lungile lui

gene negre îi atingeau usor pielea, în trecere, si ca si când îi ghiciseră dorinţa cea mai tainică, buzele i se opriră imediat peste aureola de culoare mai închisă. Erau fierbinţi ca soarele, arzând de pasiune. Cassie plutea uşor, ca un pai dus de valurile unui torent. Degetele sale subţiri îi mângâiară spatele, întârziind o clipă pe faţa lui, peste şoldurile ascunse de catifeaua pantalonilor. Incapabilă să mai reziste, îl trase brusc spre ea şi degetele i se agăţară în părul lui.

Cu corpul arcuit spre el, înnebunită de dorinţă, Cassie avu impresia că nu-şi va găsi liniştea decât în lacrimi. Oricum, nu acest lucru îi va fi rezervat după ce delirul lor va lua sfârşit? Fulgerător, se îndreptă, se dădu brusc înapoi şi se grăbi tremurând spre un scaun aflat la câţiva paşi. Automat, îşi acoperi pieptul cu mâinile, ferindu-se de privirea în care el o învăluia.

- Cassie, am mers prea departe? Spune-mi.

- Nu, este vorba despre mine, răspunse ea încet, vinovată că-l frustra astfel.

Işi strânse repede bluza şi-şi ascunse goliciunea.

- Cred că este de preferat să nu mergem mai departe. Trebuie să lucrăm împreună. Să nu uităm.

Retrăi în minte întâlnirea cu Mark, dragostea lor fulgerătoare, apoi colaborarea la agenţie. Işi aminti rezultatul legăturii lor şi hotărârea de-a nu mai comite aceleaşi greşeli. Trebuia să se apere.

Incet, respiraţia îi redeveni normală şi trăsăturile i se destinseră.

- N-am să-ţi fac rău niciodată, Cassie. Te rog, lasă-mă să te iubesc.

Se apropie de ea şi o mulţime de emoţii apărură din nou în Cassie, când îi simţi buzele fierbinţi atingându-i

uşor pielea mătăsoasă a obrazului. Simţi iar cum curajul i se clatină. Oare cum să-i reziste?

Totusi, adunându-si tot curajul pentru a lupta împotriva nevoii pe care o avea de el, îl împinse cu blândeţe.

- Când spun nu, este nu, Adam.

- Nu este „poate“? glumi el.

Cassie scutură din cap si zâmbi jalnic, cu buze tremurătoare.

- Imi pare rău, dar am mers prea repede. Abia ne cunoastem.

Constientă în mod penibil că ea îl adusese până la primul sărut pentru a-l respinge apoi, îi întinse mâna.

- Eu sunt agentul tău si esti clientul meu. Să rămânem asa, pentru moment. De acord?

- Nu-mi lasi de ales, izbucni el brusc, indispus să fie astfel respins.

Dintr-o săritură, el fu în picioare si-si aranjă ţinuta, în timp ce Cassie ducea o luptă nemiloasă cu dorinţa de a-i cere să rămână.

- Avem o sedinţă foto mâine dimineaţă, devreme, îi reaminti ea.

- Te-am bruscat, nu-i asa?

Intinse mâna si aranjă părul ciufulit al Cassiei. Ii cuprinse în palme chipul îmbujorat.

Apoi, luându-si mantoul din dulapul din vestibul, se pregăti de plecare. Ea îl privea neputincioasă. Totusi, avusese dreptate să fie fermă. Dar atunci, de ce oare simţea această tristeţe imensă? Acum, probabil că o detesta.

- Mă crezi probabil crudă...

- Puţin capricioasă, spuse el cu un zâmbet enigmatic.

- Nu încerca să mă învinovăţesti, protestă ea în mod

jalnic, blestemându-si lasitatea. Te invit mâine dimineaţă la micul dejun, înainte de-a poza. Voi trece să te iau cu masina. Este un mijloc bun de-a mă face iertată?

- Nu.

Ochii lui Adam erau întunecaţi şi înainte ca ea să poată protesta, o trase spre el şi mâna i se aşeză pe spate, iar degetele îşi transmiteau căldura prin materialul subţire al bluzei.

- Intr-o zi, mă vei dori la fel de mult ca mine acum. Iţi promit.

- Eu ţi-am promis un mic dejun, spuse ea timid.

- Văd că eşti încăpăţânată, doamnă. Dar să ştii că unui bărbat îi place să ţină la mândria lui. In consecinţă, eu voi fi cel care va face oferta şi care va veni să te ia cu maşina.

Până la urmă, Adam fiind nou venit în Chicago şi puţin obişnuit cu reţeaua de mici străduţe, ajunseră la un compromis. Vor trebui să se întoarcă la ora şapte la birou şi de acolo, vor merge împreună la şedinţa foto.

Când el deschise uşa, un val de aer rece năvăli în vestibul şi Cassie se înfioră în timp ce-l privea coborând aleea acoperită cu zăpadă, până în stradă. De unde oare îi venea această impresie că va duce întotdeauna o mică bucată din ea însăşi sub mantou?

După un ultim semn din mână, el pătrunse în maşină şi Cassie închise uşa după ea. Casa mică i se păru dintr-o dată tăcută şi goală fără prezenţa călduroasă şi plăcută a lui Adam. Nu plecase decât de două minute şi deja îi lipsea.

Capitolul 3

- Mor de dorinţa de a fuma o ţigară, bombăni Adam.

- Ba nu, ştii bine că sunt nocive pentru sănătatea ta, îl dojeni Cassie, jucându-se cu furculiţa prin cerealele cu lapte.

Adam insistase să comande el însuşi micul dejun.

- De cât timp ai renunţat?

- De acum două săptămâni.

Ea îşi privi neliniştită ceasul. Erau în întârziere. O străbătu un fior de nervozitate la gândul dispoziţiei dezastruoase a lui Derric dacă opreau, chiar dacă n-ar fi fost decât pentru zece minute, folosirea timpului său.

- Nu avem timp nici să le cumperi, cu atât mai puţin să fumezi.

- Nu te nelinişti, am un pachet de rezervă în buzunarul mantoului meu.

- De ce te laşi ispitit astfel? întrebă Cassie, încercând cu disperare să atragă atenţia chelneriţei.

- Este un fel de sprijin, recunoscu el. Imi place să cred că nu mai fumez pentru că eu am ales asta si nu pentru ca n-am ţigări la îndemână.

Se ridică si o ajută să-si îmbrace mantoul.

- Hotărât lucru, n-am să te înţeleg niciodată.

- Ai tot timpul.

La aceste cuvinte, ea se încordă, dar înainte de a putea replica, li se întinse nota de plată de către chelneriţă. Adam achită si, prin frigul puternic, ajunseră la Volvoul deformat de lovituri al Cassiei.

- Nu mi-ai spus încă ce produs voi reprezenta.

- Asa este. Se numeste Savon Animal, răspunse ea pe un ton indiferent.

Alarmată, strânse volanul cu mâinile înmănusate în piele.

- Ai un aer cam nervos, Cassie.

- Ba nu, haide.

Ştia că este un răspuns jalnic, dar era tot ceea ce putu articula pe moment. Indreptându-si umerii, privi cu atenţie în faţa ei la soseaua acoperită cu polei, dorindu-si, în sinea sa, ca el să nu mai continue cu investigarea.

- Sper că este vorba de o publicitate, Cassie... si nu de una dintre acele afaceri obscene despre care mi-ai vorbit ieri.

Semaforul era rosu. Aruncă rapid o privire spre el si se gândi că ar fi fost de preferat să nu amestece relaţiile lor profesionale si cele particulare. Pentru că-l făcuse să semneze un contract prin care se angaja să respecte, până la sfârsit, operaţiunile comerciale ce decurgeau în mod logic, era imposibilă si o simplă prietenie. Se hotărî totusi să-i dezvăluie totul.

- Savon Animal este fabricat pe bază de feromoni.

- Şi ce? Rostesti acest cuvânt ca si când ar fi susceptibil să declanseze boli incurabile.

- Feromonii sunt parfumuri afrodisiace. De foarte mult timp, cercetările ştiinţifice le-au experimentat pe insecte şi animale, dar doar de curând au reuşit să facă o sinteză umană.

- Dacă înţeleg bine, vor face parte din compoziţia lui Savon Animal. Dar nu văd ce te frământă.

- Feromonii provin din transpiraţie.

- Cum?!

- Prin sinteză, desigur, adăugă ea repede, sperând că limbajul ştiinţific va fi suficient să-i alunge stupefacţia. Componenţii chimici au fost izolaţi şi amestecaţi în compoziţia soluţiilor după ras vândute cu succes în Europa. Responsabilii Companiei Americane de Cosmetice au hotărât să comercializeze un săpun cu

aceeaşi compoziţie.

- Dar... mirosul! exclamă Adam, bătând nervos cu degetele în tabloul de bord.

- Te înşeli. Acest săpun are un miros rafinat, apropiat celui de santal. Bineînţeles, dacă acest amănunt este descoperit, toţi cei care vor fi avut legătură cu această campanie publicitară vor fi de râsul întregii ţări. Derric n-a reuşit să angajeze un manechin cunoscut şi atunci şi-a bazat campania pe un misterios necunoscut.

- Pe un biet imbecil, vrei să spui!

- Relaxează-te şi consideră totul drept o glumă, răspunse ea, încercând cu disperare să destindă atmosfera. Nici chipul, nici numele tău nu vor fi dezvăluite, Adam, în cazul în care cineva nu-ţi recunoaşte picioarele, vei rămâne complet în anonimat.

Păstrară tăcerea tot restul drumului până la micul antrepozit de pe Wacker Drive. In timp ce-şi parca maşina, Cassie se întoarse spre însoţitorul ei, încercând să-i descifreze expresia de nepătruns.

- Te-am prevenit ieri că munca de manechin nu este întotdeauna strălucitoare. Chiar dacă esti decepţionat, durează doar câteva ore. Apoi te vei putea întoarce acasă si să uiţi toată această aventură.

- Promovarea acestui săpun este sortită eşecului, nu-i asa?

- Foarte probabil, într-adevăr. De ani de zile, americanii sunt provocaţi să folosească săpunuri dezodorizante. După părerea mea, succesul lui Savon Animal va ţine cât un foc de paie. In consecinţă, chiar dacă această experienţă este dezastruoasă, va fi de scurtă durată si vei fi recompensat din plin.

Cassie îsi regăsise siguranţa.

- Când vom intra, lasă-mă să vorbesc, eu sunt agentul tău.

Cu stupoare, îl văzu vârându-si mâna în buzunar si auzi un
zgomot usor de hârtie mototolită. Cu o ridicare resemnată din umeri, el iesi din masină. O înconjură pentru a deschide portiera Cassiei, care-l urmă până-n clădire.

- Cassie, draga mea! Tocmai am aranjat totul! Ulcerul meu mă face să sufăr atât de mult!

Abia închisese usa că Derric Watley se grăbi în întâmpinarea lor si-i duse spre un colţ al studioului.

- Asadar, iată-l pe animalul nostru, exclamă el, dând din cap cu un aer aprobator si măsurându-l pe Adam cu ochii săi mici pătrunzători.

- Adam Bradshaw, îl corectă ea. Adam, ţi-l prezint pe Derric. El răspunde de campania publicitară a lui Savon Animal.

- Incântat.

- Da, si această campanie afurisită îmi dă dureri de cap! N-am întâlnit niciodată un produs a cărui imagine esenţială să pună atâtea probleme.

O prinse de braţ cu putere pe Cassie şi o trase puţin mai departe, lăsându-l pe Adam să cerceteze reflectoarele şi echipamentul aşezat în jurul unei cabine de duş fără uşă.

- Imi vei scoate ochii Cassie, dar am angajat şi un manechin feminin, anunţă Derric zâmbind fals pocăit. N-am putut face altfel. Este nepoata directorului consiliului nostru de administraţie. Ascultă, te invit la cină pentru a mă face iertat.

- Dar ai specificat clar că nu cauţi decât un singur

manechin!

- Scenariul a trebuit rescris aseară, Cassie. Din nefericire, astfel de lucruri se întâmplă în mod frecvent.

O ştia şi ea prea bine. Se obişnuia ca societăţile cliente să-şi recomande prietenii sau familia pentru a le prezenta produsele. Deseori, angajarea nepoatei patronului salva semnarea unui contract.

- Bun, să mergem s-o prezentăm pe tânăra ta vedetă partenerei sale de duş. Cu cât vom termina mai curând, cu atât mai repede vom putea pleca.

Adam şi o tânără blondă în costum de baie negru erau adânciţi într-o conversaţie însufleţită. Deşi antrepozitul era umed şi îngheţat, încât Cassie nu îndrăznise să-şi dezbrace mantoul, temperatura nu părea s-o deranjeze câtuşi de puţin pe însoţitoarea lui Adam.

- Nu mi-ai spus că fotografiile vor fi făcute sub duş, izbucni Adam, când ea i se alătură.

Cu efort, încercă să-şi controlze panica ce făcea să-i tremure vocea, ceea ce nu făcea decât să-i accentueze nervozitatea.

- Asta n-are nici o importanţă! interveni Derric. Am pregătit un costum de baie pentru el. Oricum, nu fotografiem decât picioarele. De fapt, ce se petrece între voi doi?

„Poate al treilea război mondial“, era tentată Cassie să răspundă, dacă n-ar fi considerat că prăpastia dintre ei se adâncise din ce în ce mai mult din ajun.

Derric făcu semn machiorului să se apropie.

- Incepe cu bărbatul.

In câteva minute, Adam se îmbrăcase cu un costum de baie albastru si se instalase comod pe un scaun în

timp ce machiorul începu să lucreze.

- Ei! nu mi-am dat cu lac de unghii niciodată în viaţa mea si nu voi începe de acum, protestă vehement Adam.

Imediat, Cassie se grăbi spre el. Cu mâna înmănusată, îl prinse de umărul gol, se aplecă spre el si-i suieră printre dinţi:

- Stai linistit si fă ce ţi se spune, de acord? Pentru Dumnezeu, Adam, nu este lac rosu! Nu se va vedea nici măcar pe fotografii.

- Esti incorigibilă, Cassie. Când se vrea o muncă de profesionist, se angajează un profesionist. Esti cea mai în măsură să stii, bodogăni Derric în spatele ei. Ca si când nu aveam destule necazuri cu această nepoţică insipidă... Asta nu este o muncă de amator!

- Derric, mă îngrijorezi!

Se întoarse spre el si-i puse mâna pe braţ, încercând să-l calmeze cum putea mai bine.

- In geanta mea, vei găsi un flacon cu pastile de valeriană. Adu-mi un pahar cu lapte si o pastilă pentru Adam. Tocmai s-a lăsat de fumat si...

- N-aveţi impresia că mă pot ocupa singur de mine? Chiar dacă este de necrezut. Discutaţi despre persoana mea ca si când n-as fi aici! strigă Adam atât de puternic încât ecoul glasului său răsună în tot hangarul.

Stăpânindu-se să nu renunţe la tot si să se întoarcă imediat acasă, Cassie făcu apel la diplomaţia sa înnăscută.

- Pari îngheţat. De ce nu te duci să cauţi un halat de baie la vestiar? Până când vei fi sub reflectoare te vei putea încălzi mai repede si păcăli un guturai.

Străpungând-o cu privirea, Adam se îndepărtă si ea

îsi concentră toată atenţia asupra lui Derric, aţintindu-si ochii pe vena mică si albastră care-i bătea pe tâmplă.

- Il voi calma. Imi pare rău de toate aceste neînţelegeri, Derric. Aminteste-ţi că este un necunoscut si încearcă să fii răbdător.

Când ea întredeschise usa vestiarului, îi găsi pe Adam si pe tânăra femeie blondă tocmai împărţind o cească de cafea, sorbind câte o înghiţitură unul după celălalt. Imediat, inima i se strânse.

- Ann tocmai îmi explica faptul că machiorul, Colin, este homosexual. Ceea ce nu mă miră, comentă Adam.

Consternată, o văzu pe Ann punând compătimitor o mână pe coapsa lui Adam si-si întoarse repede ochii, mistuită de flacăra geloziei. Degeaba încerca să gândească raţional, să se convingă că reacţia sa era complet ilogică. Nu era legată de Adam decât printr-un contract si n-avea absolut nici un drept asupra lui. Atunci, de ce privea cu atâta durere degetele lui Adam asezate afectuos pe umărul tinerei femei?

Inghiţindu-si protestele care-i urcaseră pe buze, se pregătea să părăsească încăperea, când se izbi de abdomenul proeminent al lui Derric Watley.

- Voi fi sincer cu voi, mieluseilor, începu Derric cu o voce mieroasă. Savon Animal se va lupta cu serioase prejudicii din cauza ingredienţilor din care este fabricat. Astept de la voi să daţi o imagine de senzualitate vibrantă, voluptuoasă, palpitantă!

Privirea sa pătrunzătoare mergea de la Adam la Ann şi le vorbea ca un antrenor înainte de luptă.

- Vă simţiţi capabili de asta? îi întrebă el, fără îndoială mulţumit de tirada sa.

Ann dădu din cap arătând că a înţeles şi Adam, după

o clipă de ezitare, făcu la fel, fiind de acord.

- Atunci, putem începe, anunţă Derric, frecându-şi mâinile de satisfacţie. Iată ideea: sunteţi sub duş. Vă amuzaţi ca nişte nebuni, fără altă protecţie decât spuma Savon Animal.

- Dar nu s-a pus niciodată problema unor fotografii nud, Derric. N-am avut ocazia să discut despre asta cu manechinul meu, protestă Cassie. Dacă acceptă să se dezbrace, onorariul este dublu.

- Nu te nelinişti, Cassie dragă. Işi vor păstra costumele de baie. Bineînţeles, când vom începe publicitatea televizată, va fi mai dificil...

- Dar nu mi-ai vorbit despre televiziune!

Cu coada ochiului, îl văzu pe Adam pălind, repezindu-se la pachetul de ţigări al Annei şi simţi imediat mirosul acru al fumului care se împrăştie în rotocoale prin vestiarul îngust.

- Bineînţeles că nu, dragă prietenă. Fiecare cu secretele lui. Mai întâi vom realiza aceste fotografii care vor fi publicate în reviste, apoi proiectăm o campanie publicitară televizată ca şi afişe pe stradă şi în marile magazine alimentare.

Adam se ridică din nou, în toată înălţimea sa, furios.

- Cassie, ţi-ai bătut joc de mine! Mi-ai spus că această campanie este...

- Genială! aproape strigă ea. Da, Adam, ţi-am spus că este una dintre cele mai geniale campanii ale epocii. Domnul Watley este un geniu al publicităţii.

- Ne pierdem vremea flecărind inutil, copii, interveni Derric, radiind de mândrie. Buzunarele vi se vor umple de fiecare dată când o publicitate a lui Savon Animal va apărea la televiziune, fără să vorbim despre

posibilitatea unei deschideri spre cinema!

Era atât de plin de el însusi încât nu fu surprins s-o vadă pe Ann punând stăpânire pe braţul său dolofan si torcând ca o pisică.

- Şi dacă am începe cu fotografiile? se miorlăi ea.

- Luaţi-o înainte, spuse Cassie, vreau să discut o clipă cu clientul meu.

Imediat ce rămaseră singuri, ea înfruntă cu curaj privirea dispreţuitoare a lui Adam.

- In nici un caz nu este ceea ce credeam!

- Ştiu, aprobă ea, lăsând ochii în jos.

Dacă până acum n-o detestase, era sigură că înainte ca ziua să se încheie, o va trimite la toţi dracii.

- Dacă asta te poate consola, colaborarea îţi va aduce mii de dolari, Adam. Pentru cineva care se află în momentul schimbării carierei, poate fi folositor.

- N-am nevoie de acesti bani.

- Eu, da.

Cuvintele îi scăpaseră si plutiră între ei o clipă ca rotocoalele de fum care persistau încă în atmosfera închisă a vestiarului.

- Cheltuielile generale cărora trebuie să le fac faţă sunt mai importante decât prevăzusem. Dacă nu lucrez numaidecât cu profesionisti de valoare ca Derric Watley, cariera mea, în calitate de directoare de agenţie, s-ar putea foarte bine opri aici.

Adam privea cu atenţie mucul de ţigară strivit în scrumiera de plastic.

- Imi pare rău că toate aceste complicaţii din ultimele minute te-au făcut să-ţi reiei vechiul obicei de a fuma.

- Nu te conmdamna pentru lipsa mea de voinţă.

Ii făcu semn să se aşeze pe scaunul pe care Ann tocmai îl eliberase şi când fu instalată, îi mângâie obrazul.

- Toate astea nu s-ar fi întâmplat dacă nu ne despărţeam aseară.

Atingerea degetelor sale pe faţă, dezlănţui în ea un val de senzaţii încântătoare. In pofida tuturor neînţelegerilor, în acel moment îl dorea mai mult ca niciodată.

- M-am comportat ca o idioată, murmură ea, căutându-i mâna şi strângând-o între ale ei. Dacă ai cea mai mică obiecţie împotriva a ceea ce-ţi cere Derric. Ii pot vorbi şi...

- Ba nu. Eu sunt cel care a acceptat această muncă încă de la început şi n-a fost nevoie de prea mult timp ca să mă convingi.

Acum îi zâmbea şi o licărire amuzată juca în ochii lui căprui.

- N-aş vrea să cauţi să mă salvezi, împotriva voinţei tale.

- Cassie, draga mea, înţelege că sunt un bărbat încăpăţânat. Nu las niciodată să mi se forţeze mâna.

Draga mea. Era sigură că aceste cuvinte îi scăpaseră din obişnuinţă, absolut sigură că le numea astfel pe toate femeile pe care le întâlnea. Atunci, de ce oare o emoţionaseră astfel?

- Să ne alăturăm echipei.

El o urmă până la decor şi cu regret, ea îl lăsă pe mâna tehnicienilor, fotografilor şi a lui Derric ce se cocoţase pe un taburet înalt.

Cabina de duş nu dispunea de apă curentă şi înainte de fiecare serie de poze un angajat uda picioarele celor

doi cu o căldare de apă. După o oră, Derric anunţă pauza.

- Picioarele lor seamănă cu niste prune uscate vechi! exclamă el agitându-si mâinile. Colin, le va unge cu grăsime. Efectul picăturilor de apă va fi foarte reusit pe fotografii.

Continuând să stea puţin într-o parte, Cassie acceptă fără entuziasm hamburgerul pe pe care i-l întinse un asistent.

O clipă, se gândi să se ducă să i se alăture lui Adam, dar în acelasi moment, râsul în cascadă al Annei o ţintui locului. Cu o tresărire de neliniste, văzu mâna frumoasei tinere mângâind braţul lui Adam si se înfioră în faţa zâmbetului cu care el îi acceptă gestul.

- Ştiu că verdele este culoarea ta preferată, Cassie, dar pe pielea ta, nu se potriveste deloc, o tachină Derric, care urmărise direcţia privirii sale.

Ea ridică din umeri si mototoli nervoasă cutia mică din carton a hamburgerului.

- Imi place mult Adam, spuse ea fără să stea pe gânduri, ochii săi susţinând privirea obraznică a lui Derric. Dar relaţia noastră este doar platonică.

Realizând că gluma sa fusese luată în serios, Derric se scuză:

-Te asigur că ai face mai bine să-ţi găsesti un tip normal. Dacă ţi se aprind călcâiele după unul frumos ca Adam, te vei pârli.

Cu mâinile crispate pe genunchi, muscându-si până la sânge buza inferioară, Cassie suportă cu curaj sedinţa de după-amiază.

- Nu trebuie să fiu geloasă, îsi repeta ea fără încetare de fiecare dată când corpurile Annei si al lui

Adam se atingeau.

Până la urmă, după-amiaza se încheie. Cassie căută să-si facă de lucru, în cazul în care Adam ar veni să i se alăture. S-ar fi putut scuti de acest efort, se gândi cu amărăciune văzând că
Ann şi Adam se duceau braţ la braţ spre vestiar. Va avea oare îndrăzneala să se schimbe în aceeaşi încăpere cu ea? Se hotărî să nu se mişte şi să-l aştepte.

- Uf! Am crezut că această femeie va profita de mine!

Sunetul vocii lui Adam o făcu să tresară.

Se dădu jos de pe taburet şi se întinse îndelung.

- Totuşi, nu părea că-ţi displac dezmierdările ei.

- Derric mi-a repetat destul că este nepoata preşedintelui consiliului de administraţie de la Compania Americană de Cosmetice!

Ii căută mâna şi prinzând-o în a lui, îi strânse degetele până o durură.

- Cassie, mi-ar plăcea să petrec o clipă cu tine în seara asta, dar am o întâlnire de afaceri şi am întârziat deja.

Acum minţea. De data aceasta totul se terminase. I-ar fi plăcut totuşi să alunge ultimele neînţelegeri. Se gândise chiar... Obrajii i se împurpurară de ruşine când realiză că de fapt dorea mai presus de orice să fie în braţele sale şi fu cuprinsă de un val de mânie. Avusese dreptate să-i respingă avansurile, noaptea trecută. Atunci, de ce oare simţea această imensă tristeţe?

Cassie o zări pe Ann care agita mâna în direcţia lui Adam.

- Sunt gata!

- I-am promis să mergem cu acelaşi taxi, murmură el, aplecându-se spre Cassie pentru a-i atinge distrat obrazul. Ann este convinsă că unchiul ei m-ar putea ajuta să realizez unul dintre proiectele mele şi nu mă va

lăsa în pace până când n-o voi asculta. Ne vedem în weekend, Cassie.

- Dar maşina ta? Ai lăsat-o în faţă la mine.

- Voi trece s-o iau, nu-ţi face griji. Pe curând.

Il privi îndepărtându-se cu Ann şi regretă dintr-o dată perspicacitatea cu care ştia să-i judece pe bărbaţi.

Capitolul 4

- Dar esti îndrăgostită!

Cassie era gata să se înece si bău o înghiţitură de apă rece. Până când accesul de tuse violentă încetă, o privi insistent pe Ruth Walker.

- Ai toate simptomele: nervozitate, gelozie si abia te-ai atins de mâncare.

- In nici un caz! protestă Cassie, străpungând-o cu privirea ei verde ca jadul. As fi crezut că cea mai bună prietenă a mea, de peste sase ani, va fi de partea mea.

- Este oare vina mea dacă esti atât de preocupată de carieră încât nu stii să recunosti dragostea când ţi se prezintă? Şi asta se întâmplă! continuă Ruth, necruţătoare.

Cassie sperase să uite că masina lui Adam nu mai era parcată în faţă la ea si-i ceruse lui Ruth s-o însoţească la o expoziţie de pictură si la un restaurant grecesc ce se deschisese în apropierea sa.

- N-ai totusi intenţia să vorbesti despre el toată seara?

- Desert? interveni chelnerul.

- Pentru mine, nu. Cassie?

Cassie cercetă cu lăcomie tava cu dulciuri pe care i-o prezenta chelnerul. In zadar. Nu-i era foame şi chiar cele mai bune prăjituri din Chicago n-ar fi reuşit s-o facă să uite farmecul devastator al lui Adam Bradshaw.

- Este frumos, nu-i aşa? întrebă Ruth, urmărind cu ochii chelnerul care se îndepărta.

Cuvintele i se pierdură în zgomotul de conversaţii ce-şi urmau calea în restaurant.

- Nu mi se pare, Ruth. Gusturile noastre în materie de frumuseţe masculină sunt complet diferite.

- Cu cine seamănă Adam Bradshaw al tău?

- Nu este Adam al meu, replică imediat Cassie. Este înalt, frumos şi are un aer sensibil, adăugă cu o ridicare deziluzionată din umeri.

- Atunci, unde este problema?

- Il găsesc prea fermecător. Este un seducător, Ruth, oftă Cassie.

- De unde ştii?

- O simt. După Mark...

- De la Mark, n-ai mai întâlnit un bărbat demn de acest nume, o întrerupse Ruth. Ai putea măcar să-i dai o şansă, în loc să-l compari cu acel bădăran!

- In seara asta, la televizor este un film cu Bette Davis. Vrei să-l vedem la mine?

- De ce nu?

Cu gesturi graţioase, Ruth îşi îmbrăcă mantoul îndrăzneţ din catifea roşie şi îşi înfăşură în jurul gâtului o eşarfă din mătase neagră.

- Iţi amintesti de dentistul Skokie cu care ieseam? Idiotul, s-a îndrăgostit de asistenta sa, anunţă Ruth, ascunzându-si decepţia în spatele acestui sarcasm.

„Devenim amândouă niste celibatare înăcrite“, se gândi Cassie, la volanul Volvoului care le ducea la ea. Timpul în care Ruth si ea împărţiseră un apartament i se părea totusi foarte apropiat. In acea perioadă, erau sigure că vor obţine ce asteptau de la viaţă. Acum, Ruth avea magazinul ei pe Halstead si câstigase o anumită notorietate în lumea modei pentru originalitatea creaţiilor sale. Amândouă reusiseră în carieră. Atunci, de ce erau oare atât de triste? Din cauza bărbaţilor, se gândi Cassie, încruntându-se.

Cu degetele amorţite de frig, căuta cheia de la casă

în posetă când auzi soneria telefonului. Nimeni n-o suna atât de târziu! Trebuia să fie o urgenţă!

- Poate este el! Grăbeste-te! o îmboldi Ruth.

- M-ar mira, ţi-am spus că iesea cu miss Cosmetica în seara asta.

In cele din urmă, usa cedă si se grăbi spre interior, lăsând-o pe Ruth în prag.

- Alo?

- Cassie, ce se întâmplă? Am încercat toată seara să te găsesc.

Vocea lui Adam făcu să dispară în câteva secunde hotărârile sale ferme.

- In cele din urmă sunt liber în seara asta si mi-ar plăcea să-ţi fac o vizită, dacă...

- Nu sunt sigură, Adam, îl întrerupse ea, ignorând în mod constient semnele pe care i le făcea Ruth din cealaltă parte a încăperii.

- Te înţeleg, spuse el cu tristeţe.

„Sunt sigură de asta“, se gândi Cassie, recunoscând în tonul vocii sale decepţia pe care ea însăşi o simţise toată ziua văzându-l făcându-i vizibil curte Annei.

- Atunci în weekend?

- Imi aduc de lucru acasă şi când voi termina am intenţia să isprăvesc de decapat bucătăria, răspunse ea bătând nervoasă cu vârful degetelor policioara telefonului. In plus, după-amiază voi trece cu siguranţă pe la sala de gimnastică.

- Cassie Ryan, ai puţin timp să-mi acorzi, da sau nu?

- Asta vreau şi eu, dar...

De fapt, murea de dorinţa de a-l vedea, ştiind totuşi că dacă venea, se va îndrăgosti şi mai mult.

- Spune-mi da sau nu, Cassie şi încetează să te mai

joci cu mine de-a şoarecele şi pisica.

Cum îndrăznea oare să-i reproşeze acest joc inofensiv după atitudinea sa incalificabilă de după-amiază? Se pregătea să-i arunce o remarcă usturătoare când Ruth îi agită prin faţa ochilor o notiţă pe care scrisese în grabă: „Proasto! Dacă nu accepţi, lasă-mi mie măcar o şansă!!!“.

Stăpânindu-şi cu mare greutate un hohot de râs, Cassie reluă conversaţia rămasă în suspensie.

- Da, îţi pot acorda puţin timp, Adam.

Prin ce mijloc o făcea incapabilă să-i reziste?

- Perfect. Voi veni să te iau vineri seara la ora şapte şi jumătate. Pune-ţi cea mai frumoasă rochie. Te duc să cinezi într-un restaurant şic.

Fericită, împotriva voinţei ei, închise telefonul şi începu să prepare ceaiul.

- Ai într-adevăr intenţia să-l bei?

Cassie scutură energic din cap si-si dădu după ureche o suviţă de păr rebelă.

- Când locuiam împreună, aveai darul de-a mă exaspera umplând ceainice de care nu te atingeai niciodată, la cea mai mică nemulţumire. După părerea mea, ai gresit jucându-te de-a femeia greu de cucerit.

Ruth scoase din dulap două cesti ornate cu ramuri înflorite de prun si Cassie o urmă în salon, cu ceainicul în mână. Cele două prietene vorbiră voioase despre tot felul de lucruri uitând complet de filmul cu Bette Davis si curând, conversaţia lor ajunse să se învârtească din nou în jurul bărbaţilor.

- Cum poţi oare să-ţi formezi o idee despre un bărbat, de la început? întrebă Cassie fără să astepte un răspuns.

- Este imposibil, răspunse Ruth punându-si ceasca

pe masa joasă cu suport din marmură. Dentistului meu îi plăcea să continue legătura noastră prin spatele noii sale prietene. Anumiţi bărbaţi sunt pur si simplu incapabili să-si asume niste responsabilităţi.

Cassie păstră tăcerea, stiind bine că prietena sa se referea la Mark.

- Dar alţii pot s-o facă, adăugă Ruth gânditoare, pregătindu-se să părăsească atmosfera caldă si confortabilă a salonului Cassiei, pentru a se întoarce acasă. Dacă nu-ţi asumi nici un risc, nu vei fi niciodată fericită. Pentru că nu vei găsi niciodată bărbatul care-ţi trebuie.

Frântă de oboseală, Cassie încuie usa după prietena sa si grăbită să se piardă în uitarea somnului, se îndreptă spre camera sa. Se dezbrăcă si se întinse pe întuneric si, imediat, pe ecranul pleoapelor închise defilară imaginile cu Adam îmbrăţisând-o pătimas pe Ann.

Respiraţia i se acceleră şi corpul îşi aminti de fiorul de plăcere pe care-l simţise sub sărutările lui Adam, senzaţie pe care raţiunea încerca în mod disperat s-o şteargă. Fără să-şi dea seama, mângâia perna, plimbându-şi degetele peste pânza din bumbac subţire şi rece, ca pe pieptul lui Adam în noaptea precedentă. El păruse atât de sigur de sentimentele faţă de ea - prea sigur. Şi ea? Era oare îndrăgostită, cum pretindea Ruth sau se agăţa de această ocazie ca de ultima şansă? Gânduri contradictorii se ciocneau în mintea sa ca nişte mingi de tenis şi curând, epuizată, se cufundă într-un somn greu şi fără vise.

* * *

Decolteul era prea adânc. Cassie observă dezorientată rotunjimea pieptului său care părea gata să se elibereze la cea mai mică mişcare. Roşind la gândul privirii încărcate de dorinţă pe care Adam o va aţinti cu siguranţă asupra ei, trase în spate gulerul rochiei din catifea verde ca smaraldul, sperând astfel să reducă din răscroiala corsajului. Tocmai se hotărâse să-şi schimbe ţinuta când la parter răsună soneria. Luă în mare grabă şalul ţesut din fire aurite de pe pat şi-l strânse în jurul umerilor.

Când deschise uşa gâfâia şi pieptul i se ridica în mod periculos în ritmul respiraţiei rapide. In faţa eleganţei lui Adam, întredeschise buzele şi o dorinţă ascunsă puse stăpânire pe ea.

- Intră, bâigui ea.

Cu toate că-l văzuse pe Adam Bradshaw într-un costum de baie care nu lăsa nici o îndoială în privinţa virilităţii sale, nu fusese pregătită pentru imaginea de forţă masculină pe care o arăta în costum de seară. Se simţi dintr-o dată stângace, încurcată si aproape la fel de

timidă ca o adolescentă.

- Ce-i asta? Ai avut anghină pectorală? o întrebă el, arătând spre salul pe care si-l înnodase cu discreţie în jurul gâtului.

Cu un zâmbet dezarmant, înaintă până la ea si întinse mâna spre gât. Cassie lăsă ochii în jos spre butonii din aur de la mansete si-i văzu degetele care desfăceau în grabă nodul, descoperind pe loc ceea ce ei îi fusese atât de greu să ascundă.

- Asa este mai bine, spuse el, dându-se un pas înapoi. Esti încântătoare.

- Mulţumesc. Am avut totusi o zi grea.

Rezistă impulsului care o îndemna să-i smulgă salul din mână si să se ferească de privirea sa pătrunzătoare.

Cassie îi întinse pelerina din satin pe care el i-o puse usor pe umeri. Apoi, luând-o de braţ, o conduse spre usă. Afară, zăpada scârţâia sub pasii lor.

- Dacă n-ai nimic de obiectat, te voi duce la „Donatelo“, îi spuse el când fură instalaţi în masină. Se pare că bucătăria lor este excelentă.

In pofida hotărârii sale de a rămâne distantă, Casie nu-si putu reţine o exclamaţie de surpriză.

- Dar acest loc este peste măsură de scump!

In timpul drumului, prin minte îi trecură tot felul de gânduri confuze. Prin spatele geamurilor treceau străzile animate din Chicago, în timp ce Porscheul mergea pe lână Lincoln Park înainte de-a pătrunde pe strada North Michigan si a opri în faţa restaurantului luxos. Când Adam veni să-i deschidă portiera, un gând perfid se ivi în mintea Cassiei.

- Cheltuind atâţia bani pentru mine, sunt sigură că te aşteptţi...

- La o masă excelentă alături de o femeie adorabilă! o întrerupse el, prinzând-o de mână. Ce-ţi trece prin minte?

Cu vârful degetelor, îi mângâie apăsat palma. Chiar şi în joacă, ştia să trezească în ea dorina care o lăsa fără apărare.

- Se spune că vederea spre lac este superbă din acest restaurant. Nu caut decât să te simţi bine, Cassie.

In mod obişnuit, ar fi aplaudat de bucurie, dar în seara aceea, atracţia irezistibilă pe care Adam o exercita asupra sa, o ţinea în defensivă. O clipă se gândi s-o sune pe Ruth să-i ceară un sfat. Dar era timpul să înveţe să se poarte ca un adult cu bărbaţii.

Un comisionar în costum alb se apropie de ei, deschise portiera, se aşeză la volan şi duse maşina în parcare. Privindu-l îndepărtându-se, Cassie căuta cu disperare ceva de spus mai inteligent decât „Te implor, du-mă înapoi acasă!“.

- Dacă nu te cunoşteam mai bine, Cassie Ryan, aş fi crezut că este prima ta întâlnire!

Luând-o de mână, merse înaintea ei până la intrarea în restaurant şi făcu un semn portarului în livrea.

- Dar este prima mea întâlnire... cu tine.

Era tot ce reuşi să spună înainte de a intra în urma sa în ascensor. Poate, mai târziu, va reuşi să-şi accepte sentimentele, când va fi sigură că nu era doar un bun actor ca mulţi bărbaţi, pe care-i întâlnise din întâmplare în viaţa sa.

Uşile ascensorului se deschiseră spre o sală de mese modernă care avea doi pereţi din sticlă. Luminile oraşului se reflectau pe catifeaua neagră a scaunelor şi licărirea lumânărilor ce ardeau în candelabrele de cristal

conferea încăperii o atmosferă ireală.

Dintr-o privire, Cassie cuprinse sala restaurantului, notând în trecere feţele de masă din damasc, strălucirea lumânărilor pe carafele de argint şi trandafirii delicat parfumaţi care ornau fiecare masă, în mijloc, contrastând în mod ciudat cu restaurantul grecesc în care ea şi Ruth cinaseră cu două seri în urmă.

Adam o ajută să aleagă dintre felurile de mâncare propuse de meniu. Când şeful de sală le luă comanda, el se aplecă în mod intim spre ea, oricum mulţumit că până la urmă această formalitate se încheiase. Dar Cassie se încăpăţâna să tacă.

Despre ce ar putea vorbi în aşteptarea primului fel de mâncare? Adam rezolvă problema cu uşurinţă.

- Sunt atâtea lucruri pe care mi-ar plăcea să le aflu despre tine, Cassie.

Ochii săi căprui împestriţaţi cu o pulbere de aur se adânciră în ai ei şi Cassie se înfioră, cu buzele întredeschise, aşteptând ca el să continue.

- Dacă ai pleca pe o insulă pustie şi n-ai putea lua decât trei cărţi, pe care le-ai alege?

Cassie nu-şi putu stăpâni un hohot de râs.

- Lasă-mă să mă gândesc, începu ea.

- Trişezi. Şi te previn că nu voi accepta nici Biblia, nici dicţionarul. Spune-mi primele titluri care îţi vin în minte.

- Manualul meu de tâmplărie şi Misterul Oglinzii, pentru că n-am terminat-o de citit.

- Şi?

- Secretele lui Charlotte, spuse ea roşind. O citesc în

fiecare an de ziua mea. Ti-am spus că am crescut la o fermă şi că...

- N-are de ce să-ţi fie rusine. Eu sunt convins că, îmbătrânind, apreciem mai mult cărţile bune.

Ii luă mâna peste masă si i-o mângâie usor.

- Acum, este rândul tău.

- Dacă ai esua pe o insulă pustie, ce obiecte ai lua cu tine?

- Vechii mei pantofi de mars, colecţia de discuri ale lui Bessie Smith si Big Mama Thorton, pentru că îmi place bluesul si...

Ii strânse usor mâna înainte de a continua:

- ... pe Cassie Ryan.

- Dar eu nu-ţi aparţin! exclamă ea pe un ton sever care contrazicea mica gropiţă ce apăru pe obrazul ei stâng.

- Nu încă, dar îţi garantez că atunci când te voi face a mea, mă vei implora să te iau cu mine.

- Şi ce cărţi ai lua? spuse ea repede, încercând să schimbe discuţia.

- As lua o lucrare science-fiction - cred că Dune - si manualul omului de afaceri perfect, pe care tocmai îl citesc. A treia ar fi, cred, un tratat despre navigaţie.

- Esti foarte pragmatic, îl ironiză ea. Care este culoarea ta preferată?

- Albastru. In orice caz, a ta este verde.

Cassie clătină din cap.

- Este adevărat că verdele mi se potriveste, dar culoarea pe care o prefer este violetul deschis, spre roz, a sidefului din interiorul cochiliilor.

- Sau al soarelui ce apune.

Exact. Al acelor apusuri de soare extraordinar de frumoase, care sunt mai mult delicate decât grandioase.

- Esti uimitor de frumoasă.

Vocea sa, atenuată de zgomotul înconjurător, vibra de dorinţă.

- Fiecare bărbat prezent în această încăpere te-a dezbrăcat din ochi cel puţin o dată de când am venit.

- Mă pui în încurcătură... Cum poţi să spui asemenea lucruri, Adam?

- Pentru că sunt adevărate, Cassie, si adevărul nu este niciodată neplăcut de auzit.

Flacăra ce dansa în candelabrul de deasupra mesei lor i se reflecta în pupile, făcând să joace acolo o licărire ca zahărul ars. Cu o graţie de felină, continua să-i mângâie mâna, desenându-i cu degetele lui lungi forma încheieturilor si palmelor.

Cassie se încordă, luptând din toate puterile împotriva senzaţiilor iraţionale care o cuprinseseră.

- Cassie, dragostea vieţii mele, anumite sentimente sunt invincibile. Nu serveste la nimic să lupţi. Trebuie să li te abandonezi.

Ea se miscă nervoasă pe scaunul din catifea si aruncă pe furis o privire în jurul său. Slavă Domnului, nimeni nu părea să-i fi remarcat suferinţa.

- Adam! Nu este locul potrivit...

Isi retrase mâna si si-o puse pe genunchi. După o clipă, bătăile inimii reveniră la normal si când seful de sală veni la masa lor cu specialitatea de pasăre căţărătoare si sticla frapată de Orviento Secco, ea îi adresă un zâmbet de mulţumire. Cassie murea de foame. Mâncarea îi aducea răgazul de care avea nevoie si, pentru un timp, o sustrăgea chinului delicios al mângâierilor lui Adam. Infăsură cu lăcomie pastele

acoperite cu sos tomat în jurul furculiţei.

Il privi pe Adam care muia frunzele de anghinare în unt topit, incapabilă să-şi desprindă privirea de la dinţii perfecţi şi buzele senzuale.

- Dacă ai terminat, lăsă el să-i scape, flatat de atenţia pe care i-o acorda, n-avem nici un motiv să rămânem mai mult timp

Ea îi citi în ochi invitaţia pasionată şi simţi că o părăseşte tot curajul.

Ghemuită în scaunul moale din Porsche, la adăpost de vântul rece care se rostogolea în rafale pe străzile din Chicago, agitaţia îi trecu treptat.

- Nu ştiu nici măcar unde locuieşti, începu ea întorcându-se spre el în timp ce îşi parca maşina în faţa casei. Pe contract, ai indicat o cutie poştală.

- In Gold Coast, răspunse el evaziv, făcând referinţă la cartierul cel mai şic din oraş.

- Tocmai l-am traversat! Am fi putut să ne oprim.

Misterul care-l înconjura o contraria. Cum putea oare să
refuze să-i spună un lucru atât de banal?

- In apartamentul meu domneşte o dezordine înspăimântătoare, Cassie. Sunt în curs de a concepe un nou program de calculator şi toate mobilele sunt acoperite de planuri şi dischete.

- Dar, asta n-are nici o importanţă.

- Pentru mine, da. Acum am nevoie de singurătate şi, în plus, sunt complet plictisit să fiu spionat sau supravegheat. Dacă mi-ai cunoaşte familia, ai înţelege.

Din fermitatea tonului, Cassie simţi că, pentru el, subiectul era închis. Aţâţată de curiozitate, încercă să descopere mai mult folosind o altă stratagemă.

- Nu mi-ai spus niciodată că esti interesat de calculatoare.

El o urmă în bucătărie si o privi scoţând un ceainic si umplându-l cu apă.

- Este unul din motivele pentru care am părăsit uzinele Bradshaw. Am conceput un program - de fapt mai multe - care trebuia să revoluţioneze metodele de inventariere si expediere ale societăţilor de vânzare prin corespondenţă. Tata si unchii mei n-au vrut niciodată să audă vorbindu-se despre el. N-ai idee de sumele pe care le cheltuieste o societate pentru a-si vedea, în cele din urmă, produsele blocate la Topeka, atunci când sunt asteptate la Tampa sau să-si vadă costumele de baie din satin rosu expediate în linistitul Boston si modelele clasice si sobre în nebunul San Francisco.

Cassie aruncă două pliculeţe cu ceai în ceainic si le acoperi cu apă clocotită.

- Şi acum, lucrezi la acest program?

Adam dădu afirmativ din cap.

- Il modific si încerc să-l vând la furnizori si la fabricanţi. Dar n-am venit aici să te plictisesc cu afacerile mele, Cassie.

Inainte ca ea să-si dea seama că se apropiase, braţele sale o îmbrăţişară strâns. Simţind prin haine muschii încordaţi ai corpului, nu avu nici o îndoială în legătură cu intenţiile sale.

- Adam, eu...

Atingerea fierbinte a buzelor ce-i muscau lobul urechii, coborând de-a lungul gâtului pentru a urca spre buzele ei întredeschise, îi înăbusi protestele slabe. Când se întoarse spre el si când mâinile lui Adam îi cuprinseră sânii grei, îsi cufundă privirea în adâncul aurit al ochilor

lui si se simţi învinsă.

- Cassie, murmură el.

Buzele sale aşezate peste vena mică ce palpita pe gât făcură să se nască în ea o dorinţă pe care nu şi-o putu reţine când mâna lui se cufundă în corsaj, îndepărtând orice obstacol de pe pielea catifelată. Cassie înţelese în cele din urmă că se vor dărui unul altuia.

- Da, şopti ea, răspunzând întrebării ce nu fusese pusă.

Ea se balansă uşor lângă el, atingându-i şoldurile cu ale sale
şi curba delicată a abdomenului. Dădu capul pe spate şi buzele îi atinseră bărbia pătrată, căutându-i încet gura. El se înfioră în timp ce, cu o putere de seducţie intensă, ea îi redesenă conturul buzelor înainte ca gura să pună stăpânire cu lăcomie pe a sa.

- Nu mă mai ţin pe picioare, mărturisi ea cu o voce înăbuşită.

Epuizată, îl luă pe Adam de mână şi-l conduse spre dormitor, în pragul căruia se opri. Picioarele n-o mai ţineau. Adam o prinse tandru în braţe, o strânse lângă el şi o îndreptă spre pat. Acolo, se opri un timp cu buzele la câţiva centimetri de gura care-l chema şi Cassie uită de toate.

- Te-am căutat toată viaţa, Cassie Ryan.

Continuând să-i vorbească pe un ton ce aproape nu se auzea, el făcu să alunece fermoarul rochiei din catifea ca smaraldul, care căzu la picioarele lor ca o floare ofilită. Palmele mâinilor sale îi încălziră o clipă umerii şi când îi scoase restul veşmintelor, mângâierile uşoare cu care-i acoperi sânii acumulară în ea o

tensiune insuportabilă. Ea îi privi cu ochii pe jumătate închişi pielea mătăsoasă, aureolată de reflexele lunii pe zăpadă, în timp ce mâinile lui Adam alunecară blând pe coapsele sale ce tremurau, sporindu-i dorinţa cu fiecare clipă.

Cu un fior voluptuos, Cassie ieşi parcă dintr-o transă şi începu să dezlege cravata neagră a lui Adam. In câteva secunde, haina şi pantalonii săi se alăturară veşmintelor ei de pe podea. Curând erau goi, unul în faţa celuilalt, uimiţi de perfecţiunea acestei clipe.

- Ti-e frig? întrebă Adam, înşelându-se asupra motivului care o făcea să tremure.

Dădu la o parte plapuma de puf şi o invită să se strecoare sub ea. I se alătură şi se cuibăriră unul lângă celălalt. Când degetele îngheţate ale lui Adam îşi reluară plimbarea peste pielea ei ce tremura, de pe buzele Cassiei scăpă un strigăt uşor.

- Când eram mică, mama încălzea cărămizi şi le învelea într-o ţesătură de lână înainte de a le pune între cearşafuri.

- Mai avea probabil şi alte mijloace, glumi el.

Ea îi simţi degetele urcând din nou de-a lungul picioarelor şi Adam o sărută uşor, trasmiţându-i toată pasiunea sa şi stabilind o complicitate care de acum depăşea cuvintele. La atingerea lui, Cassie simţi cum toate emoţiile amorţite în ea se topesc încet şi un val de tandreţe o purtă spre un abandon complet. Mâinile lui Adam urcară din nou spre sânii săi şi adâncindu-şi capul sub plapumă, el le sărută pielea mătăsoasă şi vârfurile trandafirii până când Cassie se deschise ca o floare în soare.

Voi să-l simtă mai aproape de ea, să-i soarbă forţa.

Degetele i se întâlniră în spatele gâtului său, savurând mângâierea părului său pe mâini. Corpurile li se modelau perfect, într-un amestec subtil de unghiuri şi curbe. Unghiile Cassiei se adâncită în muşchii spatelui său, implorându-l s-o facă a lui.

- Te rog, Adam. Te rog...

Zbuciumul arzător ce se dezlănţui în ea o zgudui atât de puternic încât avu impresia că se sparge în mii de cioburi. Niciodată nu simţise o asemenea emoţie. Cum oare putea el să prelungească astfel acest supliciu, întârziind acea clipă în care corpurile se vor contopi în acelasi extaz? Oare n-o iubea? De unde această plăcere de-a o chinui astfel, aducând-o în pragul nebuniei?

Sub apăsarea greutăţii lui, ea se deschise sub el. Focul pe care el îl aţâţase puţin câte puţin explodă, asemenea unui vulcan. Agăţându-se de soldurile sale, în timp ce, cu tandreţe, lent, el o poseda, Cassie închise ochii respirând parfumul de mosc al pielii sale, asprimea sa masculină. Curând, răsuflările lor nu mai erau decât una.

- Cassie! strigă el.

Ea vibra de o plăcere intensă ce se întindea si se încorda în toată fiinţa sa cu o senzualitate nemărginită.

Mai târziu, cuibăriţi unul în celălalt, Cassie adormi cu spatele lipit de pieptul lat al lui Adam, legănată de respiraţia sa regulată.

In timpul nopţii, ea se trezi si contemplă mult timp fulgii de zăpadă care dansau dusi de vânt. Adam se miscă în somn si-i simţi respiraţia mângâindu-i ceafa, exact înainte de a cădea din nou în uitare, înnebunită de fericire.

Capitolul 5

- Am niste haine de schimb, spuse Adam a doua zi dimineaţă. Sunt în masină. Pentru că erai atât de ocupată în acest weekend, m-am gândit că as putea să te ajut si că poate ne va rămâne puţin timp pentru a ne cunoaste mai bine.

- Dar n-ai altceva mai bun de făcut?

Cassie privi o clipă cu atenţie silueta nemiscată a lui Adam, care se contura sub plapuma de puf. După toate aparenţele, avea intenţia să petreacă următoarele patruzeci si opt de ore cu ea. Dar, în pofida noii intimităţi, nu era sigură că doreste la fel de mult ca el această apropiere.

El se răsuci pe o parte si-i zâmbi, mângâind cu vârful degetelor răscroiala halatului său de baie.

- De exemplu, nu ţi-as putea propune să arunc o privire motorului de la Volvoul tău? Va fi bun de casat în mai puţin timp decât mi-ar trebui ca să deschid capota.

- Ar trebui să urmezi un curs prin corespondenţă pentru a învăţa bazele mecanicii. Eu am făcut-o acum trei ani si motoarele nu-mi mai pun acum nici o problemă.

Folosindu-se de acest ton profesional, spera să alunge tremurul pe care atingerea degetelor sale îl făcuse să-i apară sub piele.

- Adam?

- Mmm?

- Nu arăţi prea priceput la reparaţii. Eşti sigur că mă vei putea ajuta să-mi repar casa?

El izbucni în râs, iar degetele îşi continuară plimbarea uşoară pe partea superioară a sânilor dezveliţi, până acolo unde vârfurile apăreau, foarte

vizibil, sub stofa pestriţă a halatului de casă.

- Nu-ţi este teamă să nu faci o pneumonie, stând astfel în frig? In locul tău m-aş culca din nou.

Incet, dar ferm, o trase spre sine, iar ea căzu peste el, izbucnind în râs.

- Am plănuit să vizitez câteva întreprinderi de încălzire centrală şi să înlocuiesc vechiul meu cazan.

Dar acum, când mâna lui Adam descria pe spatele său curbe de voluptate, antrepozitele de instalaţii de încălzire erau ultimele locuri unde voia să fie! In braţele lui Adam, nu se mai temea de frig!

- Incălzirea ta este într-adevăr la pământ. Te congelezi, aici.

Impotriva voinţei sale, Cassie se îndreptă.

- Cei trei furnizori la care voiam să merg, au program până la prânz.

El întoarse capul cu părul ciufulit de somn şi se uită la pendulă.

- Este deja ora nouă. Vom avea noroc dacă vom reuşi să mergem măcar la doi.

Dând plapuma la o parte, sări jos din pat, tremurând pe covorul împletit.

- Pot să merg si în weekendul următor, sugeră Cassie.

- Weekendul următor, draga mea, vom face dragoste într-o cameră bine încălzită. Vreau să te privesc în aceste momente, Cassie. Dacă se face mai frig, vom ajunge în curând să ne culcăm cu scurte impermeabile cu glugă.

Fără să-i lase timp să răspundă, alergă spre baie, închise usa si Cassie auzi imediat curgând dusul.

Găsiră repede, în primul magazin vizitat, instalaţia

de încălzire care le convenea si îsi petrcură restul dimineţii terminând de smuls tapetul de pe pereţi. Adam ţinea vaporizatorul cu o mână în timp ce Cassie rupea bucăţi enorme.

In acea noapte, îmbrăţişările lor pasionate îi conduseră pe culmi până atunci neexplorate de nici unul dintre ei.

* * *

- Nimic nu echivalează cu dragostea si apa rece, declară el duminică dimineaţă, când îsi făceau cumpărăturile pentru prânz.

Dimineaţa era frumoasă si însorită si se hotărâseră să profite de temperatura mai blândă pentru a hoinări prin piaţa de vechituri.

Cu un fular mexican în păr, cu obrajii rosii de vânt si ochi strălucitori, Cassie se simţea frumoasă. Aerul domol transporta mirosuri apetisante de pui fript, hot-dog si floricele si era o atmosferă de sărbătoare.

- Priveste această natură moartă cu mere si pere!

Il trase de mânecă până la tabloul care trona în mijlocul unui talmes-balmes de nedescris.

- Ar fi foarte drăguţ pe peretele de la bucătărie după ce o vom termina, se extazie Adam.

Cassie dădu din cap, fericită că el reuşea să-i citească gândurile.

- Exact la asta mă gândeam.

Inaintă spre vânzătorul cu păr grizonant şi-l întrebă de preţ.

- O sută de dolari, nu mai puţin, răspunse micul moşneag cu ochi pătrunzători.

Cassie încercă să se tocmească, dar fără succes. Descurajată, ridicând resemnată din umeri, se îndepărtă de mica dugheană, sperând că bătrânul o va rechema.

- Du-te şi cumpără câte un hot-dog şi cafele, te rog, îi ceru Adam pe neaşteptate, strecurându-i în mână o bancnotă de cinci dolari.

- Cu muştar?

- Da, exact. In cinci minute, sunt lângă tine.

Cu un zâmbet, dispăru în mulţime.

Când se postă în locul în care trebuia să-l întâlnească pe Adam, fascinată de mozaicul acela de culori schimbătoare care se desfăşura în jurul ei şi de aromele picante ce pluteau în această atmosferă de carnaval, Cassie nu-l văzu imediat prin mulţimea pestriţă de oameni ce se plimbau.

In cele din urmă, ducând neglijent natura moartă sub braţ, apăru lângă ea.

- Nu trebuia.

Un zâmbet şi o grimasă îşi disputau locul pe buzele Cassiei. Părea hotărât să cheltuiască mulţi bani pentru ea. Credea că ajunseseră la un compromis când îl refuzase categoric să împartă cheltuielile instalaţiei de încălzire.

- Ştii ce-a spus Scarlett O'Hara: „Oamenii din sud sunt coplesitori". Iată că lucrurie nu s-au schimbat.

Accentul lui era într-adevăr atât de meridional în acel moment, încât aproape simţi parfumul de magnolii si de iasomie. Ar fi vrut să-i refuze cadoul, însă nu era sigură de preţul pe care-l va solicita la înapoiere. Totusi, speranţa aproape copilărească pe care o citi în adâncul ochilor lui căprui, o hotărî să accepte prezentul.

Ajunseră în orasul vechi în tăcere. O ceaţă usoară, portocalie, de apus, cuprindea puţin câte puţin străzile. Aceste clipe ar fi fost perfecte dacă nu l-ar fi simţit pe Adam atât de preocupat. Când ajunseră acasă, Cassie

pregăti o cină usoară compusă din sandvisuri cu brânză la grătar si făcu puţină ordine în bucătărie sub privirea întunecată a lui Adam.

După câteva minute, el se scuză si urcă la etaj. Când coborî din nou si se aseză pe un scaun de bucătărie, Cassie terminase de curăţat rama tabloului cu natură moartă si se pregătea să-l agaţe pe perete.

- Săptămâna viitoare, am intenţia să încep să zugrăvesc, începu ea.

- Eu voi fi teribil de ocupat începând de luni, declară Adam, evitându-i privirea. Cu afacerile. Dacă ai putea amâna pe mai târziu, ţi-as fi recunoscător.

Luând o cârpă, Cassie stergea vasele, încercând să-i ascundă lui Adam decepţia care se întipărise pe chipul său. Era atât de amuzant să lucreze împreună, să-si împartă timpul cu el, încât ar fi vrut ca acest weekend să nu se termine niciodată.

- Pot să mă descurc si singură. Vorbindu-ţi despre asta, nu mă gândeam în mod deosebit să-ţi cer o mână de ajutor.

- Sper asta! Ai să-mi lipseşti, Cassie.

Era gata să-l întrebe când îl va revedea, dar se răzgândi. Un bărbat ca Adam, atât de grijuliu să-şi păzească viaţa privată, va refuza să-i satisfacă această curiozitate.

El se ridică şi întinse braţele spre ea, invitând-o să se refugieze acolo. De teamă să nu-i arate cât de mult avea nevoie de el, Cassie se făcuse că nu observă gestul. Când sună telefonul, o ceaşcă îi scăpă din mâini şi, lovindu-se de marginea chiuvetei, făcu să zboare bucăţi de faianţă pretutindeni în încăpere.

Inainte de a-l putea opri, Adam ajunse la telefon şi mâna i se apropiase de receptor.

- Răspund eu! îi strigă ea.

- De ce? Doar sunt aici.

- Nu! strigă ea, acoperind zgomotul strident al soneriei. Părinţii mei sună în prima duminică a fiecărei luni.

- Alo?

Vocea profundă a lui Adam îi răsună în urechi şi ea tresări.

- Nu, doamnă, numărul este bun. Nu închideţi, mă duc s-o caut. Nu, totul este în ordine. Eu sunt un angajat al garajului. Bateria de la maşina fiicei dumneavoastră era pe geantă.

Cu un zâmbet vinovat, îi făcu semn să se apropie de telefon.

- Este mama ta, murmură el.

Cassie inspiră adânc şi luă receptorul.

- Mă simt foarte bine, mamă. Nu, n-am necazuri. Ştii ce face timpul urât bateriilor!

Era sigură că mama sa nu se lăsase înşelată, dar, din fericire, aceasta schimbă subiectul. După câteva schimburi de amabilităţi, Cassie află că părinţii lui Sarah Elliot erau foarte îngrijoraţi pentru fiica lor care, după ei, era în pragul unei depresii nervoase.

Cu inima strânsă la această veste proastă, Cassie îsi promise s-o contacteze foarte repede pe tânăra fată. In tot cazul, fusese prea brutală faţă de ea.

- Mamă, mecanicul este încă aici. Va trebui să închid.

Când Cassie lăsă receptorul, se întoarse spre Adam.

- Părinţii mei sunt de modă veche. N-aveai dreptul să mă pui în această situaţie jenantă!

- Oricum, mai devreme sau mai târziu, vor descoperi legătura noastră. Doar n-ai intenţia să le-o ascunzi.

- Legătură? repetă ea, cu ochii măriţi de uimire.

Cassie se simţi vorbind si acţionând ca într-un film accelerat, în timp ce o mulţime de amintiri dureroase îi apărură în memorie, când Mark pretinsese că pierduse inelul de logodnă, pe care apoi îl observase pe inelarul unei alte femei. Se înfioră amintindu-si de micul anunţ pe care-l dăduse ea în jurnalul de duminică: „Rochie de mireasă, măsura treizeci si opt, niciodată purtată“.

- Vrei un ceai?

- Nu, mulţumesc.

Brusc, orice conversaţie banală îi deveni imposibilă.

- Mi-ar plăcea să văd jurnalul televizat, mâncând, spuse ea, asezând în grabă două farfurii pe o tavă.

- Cassie, îţi propun să uiţi tot ce s-a întâmplat în ultima oră si s-o luăm de la zero. Mă consideri prea indiscret, nu-i asa?

- Intr-adevăr, astepţi mult de la mine, murmură ea învârtind butonul televizorului si asezându-se lângă el pe sofa.

- Dacă tu nu astepţi mai mult de la viaţă, atunci n-ai o sansă să...

- ... „scandal în lumea modei. Agenţiile de manechine...“ îl întrerupse comentatorul de la televiziune.

Adam tuşi brusc şi, încremeniţi, priviră fix ecranul unde un ziarist analiza în amănunţime o agenţie din Chicago, descriind-o ca pe o organizaţie fără scrupule, destinată să se îmbogăţească pe spatele angajaţilor.

- „Astfel, concluziona crainicul, multe din aceste agenţii sunt conduse de artişti rataţi, fără nici o cunoştinţă profesională şi, din nefericire, prin ele sunt recrutate biete fete tinere ale căror visuri şi aspiraţii...“.

Incapabilă să asculte mai mult, Cassie sări în picioare şi închise televizorul.

- Ai auzit! izbucni ea, întorcându-se brusc spre Adam, cu ochii gata să-i iasă din orbite. Au luat informaţii dintr-o singură agenţie şi au condamnat şi restul profesiei.

- Nu le da atenţie, nu caută decât să-şi sporească indicele de audienţă, răspunse Adam calm. Este o poveste de senzaţie. Mâine dimineaţă, toată lumea o va uita.

- Adam, există agenţii fără nici o moralitate. Dar acest ziarist lasă să se înţeleagă că toţi suntem nişte criminali. Eu am muncit din greu pentru a câştiga încrederea clienţilor şi angajaţilor mei.

- Atunci, nu este cazul să te nelinişteşti.

- Dar nu înţelegi! Nu voi mai putea recruta noi talente! Agenţiile de publicitate vor ezita să mi se adreseze, pentru că sunt nouă în profesie. Vor merge spre firme mai vechi, mai polivalente.

- Vei supravieţui. Eşti mai inteligentă şi mai puternică decât vrei să accepţi.

Ii strânse mâna, dar Cassie era prea preocupată pentru a se bucura de acest compliment. Când el duse farfuriile la bucătărie, ea îl urmă, punând la punct o strategie.

Distrată, îl însoţi la uşă, compunând în minte o scrisoare pentru presedintele canalului de televiziune.

-Mi-am lăsat treningul în dulapul tău, la fel tenisii si câteva cămăsi de schimb.

In timp ce vorbea, îsi încheie mantoul si îsi ridică valiza de jos.

- In plus, în baie este periuţa mea de dinţi. Prefer să

te anunt. N as vrea s-o confunzi cu a altcuiva.

- Nu există nimeni altcineva, Adam...

O trase blând spre el si o sărută.

- S-ar spune că vei petrece o săptămână epuizantă, luptându-te cu oamenii din mass-media.

- Sunt niste pigmei stupizi, replică ea, furioasă să-l vadă plecând, decepţionată că datorită capriciului său de a deschide televizorul întrerupsese conversaţia în momentul în care aveau nevoie să vorbească.

- Ai grijă de tine, Cassie dragă.

- Şi tu la fel, murmură ea.

* * *

Luni dimineaţă, regăsi cu usurare activitatea trepidantă din biroul său. Notiţe mâzgălite în grabă de Nancy se îngrămădeau pe birou, semnalându-i ultimele telefoane. Până a doua zi, trebuia să găsească niste încheieturi frumoase, un gât gingas si niste urechi delicate pentru o serie de fotografii destinate unui catalog de bijuterii.

Neîncrezătoare faţă de eficacitatea serviciilor postale, preferă să trimită scrisoarea la televiziune prin curier si, îndată, la ora nouă si jumătate, directorul jurnalelor televizate o sună pentru a fixa o întâlnire cu ea.

Cassie se încruntă şi verifică ora pe ceasul său cu brăţară de aur. In curând va fi ora zece şi Nancy nu considerase necesar să apară la birou. Cu un gest de proastă dispoziţie, Cassie formă numărul său de teleofn.

- Am gripă, domnişoară Ryan...

Dintr-o dată, Cassie îşi aminti de interminabilele concedii de boală ale secretarei sale din anul trecut, când i se aprinseseră călcâiele după un dermatolog.

- Sper că nu-ţi baţi joc de mine.

- In nici un caz! Sunt abia la început. Dar mai este ceva, domnişoară Ryan. Un profesor de antropologie de la universitatea din Chicago mi-a propus o slujbă. Este în curs de-a realiza un studiu asupra jocurilor video în societatea modernă. Are nevoie de o secretară. Este un proiect de foarte mare anvergură. Nu pot lăsa să-mi scape o asemenea şansă.

Momentul nu putea fi mai prost ales. Cu toate acestea, Nancy s-ar fi adaptat mai bine vieţii liniştite de la universitate.

- Noi nu vedem lucrurile în acelaşi mod, continuă Nancy. Am înţeles asta ascultând ştirile de aseară. Ştiu bine că n-ai înşelat pe nimeni, dar nu mi-a plăcut niciodată să lucrez la dumneata.

Strângând din pumni de furie, Cassie acceptă fără tragere de inimă demisia lui Nancy şi închise. Câte alte persoane crezuseră oare în acel reportaj mincinos? Deschise sertarul de sus al biroului şi luă una din cărţile de vizită ale agenţiilor interimare pe care le păstra la îndemână pentru candidatele pe care era obligată să le respingă.

Incepu să formeze numărul de telefon, când în minte i se ivi o idee. In curriculum vitae, Sarah menţionase dactilografierea şi secretariatul general. Se hotărî s-o sune.

Sarah răspunse imediat, după prima sonerie. Reacţia sa faţă de propunerea Cassiei fu mai întâi una de imensă recunostinţă.

- Nu este vorba despre o muncă de manechin, Sarah. Ci pur si simplu de o funcţie temporară la birou.

- Dar astfel, voi vedea cum funcţioează această meserie din interior si voi avea, poate, întâlniri utile pentru cariera ma.

- Da, asta te va ajuta de asemenea să-ţi plătesti chiria.

Două ore mai târziu, Sarah Eliot luă locul lui Nancy. Pentru prima dată de luni de zile, biroul era degajat si curat si vrafurile de dosare care se îngrămădeau acolo în mod obisnuit erau clasate si aranjate cu grijă.

In pofida unei usoare reduceri a activităţii în urma reportajului dezastruos, urmară câteva zile care se desfăsuraseră plăcut la birou. In timp ce Sarah se ocupa de selecţionarea manechinelor pentru clienţi, Cassie se putea concentra doar asupra muncii de prospecţiune, spre agenţiile de publicitate si marile firme cu un puternic buget publicitar.

Vineri, scrisorile sale către canalul de televiziune apărură în două ziare. Devenise un fel de celebritate locală si un membru activ al comitetului executiv al unei asociaţii create cu scopul de a redacta un cod moral care să fie impus agenţiilor de manechine.

Comitetul trebuia să se reunească săptămâna următoare si când îsi schiţă câteva propuneri pe care voia să le prezinte acestei reuniuni, se gândi că acel reportaj, asa dezastruos cum fusese, ei îi adusese, în ansamblu, profit. Simţi că i se consolidase personalitatea. Adam avusese dreptate. Cât îi lipsea!

- Cassie, puisorule! Te iau cu mine la prânz.

Ridicând ochii de pe notiţele sale, îl văzu pe Derric Watley năvălind sprinten în birou.

- Derric, puteam fi cu cineva important, protestă Cassie.

- Dar la această oră, răţuşca mea, eu sunt relaţia cea mai importantă a agenţiei tale.

Ea acceptă fără să crâcnească „răţuşca“, dar nu

putu să se împiedice să respingă ultimele cuvinte.

- Incep să mă descurc foarte bine, să ştii.

- Mai bine decât crezi. De asta te şi invit la prânz.

Ea clătină din cap şi cu un oftat adânc îşi aranjă lucrurile. Era inutil să-i reziste lui Derric Watley. Şi, pe de altă parte, poate lucra la o altă campanie la fel de profitabilă cum fusese cea a lui Savon Animal.

- Aş fi vrut să petrec o oră în sala de gimnatiscă. Este un restaurant dietetic foarte bun, alături.

Cassie îi aruncă o privire sceptică şi izbucni în râs.

- Nu mă crezi. Ei bine, vei vedea, spuse el cu un zâmbet ironic. Să ştii că fac mult exerciţiu, acum.

- Din brutărie în brutărie, glumi ea.

- Mă cunoşti atât de bine, Cassie.

Ea îi lăsă câteva instrucţiuni lui Sarah şi-l privi neîncrezătoare pe Derric, cumpărând un costum de sport scump, de la magazinul sălii de gimnastică, înainte de a se grăbi voios spre vestiarul bărbaţilor.

Se schimbă rapid, grăbită să înceapă exerciţiile care aveau darul s-o facă să uite un timp grijile. Rezemată de perete, se aşeză turceşte şi se hotărî să-l aştepte.

N-ar fi trebuit niciodată să accepte să-l urmeze aici, cu atât mai puţin cu cât acest loc redeştepta în ea amintirea emoţionantă a lui Adam. Până la urmă, Derric ieşi din vestiar. Se grăbi spre el şi aproape îl târî până la sectorul de haltere.

- Mi-au parvenit rezultatele preliminare ale comisiei de marketing, referitor la fotografiile lui Animal, declară Derric încercând, fără succes, să-si atingă degetele de la picioare cu vârfurile degetelor de la mâini.

- Şi?

- Juriului i-au plăcut la nebunie manechinele

noastre. Compania de Cosmetice mi-a dat mână liberă pentru a începe mai repede filmările publicitare. Apoi mă gândesc să scot o serie de genţi, pulovere si cearsafuri de plajă cu amprenta picioarelor lui Adam. Ei au cerut câteva apariţii personale. Misterul frumosului necunoscut, în sfârsit dezvăluit!

- Dar, mi-ai spus...

- Lucrurile evoluează, micuţo. Pe de altă parte, Bradshaw este nou în profesiune. Dacă-i anunţam totul în acelasi timp, l-as fi speriat.

- Ai redactat noul lui contract?

- Desigur. Mă gândeam să-ţi vorbesc despre el în timpul prânzului. Sunteţi tot împreună? adăugă el, lansându-se într-o parodie de exerciţii musculare.

Să aibă blugii săi si câteva cămăsi de schimb în dulap însemna oare a fi „împreună“? Intrebarea aceasta nu încetase s-o chinuie toată săptămâna.

- Numele său îmi spune ceva, continuă Derric, respirând cu zgomot si lăsându-se să alunece epuizat pe sol. Sunt sigur că l-am văzut undeva.

- Este din familia celor care cu întreprinderile Bradshaw din Atlanta.

In restul orei, Derric rămase gânditor. Când se aflară în faţa a două salate enorme la restaurantul clubului, el reluă conversaţia pe acest subiect.

- Va trebui ca unul din prietenii mei din Atlanta să se informeze asupra lui şi a familiei sale. Se impune o anchetă ţinând cont de apariţiile în public şi de autografele pe care, cu siguranţă, le va semna. Dacă descoperim cel mai mic scandal în viaţa sa, va trebui să renunţăm la orice idee de a lucra cu el.

Cassie clătină din cap şi-l privi alegând nişte soia din

salata sa.

- Va trebui să-i vorbesc înainte de a-l face să semneze acest contract. Cred că suplimentul publicitar în presă şi apariţiile în public sunt împotriva ideilor sale.

- Ei bine, ai tot ce-ţi trebuie pentru a-l convinge, Cassie. Şi dacă nu reuşeşti, voi avea grijă să primească repede un cec gras. Apropo, încerc s-o conving pe Ann să-şi ofere serviciile unui agent. Crezi că te poţi ocupa de ea fără să intri în conflicte personale?

- Bineînţeles. Derric, afacerile sunt afaceri.

- Dacă spui tu. Aveai un aer foarte furios în timpul şedinţei foto...

La sfârşitul mesei, Derric îi întinse un exemplar din contractul lui Adam.

- Trebuie să plec, inimioară. Te sun îndată ce am vreo veste.

După plecarea sa, Cassie studie termenii contractului pe
care Compania Americană de Cosmetice îl redactase pentru Adam. Cereau exclusivitate, dar asta nu părea să pună nici o problemă. Va suferi toate chinurile din lume pentru a-l convinge pe Adam să se afişeze în marile magazine alimentare. Cunoscându-l, cu siguranţă îi va da de furcă.

Inchise ochii şi râse în sinea ei, închipuindu-şi-l cocoţat pe
o estradă în faţa unei mulţimi de matroane care urlă şi se bat pentru privilegiul de a-i atinge unul din degetele de la picioare. Era absurd! Chiar dacă succesul publicităţii în presă era neîndoielnic, această campanie va scădea în mod necruţător înainte de sfârsitul verii. Era o modă care trecea, ca aceea a hula-hoop-ului, sau

a discului de plastic ce se învârte în aer.

Cu un oftat plictisit, împinse scaunul si porni spre birou. Inima îi palpita când deschise usa de la intrarea Agenţiei Ryan.

- Adam Bradshaw v-a telefonat de sase ori, spuse Sarah întâmpinând-o. Insistă să-l sunaţi cum vă întoarceţi. Vreţi să vă fac legătura?

Ise părea imposibil să-i vorbească la telefon. Accentul său drăgăstos o va distrage de la sarcina delicată de a negocia un contract cu el.

- Domnul Bradshaw pe linia a doua, se auzi Sarah în interfon, întrerupându-i sirul gândurilor.

Cassie îsi îndreptă umerii si ridică receptorul.

- Cassie, comoara mea nepreţuită!

La auzul inflexiunilor calde din vocea sa, îsi aminti, împotriva voinţei sale, până si cea mai mică bucăţică din pielea lui cu parfum de mosc. Stăpânindu-si scânteia de dorinţă ce izbucni în ea, luă contractul.

- Adam, am o veste. Lui Derric i-ar plăcea să te angajeze cu un contract de exclusivitate de sase luni pentru Compania de Cosmetice.

Se asteptase să fie asaltată de proteste, dar el nu spuse nimic.

- Este vorba de mulţi bani.

- Câţi?

Ea notă cu neîncredere că părea sincer interesat.

- Cum nu esti o personalitate ca Farrah Fawcett sau Victoria Velle, asta rămâne în limitele rezonabilului: două sute de mii de dolari.

- Ce cer în schimb?

- Drepturile lor exclusive asupra picioarelor tale. Vor să facă un poster şi proiectează o promovare naţională

a săpunurilor, care să aibă drept consecinţă înlăturarea misterului acelui bărbat care posedă asemenea picioare minunate. Derric insistă asupra unor apariţii personale în public.

Işi reţinu respiraţia şi aşteptă explozia sa de mânie, pregătindu-se să lase receptorul.

Nu se întâmplă nimic. Dimportivă, îi ceru detalii suplimentare.

- Sunt interesat, declară el când Cassie terminase. Ţine contractul pregătit să-l semnez luni. Sosesc la aeroportul O'Hara aproximativ pe la ora şase seara. Voi trece pe la tine imediat după întoarcere.

Nu putea fi adevărat ceea ce tocmai îi spusese!

- Ann face şi ea parte din acest plan?

Aşadar, acesta era motivul pentru care acceptase atât de uşor!

- Derric mi-a vorbit vag despre asta. Bineînţeles, tu rămâi vedeta, dar o păstrează pe Ann pentru a asigura clientela masculină.

- Pot să-i acorde toată încrederea!

- Presupun că nu mai ai nimic de spus.

Frământa în mână cordonul în spirală al telefonului cu o asemenea nervozitate încât se miră că nu-l rupse.

- Nimic, în afară că te iubesc, că-mi lipseşti şi că am nevoie de tine.

Cassie îşi muşcă buza, gândindu-se la modul în care îi va arunca în faţă hainele, împreună cu contractul, când va bate la uşa ei luni seara.

- M-am gândit bine la faptul că amestec munca şi viaţa mea personală, începu ea cu vocea nesigură.

- Şi eu, Cassie. Nu te îngrijora, am prevăzut deja totul pentru prima seară împreună. Mai întâi te voi lua în braţe, apoi te voi săruta peste tot...

- Adam, nu la telefon!

- Oh, nu, este mult mai confortabil în pat

Dezarmată din nou de farmecul său irezistibil, începu să râdă din toată inima.

- Cassie, esti încă acolo?

- Da.

- Pe luni seara, dragostea mea.

Inainte să-l fi putut întreba de unde o suna, închisese.

Patru ore mai târziu, ziua sa de lucru luă sfârsit. Totusi, nu dorea deloc să se întoarcă în singurătatea casei. Se alătură lui Sarah la birou. Era trecut de ora sase si jumătate.

- Poţi strânge, acum.

Tânăra femeie ridică ochii de pe masina de scris.

- Oh, stiţi, nu sunt grăbită.

Tristeţea si vulnerabilitatea sa o emoţionară profund pe Cassie. Isi reveni si când termină de aranjat lucrurile, aruncă în posetă contractul lui Adam.

- N-am nimic deosebit de făcut în seara aceasta, chiar nimic.

- Dacă ai puţin timp, am putea merge la cinema împreună.

- Cu plăcere! exclamă Sarah, încântată.

Părăsiră împreună imobilul agenţiei Ryan si după un hamburgher înghiţit la repezeală, se instalară în scaunele confortabile ale unui cinematograf unde rula un film vechi cu Humphrey Bogart. Dar nici suspansul, nici farmecul puţin demodat al celebrului actor nu reusiră să umple golul lăsat de absenţa lui Adam.

Capitolul 6

Luni seara, Cassie at fi trebuit să tremure de nerăbdare sorbindu-şi ciocolata, cu înghiţituri mici, înfofolită în halatul ei călduros. Şi totuşi, nimic nu era astfel. Avionul lui Adam aterizase cu trei ore mai devreme şi el totuşi nu sosise. Se neliniştise că fusese în mod atât de stupid bucuroasă de vizita sa. Slavă Domnului, acum ştia de cine se îndrăgostise şi lucrurile sale erau împachetate cu grijă într-un sac din hârtie şi-l aşteptau lângă uşa de la intrare.

In plus, nu-şi dovedise ea, oare, în acest weekend, că n-avea nevoie de el? Seara de vineri o petrecuse cu Sarah. Sâmbătă dimineaţa achiziţionase un microordinator cu program pentru lucrările de secretariat şi duminică adusese la zi socotelile agenţiei.

Punând picioarele pe măsuţa joasă, se ghemui într-un colţ al canapelei şi Ralf Katz veni să se cuibărească lângă ea. Câteva secunde privi cu un aer vinovat manualul gros al operatorului de microordinatoare pe care-l pusese lângă ea şi luă până la urmă o revistă pe care i-o recomandase Ruth.

Reţetele de bucătărie o plictisiră profund, dar trebuia să recunoască, articolul intitulat „Esti în stare să-ţi ierţi bărbatul“, o pasionase.

Dintr-o dată răsună soneria. Aruncă grăbită revista sub canapea, de teamă să nu-i dea lui Adam o impresie gresită despre ea.

Traversă aproape frenetic încăperea, ascunzâmd o altă dovadă acuzatoare: o carte despre gelozie si o alta despre tehnicile dragostei.

Obosit de încercările sale fără succes la sonerie, Adam ciocănea în usă cu toate puterile si când în cele

din urmă Cassie deschise, îi lipsiră câţiva centimetri până la nasul ei.

- Mi-a fost teamă că ai avut un accident!

- Na-i tu norocul ăsta, Adam.

Cu mâinile în solduri ea fixa cu o privire neîncrezătoare numeroasele valize care împiedicau intrarea în casă si se încruntă imperceptibil. Dar bucuria puse stăpânire peste hotărârile sale si ridică spre el un chip strălucitor.

- Zborul meu a întârziat. Vin direct de la aeroport, îi explică el, împingând valizele cu piciorul în interior.

Ea închise usa după el.

- Asteaptă! Mai sunt încă în masină. Stai asa un minut.

Dintr-o dată, ar fi jurat că el se instala la ea, fără ca măcar
să fi fost invitat. Era sigură că undeva, sub sofa, o revistă spunea cum să acţionezi într-o asemenea situaţie, dar momentul nu era deloc prielnic pentru o cercetare de acest fel.

- Este pentru tine! strigă el din grădină. Priveste.

Cu un aer triumfător, îi aseză la picioare două cutii de vopsea.

- Ai adus asta din...

Inchise din nou uşa şi, croindu-şi drum printre bagaje, cutii de vopsele şi sacul din hârtie cu lucrurile lui, aşteptă răspunsul ce i-ar fi arătat care fusese destinaţia călătoriei sale. Dar nu primi nimic.

- Este un verde asortat merelor din natura moartă pe care ţi-am oferit-o, îi explică el. Din fericire, am ochiul format pentru culori şi decoratorul a putut face amestecul care să-mi convină.

Ea plănuise să vopsească pereţii cu lac alb şi să agaţe la ferestre perdele de culoaeea fisticului. Dar nu spuse nimic, atât părea de fericit de ideea lui.

- Dacă aici este gunoi, ar fi mai bine să-l duc pe trotuar cât timp sunt încă îmbrăcat, spuse Adam, arătând cu bărbia sacul din hârtie brună.

- Sunt destul de mare ca s-o fac eu însămi, mulţumesc, îi replică ea repede, speriată că va descoperi ce conţinea cât timp nu era încă sigură de decizia sa.

- Bine, bine! Nu te supăra! Aminteşte-ţi că mi-am trăit jumătate din viaţă în mijlocul unor femei pentru care amabilitatea mai însemna ceva. Ce făceai?

- Ceai, minţi ea ruşinată.

Totul mergea prea repede. Incercă să uite de prezenţa lui şi să se concentreze asupra gesturilor mecanice, dar ochii refuzară să se lipsească de plăcerea de a-i contempla corpul atletic.

Admiră modul în care cămaşa din catifea bleumarin se mula pe umerii laţi. Blugii excelenţi croiţi îi puneau în evidenţă coapsele musculoase, în timp ce lumina frigiderului îi aureola părul brunet cu reflexe aurii. Frigiderul!

Intors cu spatele, el îi inspecta conţinutul.

- Pentru cineva care pretinde că trăieste în mod sănătos, înăuntru nu se află decât produse congelate si arome artificiale! N-ai nimic mai comestibil?

- Te rog, simte-te ca acasă!

El se îndreptă si închise usa.

- Mi se pare că nu te prea sinchisesti de asta!

- Mi-e frig, sunt obosit si sunt mort de foame, femeie. Vino aici!

In pofida hotărârilor sale, zâmbi la asprimea cuvintelor sale
si se trezi în braţele lui, cu răsuflarea tăiată de îmbrăţisarea lui energică si apropierea corpurilor lor.

- Pot face o omletă, dacă vrei.

- De tine mi-e foame, dar sunt de acord cu omleta. Crezi oare că-mi poţi masa ceafa în timp ce-o pregătesti? o tachină el.

- Nu faci mai bine un dus?

Spre marea sa usurare, o sărută în fugă si urcă la baie. Îndată ce auzi dusul curgând, se repezi în vestibul si luă sacul de hârtie. Urcă scara în mare grabă până în camera sa si puse rapid lucrurile lui în sertarul în care le lăsase săptămâna trecută.

- Cassie, tu esti?

Ea tresări, sigură că el îsi dăduse seama de dispariţia periuţei lui de dinţi.

- Da.

- Nu este săpun.

- Mă duc să caut.

Intrebându-se prin ce stratagemă va pune la loc periuţa de dinţi fără stirea lui, deschise dulapul si găsi un calup de săpun cu ulei de migdale, îndepărtând în mod voit cutia de Savon Animal pe care i-o oferise cu amabilitate Derric cu câteva săptămâni în urmă.

Când pătrunse în baie, o întâmpină un val de aburi.

- Iată-l, spuse ea, întinzându-i săpunul. Sper că...

N-avu timp să-şi termine fraza. Prinzând-o de încheietură, fulgerător, o trase sub duş, rapid dezbrăcată şi halatul ajunse la picioare.

Picăturile de apă caldă i se împrăştiară pe piele şi micile râuleţe care şiroiau până la adâncitura dintre sâni şi pe picioare, o mângâiau, stârnindu-i dorinţa.

Hotărârea fermă de a se menţine la o distanţă respectuoasă, nu mai era decât o amintire. La drept vorbind, înţelese că dispăruse o dată cu cadoul pe care i-l făcuse. Cine s-ar fi gândit oare, că douăzeci de litri de lac verde se vor putea dovedi atât de romantici?

Tresărind, observă că ţinea încă în mână periuţa de dinţi. Se întoarse şi privirile li se întâlniră. O clipă, o licărire de mirare jucă în pupilele căprui.

Incet, el îi luă periuţa din mâini şi, desfăcând perdeaua de la duş, o puse pe marginea chiuvetei. Sânii îi alunecară peste pieptul lui acoperit de săpun şi braţele lui Adam se încolăciră în jurul ei, în timp ce gura îi căuta sânii pe care să-i cucerească prin tainica ei catifelare.

Se agăţă de el şi simţi fiecare părticică a corpului său imprimându-se pe pielea ei.

- Săptămâna a fost atât de lungă, începu ea. N-aveam nici o idee de locul în care te găseai, de ceea ce făceai...

- Uită toate astea, Cassie. Acum sunt aici. Acest rol de Mata Hari nu ţi se potriveşte deloc.

Avea dreptate, devenea într-adevăr prea posesivă. Curiozitatea îi jucase un renghi.

- Pari încordată. Ţi-ai făcut multe griji pentru reportajul acela televizat?

Ea înălţă capul, sesizând uşurată mâna de ajutor pe care el i-o întindea.

Cu vârful degetelor, desena conturul areolelor de culoare roz mai închis din jurul vârfurilor sânilor.

- Ştiu un excelent mijloc de a te relaxa.

Cu părul ud lipit de frunte, îi luă săpunul din mâini şi-l frecă între degete până când obţinu o spumă abundentă şi parfumată. Ingenuche şi începu s-o spele,

strecurându-şi degetele printre degetele de la picioarele ei, masând delicat talpa piciorului. O undă tulburătoare trecu de-a lungul picioarelor până în străfundul fiinţei sale. Incet, degetele îi masau gleznele, într-o dulce tortură. Cassie suspină uşor când îi mângâie muşchii pulpelor. Când degetele sale îşi continuar' plimbarea necruţătoare de-a lungul coapselor, îşi înăbuşi un geamăt şi se agăţă de umerii lui pentru a nu cădea.

Cu măiestrie, ca şi când pielea Cassiei i-ar fi comunicat şi cea mai mică dintre emoţii, degetele îşi continuară dansul. Un tremur incontrolabil o străbătu.

Brusc, o sărută, într-o dezmierdare mai profundă şi mai intensă decât ce cunoscuse vreodată. O mulţime de senzaţii noi îi străbătură corpul în timp ce Adam îşi sporea mângâierile.

- Adam! strigă ea.

Să-i spună numele, să-şi facă buzele şi gura să ia forma numelui său, o umplu de bucurie.

El reveni brusc în picioare, ţinând-o în braţe. Ar fi trebuit să-i mulţumească, se gândi ea, deoarece era sigură că o asemenea satisfacţie cosmică, nu putea exista. In această clipă, toată fericirea pe care o cunoscuse vreodată i se părea o slabă imitaţie a ceea ce tocmai trăia.

Luând-o de umeri, el îi acoperi faţa, gâtul şi sânii cu sărutări tandre.

- Cassie, ce m-aş face fără tine?

Inainte de a-i putea răspunde, apa de la duş, care se revărsa asupra lor, deveni rece ca gheaţa. Izbucnind în râs, Adam închise robinetele.

- Exact la timp! Este miraculos.

Şi ea avusese aceeaşi impresie de irealitate, se

gândi mai târziu, cuibărită cu el în pat. Cu vârfurile degetelor, îi atinse o şuviţă de păr. Cu siguranţă, erau victimele unei vrăji.

* * *

- Dacă accepţi termenii, nu mai ai decât să semnezi contractul, îi spuse ea a doua zi de dimineaţă în faţa unei farfurii cu cornuri proaspete şi a unui borcan de dulceaţă cu prune, rezultat al cumpărăturilor de dimineaţă.

- Am nevoie de aceşti bani.

- Bineînţeles, Derric mi-a explicat că dacă cel mai mic scandal îţi pătează trecutul, acest contract va lua sfârşit imediat. Cred că este vorba despre articolul 11, clauza A. Eşti sigur că nu vei regreta ca numele tău să fie folosit concomitent cu cel al produsului?

Cassie îşi duse ceaşca de cafea la buze şi, pe jumătate ascunsă în spatele ei, îi pândea reacţia pe chip. Adam se încruntă şi-l văzu că ezită, fără ca totuşi să se oprească din citirea contractului redactat de Compania Americană de Cosmetice.

- In calitate de agent, te sfătuiesc să nu semnezi decât dacă ai într-adevăr nevoie de bani

Se ridică şi începu să-şi aranjeze dosarele în lucru în servieta-diplomat.

- Şi în calitate de femeie, ce mă sfătuiesti?

Ochii lui seducători o ţineau în puterea lor si ea simţi că nu se va lăsa înselat.

- Dacă îţi lipsesc acesti bani si dacă îţi pot fi de vreun ajutor...

Nu asta era ceea ce-i propusese si lui Mark? Ştia cât de mult abuzase de generozitatea sa - de la mici împrumuturi de cinci dolari până la a-l depana, până la

acea ofertă de slujbă pe care ea i-o făcuse. Se blestemă că nu învăţase mai bine lecţia.

- N-am chiar cuţitul la gât, Cassie. Insă elaborarea acestui ansamblu de program mă costă foarte scump si niciodată nu voi accepta banii tăi.

- Il vei semna?

Ultimul lucru pe lume pe care si-l dorea era de a-l vedea adulat de hoarde de adolescente. Chiar cei mai puternici bărbaţi nu putuseră să nu cadă în capcana celebrităţii si a lingusirii.

- Iţi dai seama că în cazul în care campania se bucură de succesul scontat, identitatea îţi va fi dezvăluită publicului?

Ea îsi concentră atenţia asupra cepei de brândusă pe care încerca s-o facă să înflorească sub pervazul ferestrei.

- Poţi să renunţi imediat la anonimat. Nu vei mai avea o clipă pentru tine.

In tăcere, îl implora să refuze să semneze. Imediat, ar fi rupt ea însăsi cu bucurie contractul. Ar fi putut lua totul de la început, ca îndrăgostiţi, nu ca asociaţi...

- Incerci să mă faci să-mi schimb părerea? se îngrijoră el. Nu sunt încântat, dar trebuie să fac anumite sacrificii. Celebritatea nu durează, nu-i asa? Dacă în cele din urmă simt că nu mai controlez situaţia, pot oricând să-mi fabric o unghie încarnată, glumi el încercând să destindă atmosfera în clipa în care luă stiloul.

După un moment, contractul era semnat.

- Trebuie să sărbătorim acest eveniment. Nu-mi place să beau dimineaţa, dar trebuie să-l sărbătorim într-un fel.

- Este târziu, Adam. Trebuie să plec la birou, spuse ea, luându-i contractul din mâini şi încercând de bine de rău să-şi ascundă decepţia. Un alt canal de televiziune mi-a cerut un interviu despre meseria de manechin. In această după-amiază, înregistrez. Ce ai plănuit să faci astăzi?

- Pot să încep să vopsesc bucătăria, dacă n-ai nimic împotrivă.

Ar fi fost mult mai amuzant în doi, se gândi ea. Dar descifrând expresia îngrijorată de pe chipul său, acceptă.

- Ar fi mai practic dacă aş avea o cheie.

Cassie deschise un sertar şi-i întinse una.

- Să n-o pierzi. Vei fi acasă diseară, când mă întorc?

- Nu ştiu. Asta depinde de înaintarea programului meu.

O îmbrăţişă pentru ultima dată, cu atâta putere, încât fu cât
pe ce să scape servieta-diplomat peste picioarele lui goale.

- In acest caz, sună-mă la birou să mă anunţi.

Dacă avea intenţia să-şi petreacă seara cu ea, se va opri la întoarcere la băcănie.

- Cassie, îmi vorbeşti ca o mamă unui băieţel de opt ani. N-am să-ţi dau socoteală de ceea ce fac.

La aceste cuvinte simţi o înţepătură în inimă, ceea ce-i devenise atât de familiar. Ştia foarte bine că se putea descurca fără ea şi asta o neliniştea atât de mult.

- Atunci, ne vom vedea când ne vom vedea, spuse cu o voce pe care o voi mai mult optimistă si mai puţin resemnată.

Mai târziu, la birou, regretă accesul său de

încredere. Nu stia unde locuia si chiar dacă era puţin probabil ca el să comită un furt, nu-i trebuia mult s-o prindă într-o cursă. N-ar fi trebuit să-i dea cheia. Niciodată.

Fără să sovăie, formă numărul de telefon de la magazinul lui Ruth.

- Pari contrariată, Cassie. Ce se întâmplă?

- Mă îngrijorează înregistrarea emisiei televizate. Sunt prinsă toată ziua si ceea ce am intenţia să spun îmi pare complet deplasat.

Prin această minciună, nu pe prietena ei, ci pe ea însăsi încerca să se convingă.

- Nu-mi spune povesti! Ce ai, cu adevărat?

- El s-a instalat la mine.

- Nu văd totusi ce te nelinisteste.

- Nu stiu, sau mai degrabă stiu prea bine. Mi-am promis că nu voi mai trăi niciodată cu un bărbat fără să fiu căsătorită! Ascultă, probabil esti ocupată, dar...

- Treci să mă iei de la magazin pe la ora sase. Te voi duce să bei un pahar. Asta îţi va schimba ideile.

Inchizând, imaginea lui Adam, tolănit pe canapeaua sa, râzând în hohote citind răspunsurile pe care le însemnase în revista de la Ruth, o făcu să se simtă îngrozitor de jenată. Poate ar fi trebuit să se gândească mai bine înainte de a accepta propunerea lui Ruth. Judecând după nelinistea lui Adam din ajun, când nu răspunsese la sonerie decât după cinci minute, dacă se hotărâse s-o astepte seara, îsi va face cu singuranţă sânge rău.

Cu toate acestea, nu refuzase el oare să-i spună planurile pentru acea seară?

Ieşind de la înregistrare, încercă să dea de el, dar telefonul era ocupat. O clipă, panica puse stăpânire pe

ea. Şi dacă vorbea la telefon cu Ann?
* * *

La ora şase, aşa cum stabilise, împinse uşa de la magazinul lui Ruth şi mulţimea de culori ale modelelor agăţate pe umeraşele de haine o făcură o clipă să-şi uite gelozia. In mod inconştient, îşi plimbă degetele peste ţesăturile mătăsoase, încercând o bucurie aproape senzuală la atingerea moale.

- Sunt gata într-un minut. Cât aştepţi, aruncă o privire.

Cassie trecu în revistă ţinutele sofisticate şi fanteziste care
se deosebeau de stilul clasic în care se îmbrăca ea.

Atenţia îi fu atrasă de o rochie de interior roşie ca focul, aproape transparentă. De la decolteul adânc, se forma o cascadă de pliseuri elegante şi în ţesătură erau fire de aur ce alternau cu dungi pastel.

- Ar trebui s-o încerci. Trebuie să-ţi vină perfect, o sfătui Ruth.

- Are prea multă dantelă, ezită Cassie.

- Sunt sigură că-i va plăcea mult lui Adam.

Cassie respinsese întotdeauna roşul închis, considerând că nu se potrivea prea bine la culoarea părului său. Privi cu atenţie veşmântul mlădios şi uşor.

- Astăzi sunt generoasă, exclamă Ruth. Ţi-l las la jumătate de preţ.

Cassie era mai tentată decât voia să admită. Mângâia ţesătura cu vârful degetelor şi-şi imagina privirea lui Adam înceţoşându-se de dorinţă când va îmbrăca rochia pentru el.

Chiar la jumătate de preţ, rochia nu costa mai puţin de o sută de dolari si, făcând rapid un calcul în minte, Cassie evaluă câte borcane de vopsea si de decapant

putea cumpăra cu o asemenea sumă. Dar imaginea lui Adam îi sterse pronosticurile întunecate.

- O iau, dacă îmi faci credit până la sfârsitul lunii. De ce esti atât de fericită?

- Sunt îndrăgostită. Şi tu, cum stai cu dragostea? Este adevărat că s-a instalat la tine?

- Ştiu că ţi se va părea o prostie, dar nici măcar nu mi-a cerut părerea. Merge prea repede. Mi-a cerut chiar cheia...

- Intr-adevăr, nu pari prea încântată.

- Inţelegi, când sunt cu el, totul este minunat. Dar este atât de ascuns! Poate nu vrea să se lege.

- Ca Mark?

Cassie dădu cu tristeţe din cap.

- După cele ce mi-ai spus, să stii că Adam nu i se aseamănă deloc. Toată lumea a avut aventuri nefericite, Cassie, dar Mark era meschin si întotdeauna mi s-a părut că avea probleme serioase. Te manipula si tu îţi reprosai asta... Te sfătuiesc să vorbesti cu Adam, să-i mărturisesti ceea ce simţi.

- De fiecare dată când încerc, Ruth, sau mă sărută, sau mă acuză că sunt posesivă.

- Poate are nevoie să nu-i impui niste constrângeri. Dar asta nu înseamnă că se foloseste de tine.

Brusc, îi fu rusine că vorbea despre Adam în absenţa lui si că-l compara cu o fantomă a trecutului. Va trebui să stea de vorbă amândoi, calmi, pentru ca ea să reusească să-si depăsească neîncrederea si teama. Ferm hotărâtă să lămurească situaţia, îsi luă rămas bun de la Ruth.

Când ajunse în faţa casei, la fereastra salonului strălucea o lumină. Poate îi pregătea cina? Oricum, va

insista să aibă o discuţie sinceră despre sentimentele lor. Ea îi va povesti totul despre aventura sa cu Mark. Când el va înţelege că îndoielile şi nesiguranţa sa nu se datorau în nici un caz unui cusur pe care îl aveau cele mai multe femei, îi va face, la rândul său, mărturisiri.

Pătrunse nerăbdătoare în casă, dar chemările sale rămaseră fără răspuns. Ralf Katz se frecă de picioarele sale, dar nici urmă de Adam. Dezorientată, intră în bucătărie şi găsi două mesaje. Primul era o pancartă „Proaspăt vopsit“, pusă pe un scaun din faţa unui perete zugrăvit proaspăt. Al doilea era lipit pe uşa frigiderului: „Plecat să lucrez. Pe mai târziu“.

Apropiindu-se de telefon, sună la informaţii, dar operatoarea îi anunţă cu o voce cântată că numele lui Adam Bradshaw era pe lista secretă.

Descurajată, se lăsă să cadă pe un scaun. Poate că Adam fusese atât de absorbit de munca sa, încât uitase de oră. Probabil va sosi curând. Dacă îi era foame, va cina cu el.

Dar era trecut de miezul nopţii când urcă în camera sa. Aranjă neglijeul în dulap şi nu-şi putu găsi somnul. Cu urechile ciulite, pândea zgomotul cheii în broască, paşii săi pe scară. Se lăsă cuprinsă de îndoieli. De ce oare îi ascundea Adam numărul său de telefon? De ce era înscris pe lista secretă? Zorii apărură la orizont când în sfârşit îşi găsi somnul, frântă de oboseală.

Capitolul 1

A doua zi, când se întoarse de la lucru, Cassie găsi balustrada scării lustruită cu glaspapir. De data aceasta, în plus faţă de mesajul care o anunţa că se dusese să lucreze, Adam lăsase frigiderul plin. Pe grătare erau aranjate cu grijă bere de import, niste sortimente de brânză si fructe proaspete, în timp ce în chiuvetă era stivuită vesela murdară.

Bombănind, curăţă vestibulul si bucătăria. Fără să vrea, pe buze îi apăru un zâmbet înduiosat. Adam Bradshaw devora viaţa cu o poftă de căpcăun. In ciuda faptului că o antrena în entuziasmul lui de a trăi, fără să se preocupe de sentimentele sale, îl invidia. O făcea fericită. Nu-si amintea să fi fluierat vreodată „Old Man River“, aranjând vesela!

Inainte de a se culca, singură, fără Adam, scrise în grabă un mesaj prin care îi cerea să aibă amabilitatea să-i lase numărul de telefon.

- Este 555.87.65, îi spuse el două zile mai târziu, când, în sfârsit, drumurile lor se întâlniră din nou.

Avea un aer obosit si se îmbrăcase cu o neglijenţă cu care nu era obisnuită.

- Dar nu mă suna decât în caz de urgenţă. Cea mai mică neatenţie dăunează asupra concentrării mele.

- Dar în ce constă, exact, munca ta?

- In nimic pasionant pentru tine.

Misterul cu care se înconjura o exaspera chiar mai mult decât să-i remarce nepoliteţea.

- Iţi plac surprizele, nu-i aşa? Când voi termina acest program, te voi duce să-mi vezi apartamentul.

Cassie dădu din cap cu seriozitate, apoi, în ciuda voinţei sale, se simţi cucerită de buna lui dispoziţie. In ochii lui Adam era o licărire irezistibilă şi atingerea

degetelor ce-i ciufuliră părul, o linişti.

- Dacă ne grăbim, am putea lăcui o bună parte din dulapurile din bucătărie în după-amiaza aceasta, adăugă el pe neaşteptate, scoţând două cutii cu lac şi două pensule din geanta sa.

- Dar Adam, aveam intenţia să le cumpăr eu.

Era în acelaşi timp fericită pentru interesul pe care-l arăta muncii de decorare şi stânjenită de generozitatea sa.

- Nu-ţi place culoarea pe care am ales-o?

- Ba da, dar cheltuieşti prea mulţi bani pentru mine! Nu trebuie oare să economisteşti ca să-ţi finanţezi cercetările?

- Oricum, nu dispun de atâtea fonduri încât să pornesc propria mea afacere. Şi sunt încântat să-ţi fac daruri.

Părea atât de sincer derutat de întrebarea sa încât, instinctiv, întinse mâna şi-l mângâie pe obraz. Adam îi prinse degetele şi i le sărută uşor, apoi îi sărută palma, încheietura şi cotul. Nu se opri până când dezmierdările sale nu aduseră culoarea în obrajii Cassiei.

- Opreste-te, depravatule! exclamă ea râzând.

Eliberându-se, alergă să se refugieze în spatele mesei de la
bucătărie.

- Dacă începi iar, eu...

Dintr-o săritură, el înconjură masa si vru s-o prindă. Dar ea fu mai promptă.

- Tu ce, Cassie?

Isi încruntase sprâncenele si avea un aer feroce.

- Indrăzneste si spune ce-mi vei face, femeie

indecentă, continuă el.

- Te voi tăvăli în catran si pene si te voi arăta în tot orasul, declară ea, scuturată de un râs nebun.

Adam rămase nemiscat, prea calm. Cassie se înfioră, gândindu-se la momentul în care o va prinde si în care se va afla prizonieră în braţele lui. Se dădu încet înapoi până la scară si urcă treptele în mare grabă, urlând ca o nebună. Când ajunse în fugă în cameră, puse mâna pe o pernă cu care-l ameninţă:

- Sunt expertă în bătaia cu perne, îl avertiză ea, înainte de a-i da o lovitură puternică în cap.

- Atenţie, îţi cunosc punctul sensibil, te gâdili! strigă Adam asezându-se turceste în mijlocul patului.

- Şi punctul tău sensibil care este?

- Tu.

- Adevărat? murmură ea.

- Vrei să-ţi dovedesc?

Fără să astepte răspuns, se aplecă spre ea si-i întinse mâna. Perna căzu la picioarele Cassiei si, hipnotizată, i se alătură. El o trase încet spre sine.

* * *

Două ore mai târziu, dulapurile din bucătărie aşteptau încă stratul lor de lac. Adam se mişcă şi se întinse sub plapumă. Fericită, Cassie era cuibărită lângă el. Brusc, el se ridică.

- Am o întâlnire, îi explică el succint, sărind jos din pat. Sunt secole de când nu mi-am mai făcut siesta. De obicei mă trezesc mahmur, cu durere de cap, dar astăzi nu. Ai un efect minunat asupra mea, Cassie.

- Cu cine trebuie să te întâlneşti? Iar nişte bancheri?

- Ţi-am mai cerut deja să nu-mi pui întrebări, iubito, şi ţi-o repet.

Cuta ce-i apăru pe frunte dezminţea blândeţea tonului său.

- Nu voiam să fiu indiscretă. Dar ce poate fi rău că mă interesează ce faci? Eu însămi îţi povestesc ce fac la agenţie şi...

- Cassie, trebuie să plec.

Era deja afară din cameră înainte ca ea să fi avut timp să-şi îmbrace halatul. Coborî valvârtej scările, dar el deschisese deja uşa de la intrare.

- Ai să-mi lipseşti, îi strigă ea cu tristeţe.

- Şi tu de asemenea, draga mea.

Cu servieta-diplomat în mână, se opri o clipă în prag, apoi închise uşa.

Cassie îşi înăbuşi o exclamaţie de furie. Dintr-o dată, privirea îi fu atrasă de o imensă acadea de un roşu aprins, în formă de inimă, înfiptă în portcreionul de la telefon. Numai Adam o putuse pune acolo. „Tu-mi faci inima să se înmoaie“, spunea un mesaj prins cu acul de hârtia de la ambalaj.

- Şi tu o faci pe a mea să se înmoaie, murmură ea.

Nu plecase decât de cinci minute si deja îi simţea absenţa.

* * *

Incepând din seara aceea, ea începu să măsoare progresele legăturii lor după îmbunătăţirile pe care le descoperea în fiecare seară la întoarcerea acasă. Totusi, desi el puncta lucrările de reparaţii cu dezmierdări si îmbrăţişări pătimase, astepta mai mult de la el. Ar fi trebuit să-i fie recunoscătoare, dar adora să lucreze cu mâinile sale, să facă etajere, să vopsească, să taie lemnul cu fierăstrăul, iar el îsi atribuise dorinţa de a redecora casa.

In timpul zilelor care urmară, se adaptară unei rutine

bine stabilite. Adam lua micul dejun cu ea, apoi petrecea zilele dormind si relaxându-se înainte de a se năpusti trup si suflet într-o noapte de muncă la programul său de informatică. Cel puţin asa pretindea el. Şi tot nu-i spusese adresa sa.

- Dacă îţi spun, curiozitatea ta feminină va avea întâietate si vei strica surpriza.

- Lucrezi oare pentru guvern? Este un proiect strict secret? Dacă esti spion, am dreptul să stiu.

El îi aruncă o privire curioasă si se dădu înapoi pentru a examina atent dulapurile peste care trecuse un strat de lac colorat.

- Cred că va trebui să îmbunătăţim aerisirea acestei încăperi. Produsele chimice pe care le inspiri în acest moment îţi dau idei.

Deschise brusc fereastra de deasupra chiuvetei si aerul îngheţat năvăli în bucătărie.

- Ţi-am dat vreodată un motiv să n-ai încredere în mine?

- Nu, spuse ea cu un zâmbet forţat.

- Eşti ridicolă. Nu poţi învăţa să mă iubeşti, în pofida misterului meu?

Cassie îşi stăpâni dorinţa de a-i povesti că se gândise o dată să angajeze un detectiv particular pentru a-l urmări.

Dimineaţă o părăsi şi în timpul următoarelor trei săptămâni nu se întâlniră decât rareori şi de fiecare dată pe fugă. Cassie era supraîncărcată de treburi, dar îl ţinea întotdeauna la curent pe Adam cu drumurile ei. Măcar dacă ar fi lăsat-o să înţeleagă că dacă va fi liber, s-ar fi putut întâlni, n-avea importanţă când, pentru a prânzi împreună în oraş sau să se întâlnească la sala de

gimnastică. Dar nu, el era întotdeauna atât de evaziv încât nu ştia niciodată la ce să se aştepte.

Când răsună soneria telefonului, simţi o reală surpriză auzind vocea lui Adam la celălalt capăt al firului.

- Ce face mica mea pasăre exotică?

- Adam! De unde scoţi toate acestea? exclamă ea, apărându-i gropiţa din obraz. Era un compliment, nu-i aşa?

- Cum te poţi îndoi oare? Mor de doriţa de-a te ţine în braţe.

- Eşti bine venit, murmură ea.

Ii lipsea atât de mult încât vocea i se gâtui.

- Mi-ar plăcea mult, draga mea, dar tocmai am descoperit o greşeală serioasă într-o parte importantă a programului meu. Biţiii şi octeţii mi-au jucat o festă ciudată. Totuşi, am o surpriză pentru tine, Cassie: am rezervat două bilete la operă şi te duc acolo de ziua ta.

De teamă ca el să nu uite acestă dată, nu i-o menţionase niciodată.

- De unde stii că este mâine?

- Intr-o zi, căutând un ciocan în dulapul din camera ta... începu el pe un ton serios.

- Dar în dulapul meu nu sunt scule!

- Asa este, admise el, căutam măsura de la pantofii tăi. Ştii, un bărbat trebuie să cunoască aceste detalii ca să stie să aleagă cadourile.

In această artă el excela, lucru de care Cassie îsi dădea seama cu fiecare zi ce trecea.

- In fine, pe scurt, referitor la dată, a fost foarte simplu. Spuneai că trebuia să-ţi reînnoiesti permisul de

conducere luna asta. Am aruncat o privire peste el în lipsa ta.

Mai flecăriră câteva momente până când Adam întrerupse conversaţia.

- N-as vrea să rămân în urmă pentru mâine seară. Totusi, Cassie, îmbracă-te simplu.

- Dar nu pot merge la operă în rochie de oras, protestă ea, mirată de brusca lui lipsă de rafinament.

- Vreau să porţi cadoul de la mine, dragostea mea.

Timp de mai multe ore după ce o sunase, buna dispoziţie a Cassiei atinse euforia. Nu cunoscuse niciodată un bărbat atât de atent. Perspectiva unei seri minunate în compania sa, îi domoli incertitudinile pe care absenţele sale repetate din săptămânile precedente le făcuseră să se nască în ea.

In seara următoare, îi urmă sfatul si veni să-l întâmpine într-un chimono verde ca migdala. Radiind de dragoste, ea acceptă cutia mare pe care i-o întinse, dar mai mult decât orice, îi plăcu acea căldură din privirea sa.

- Mi-ai lipsit, murmură strângând-o în braţele sale şi atingându-i uşor fruntea.

Cassie închise ochii şi se abandonă în braţele sale, punându-şi obrazul pe umărul lui.

- Nu vrei să deschizi pachetul?

Ea se aplecă să ia cutia pe care o pusese la picioare şi el o conduse uşor spre salon. Se aşeză lângă ea pe canapea în timp ce desfăcea panglica din satin, învăluind-o într-o privire înduioşată.

- Adam! Nu trebuia! exclamă Cassie ridicând la înălţimea ochilor rochia de moar roz şi mângâind

ţesătura somptuoasă care cădea în cascadă de la degetele ei.

- Te repeţi, draga mea. Va trebui să-ţi corijezi acest obicei prost.

- Este magnifică. Aceasta este culoarea mea preferată. N-am purtat niciodată o rochie atât de frumoasă.

El se aplecă şi-i acoperi obrajii îmbujoraţi cu sărutări. Fermecată de atâta generozitate, Cassie îşi aruncă braţele în jurul gâtului său.

- Imbrac-o!

Nebună de bucurie, Cassie urcă să se schimbe. Rochia i se potrivea, constată ea în treacăt, înainte de a remarca eticheta: „Ruth“.

Pătrunse în salon ca o regină şi se învârti în faţa lui Adam.

- Eşti încântătoare.

- Mulţumesc, Adam.

- Mulţumeşte-i mai degrabă prietenei tale Ruth. Datorită ei porţi în seara asta această rochie.

- Dar de unde o cunosti pe Ruth?

- O simplă observare a etichetelor de pe hainele tale. Ea îţi cunostea măsurile si a fost un excelent sfătuitor.

Cassie îsi reţinu respiraţia, îngrozită de ideea că cea mai bună prietenă a ei îi putuse trăda încrederea. Şi-i imagină dezbătând îndoielile si nesiguranţa sa si începu să tremure.

- Despre ce sfaturi vorbesti?

-A refuzat categoric dantela pe care o propusesem în jurul decolteului precum si nodul de jos din spate.

- Asadar, tu esti cel care a desenat rochia aceasta?

Cu ochii măriţi de uimire, Cassie nu-si putea desprinde privirea de la el.

- Intr-o oarecare măsură, spuse el cu un zâmbet. Ea mi-a propus să ridic decolteul prea adânc si să renunţ la despicăturile din părţi.

- Esti incorigibil, exclamă ea, cuprinsă de un râs nebun.

- Du-mă pe calea cea bună, declară el.

- Acum, nu cred că vreau.

Fusese stupidă să nu se încreadă în el. Cel mai bun mijloc de a se înţelege cu Adam Bradshaw era să se relaxeze si să aprecieze gustul său pentru neprevăzut.

Seara fu magnifică. Se ţinură de mână ca doi adolescenţi si, la iesirea de la operă, Adam o duse pe Cassie într-un bar mic să mănânce un hot dog si îngheţată.

- Nu m-am amuzat niciodată atât, izbucni ea, cu obrajii îmbujoraţi de exaltare, acoperind cu mustar cârnatul cald si aburind.

Se simţea pe deplin sătulă când chelnerul în livrea rosie înaintă spre ei cu un enorm tort acoperit cu lumânări.

- La mulţi ani, începu el cu o seriozitate comică. Toată lumea să cânte cu mine: mulţi ani trăiască...

Ceilalţi clienţi se pretară cu voioşie la acest joc şi o aplaudară pe Cassie când suflă în lumânări.

- Nu vrei să-ţi pui o dorinţă? o întrebă Adam oprind-o cu un gest.

Ea îşi umflă obrajii şi suflă din toate puterile. Micile flăcări oscilară şi se stinseră instantaneu. „Vreau ca

această seară perfectă să dureze toată viaţa“ îşi dori ea în taină înainte de a deschide ochii.

Cassie nu fu departe să creadă că dorinţa îi era îndeplinită. Dansară până în zori, când Adam o duse să asculte jazz într-un club plin de fum din cartierul de sud al oraşului Chicago. Soarele era sus când se cuibăriră în patul mare al Cassiei.

In ziua următoare, făcură dragoste tandru, pe îndelete, ca şi când aveau la dispoziţie toată viaţa. Cassie adormi ţinându-l pe Adam în braţe şi se trezi într-un pat gol, cu sentimentul derutant că cele douăzeci şi patru de ore nu fuseseră decât un vis.

Adam continua să lipsească din Chicago timp de două sau trei zile în şir. O informa rareori despre destinaţia sa şi nu discuta niciodată despre munca lui, ocolind cu iscusinţă întrebările cele mai viclene şi sfătuind-o să nu se ocupe de treburile lui. O tachina desori în legătură cu bănuielile în privinţa temperamentului său de spion sau chiar de bigam.

In a doua săptămână din februarie, când Derric reclamă prezenţa lui Adam în studiourile de televiziune, Cassie nu avu încotro şi formă numărul de telefon al iubitului ei fantomatic, în pofida interdicţiei aproape categorice. Apropie un taburet de etajera telefonului si luă receptorul cu o mână tremurând'. O clip', se întreb' ce reacţie va avea dac' îi va r'spunde o femeie. Oare va plânge? Oare va închide? Strânse receptorul cu atâta putere încât o durur' degetele.

- Da? r'spunse Adam cu o voce enervat'.
- Cassie Ryan la aparat, spuse ea, pe un ton profesional. Iţi amintesti de mine?

El r'mase o clip' t'cut, chinuind-o pe Cassie. Tocmai se gândea c' poate într-adev'r o uitase. La cel'lalt cap't al firului auzi fosnet de hârtie si zgomot de voci.

- Dac' te deranjez, îmi pare r'u.

- Cassie, eram în curs de a face puţin' ordine în cas'. Televizorul este deschis. Asta m' ajut' s' gândesc.

Cassie auzi brusc un râs de femeie si simţi cum o cuprinde mânia. Adam t'cuse, ca si când încerca s'-si vin' în fire.

- Ştiu c' te-am neglijat în ultimul timp, dar punerea la punct a acestui program este o munc' mig'loas' si de lung' durat'. Totusi, decorarea casei mi-a f'cut bine. Esti o scump' c' m-ai l'sat s' folosesc casa ta ca mijloc de desc'rcare a tensiunii.

- Te preocupi mai mult de binefacerile ei terapeutice decât de proprietara sa, i-o trânti ea înciudat'.

Totul mergea pe dos. Inspir' lung si încerc' s'-si revin'.

- Derric vrea s' te vad' în leg'tur' cu spoturile publicitare televizate. Nu da atenţie la ceea ce spun, sunt foarte prost dispus'. Ar fi mai bine s'-ţi spun la revedere.

Cu dosul mâinii îsi sterse lacrimile ce-i picau din ochi. Cum putea oare s' fie atât de tandru si atent când era cu ea si s'

dispară complet zile întregi? Fără să-şi dea seama, probabil o detesta, dar era prea bine educat s-o mărturisească, fie şi faţă de el însuşi.

In pofida eforturilor de a se controla, o durere de cap insuportabilă îi lovea tâmplele şi Cassie începu să caute un tub de aspirine. De când Adam trăia parţial la ea, i se părea că fiecare obiect îşi schimbase locul. Soneria stridentă a telefonului o făcu să-şi ducă mâna la fruntea care o durea.

- Cassie?

- Ce vrei? murmură ea.

- Nu înţelegi.

- Dimpotrivă, înţeleg prea bine, îi replică ea, parcurgând încăperea cu privirea şi notând în trecere miile de detalii personale pe care le adăugase la decorare în aceste ultime săptămâni.

De la lambriurile cu tentă de abanos până la arama lustruită cu grijă a butoanelor de la uşă, totul purta semnătura sa. Fără obiectele personale ale lui Adam, care îi umpleau tot mai mult dulapurile, nimic n-ar fi putut arăta că Adam şi ea se cunoşteau, atât de mult strălucea el prin absenţă. Ajunsese să-şi considere casa ca un muzeu al lui Adam Bradshaw.

- Dacă aveam nevoie de un decorator, aş fi angajat unul, începu ea calmă. Şi dacă mă hotăram să împart casa cu cineva care lucrează noaptea, aş fi dat un mic anunţ. Adam, să nu te mai văd niciodată.

- Ba da, draga mea. Aminteşte-ţi de acum cinci zile. Ieşeai de la duş şi eu veneam în baie să mă rad...

- Este exact ceea ce-ţi reprosez, Adam. Noi tr'im

mici momente împreun'. Eu vreau ore, zile. Când suntem împreun', totul mi se pare idilic, dar n-avem timp s' vorbim. Nu stiu niciodat' când vii. Este ca si când... nu stiu, Adam. Trebuie s' punem punct.

- Dac' esti contrariat' de faptul c'-mi p'strez apartamentul, îţi pot spune c'-l folosesc exclusiv pentru munca mea. Aparţine unui prieten care este în Europa în acest sezon si nu m' cost' nimic. Am nevoie de liniste pentru a termina acest program si s'-l vând, în asa fel încât s' putem tr'i împreun'. Incerc de asemenea s' m' eliberez de familia mea, Cassie. Ani întregi a rebuit s'-i ţin la curent cu cea mai mic' plecare sau venire a mea. Nu vreau ca tu s'-i înlocuiesti.

- Faptul c' vreau s' stiu unde locuiesti nu înseamn' c' te spionez.

Ar fi vrut s'-i vorbeasc' lui Adam în carne si oase, mai degrab' decât s' se adreseze acestei voci abstracte de la cap'tul unui fir.

- Pentru mine, este acelasi lucru.

Rămaser' o clip' t'cuţi.

- Ascult', dac' vin s' te v'd în seara aceasta m' vei astepta la us' cu un f'c'leţ?

- Ai s' vezi tu, îl sfid' ea, înainte de a închide.

O jum'tate de or' mai târziu, când auzi cheia învârtindu-se în broasc', îsi ridic' repede p'rul într-un coc de bucle pe care-l prinse cu o panglic' aurie.

Cu un zâmbet vinovat, el îi întinse o cutie enorm' de ciocolat' în form' de inim', împodobit' cu o panglic' din satin roz.

- Mâine este Sfântul Valentin.

- Cum ai putut găsi un magazin deschis la o

asemenea oră?

- Apartamentul meu este plin cu acest gen de cadouri. Le adun pentru admiratoarele mele! o ironiză el.

Puse încet cadoul pe măsuţa rotundă din vestibul şi o luă în braţe.

- Nu-mi dădeam seama cât de mult îmi lipseai. Ştii, uneori este bine să-mi aminteşti că viaţa pe care o duc n-are nici un sens fără tine.

- Dacă înţeleg bine, nu vei fi aici în ziua de Sfântul Valentin?

- Din păcate nu, voi fi ocupat. Trebuie să redactez o propunere de vânzare a programului meu. Unchiul Annei m-a prezentat unor persoane care se arată interesate de el.

- In acest caz, ar fi mai bine să-ţi dau cadoul din seara aceasta.

Se grăbi spre salon cu scopul ca el să nu remarce panica ce o cuprinsese. Era în legătură cu unchiul Annei, ceea ce însemna că o întâlnea pe tânăra femeie. Scoţând pachetul împodobit cu panglici din sertarul biroului, se întrebă chiar dacă n-o părăsise tocmai în patul său. Imediat se dojeni pentru stupiditatea sa şi-şi blestemă gelozia bolnăvicioasă. Ce nevoie avea să-şi facă toate aceste probleme? Hotărât lucru, imaginaţia îi juca feste.

- Cassie, nu trebuia!

- De obicei, eu sunt cea care o spune, declară ea sărutându-l pe obrazul proaspăt ras.

- O biografie a lui Bessie Smith! Este mult timp de când îmi doresc s-o citesc, dar n-am avut timp nici

măcar să mă opresc la o librărie.

Adam frunz'ri câteva pagini si din carte c'zu un mic plic p'trat.

- Ce este asta? o întreb' el ridicându-l de jos.

- Este un bon pentru niste tenisi noi. Ştiu c' visezi s'-i iei cu tine pe cei vechi pe o insul' pustie, dar pân' atunci, aveai nevoie de unii noi. As fi preferat s'-ţi cump'r mai degrab' un disc decât o carte, continu' ea, dar cum nu ţi-am v'zut niciodat' colecţia, mi-a fost team' s' nu aleg unul pe care-l aveai deja.

- Va trebui s'-ţi aduc câteva într-una din aceste zile.

Cassie nu se putu împiedica s' nu se gândeasc' la faptul c'
ar fi fost mult mai simplu s-o invite s' le asculte la el.

- Nu mai stiu ce se întâmpl', începu ea, asezându-se. Dac' nu cumva eu sunt responsabil' de pl'cerea ta pentru aceast' viaţ' de sihastru...

- In mod indirect, da, spuse el, jucându-se cu p'rul ei. M-am îndr'gostit de tine, în ciuda hot'rârilor mele ferme de a nu ceda niciodat' farmecelor unei femei. Şi tu esti cea care mi-a transmis aceast' dorinţ' de a reusi în carier' prin munc' perseverent'.

Cu partea plat' a degetului mare, îi masa tâmplele care o dureau.

- Voi face din tine soţia mea si în acea zi nu va trebui s' m' convingi s' iau în mân' afacerile familiei mele. Vom tr'i din veniturile noastre, Cassie.

Voia s'-l cread', dar nu reusea. S' vorbesti despre dragoste si c's'torie era un lucru, s' acţionezi era altceva. Inv'ţase din dureroasa experienţ' cu Mark faptul

c' b'rbaţilor le venea usor s' fac' promisiuni.

- Ai încredere în mine, Cassie, dragostea mea.

Cu degetul, desena o spirală uşoară şi senzuală pe încheietura mâinii ei, întorcându-i gândurile spre lucruri mai plăcute. Picioarele li se atinseră şi un fior de anticipare coborî de-a lungul spatelui său. De data aceasta, când o trase spre el, într-o îmbrăţişare pătimaşă, ea se abandonă. Işi puse capul pe umărul lat, liniştitor şi respiră cu încântare parfumul apei sale de colonie.

- Ai tot dreptul să spui că nu petrec destul timp cu tine, Cassie. Dar îţi cer să ai răbdare şi să nu te îngrijorezi. Mă ocup eu de tot.

Ii găsi buzele şi timp de o clipă, se simţi plutind deasupra solului.

- Pentru nimic în lume n-aş vrea să te pierd, dragostea mea, murmură el.

- Atunci, de ce nu ne logodim?

Abia rostise aceste ultime cuvinte că aerul din încăpere se umplu de o tensiune aproape palpabilă. Până în această seară, nu se gândise niciodată în mod serios la căsătoria cu el. O asemenea impulsivitate nu i se potrivea deloc. Cu toate acestea, dacă nu voia să-l vadă dispărând ca Mark înainte cu câţiva ani, nu vedea pe moment o altă ieşire. Pentru o clipă, se simţi gata să leşine. Nu ceruse niciodată un bărbat în căsătorie. Şi râsul nervos în care se refugie răsună puţin prea tare în liniştea grea care domnea.

- Nu mă simt foarte bine în seara asta, mormăi ea cu un zâmbet slab, încercând să îndrepte cuvintele sale nefericite. Probabil am febră.

In orice caz, el nu-i auzise întrebarea sau poate crezuse c' era o glum'. Totusi, avea în ochi o tristeţe nostalgic' atunci când ridic' b'rbia si o s'rut' pe Cassie pe frunte. Apropiindu-se de el, piciorul Cassiei se lovi de revista pe care o ascunsese sub canapea câteva s'pt'mâni mai înainte. Acum era inutil s' r'spund' la acel chestionar, era cu totul legat', cu patim', de Adam Bradshaw. Faptul c'-l îndemnase spre altar, nu dovedea chiar si numai el, c'-si pierduse minţile?

Adam o culcase de-a latul canapelei si buzele sale îi acopereau gâtul cu s'rut'ri, f'când-o s' se topeasc' în braţele sale.

Reţinându-si respiraţia, se l's' antrenat' de torentul de senzaţii de nedescris pe care mângâierile sale îl dezl'nţui în ea si din instinct îi c'ut' umerii cu mâinile. Ştia c' în acest' sear' n-o va mai duce în dormitor si c' ea îi va d'rui chiar aici toat' pl'cerea de care era capabil'.

- Ceva nu este în ordine, îi spuse el îndep'rtându-se si privindu-i atent chipul. Esti palid'.

Ii contur' cu vârful ar't'torului curba fin' a nasului.

- Nu m' simt bine, admise ea, rezervat' în a-i m'rturisi cauzele reale ale st'rii sale proaste.

- De ce nu mi-ai spus? o întreb' el încruntând din sprâncene îngrijorat.

- Trebuia s' vorbesc cu tine deoarece este anormal s' ne vedem atât de puţin. Nu voiam s' tratezi vorbele mele usor.

- Cât de râu m' cunosti, Cassie, spuse el pe un ton de repros. Recunosc c' uneori sunt neînţeleg'tor si c' relaţia noastr' înainteaz' încet, dar fac tot ce pot. Vrei s'

chem un medic?

Cassie scutur' din cap.

- Nu sunt invalidă. Am numai o îngrozitoare durere de cap. Vrei să continui să-mi masezi tâmplele, cum ai făcut-o adineauri?

Ii luă mâna şi i-o îndreptă spre părul său, unde îi imprimă o mişcare concentrică, ce o uşură imediat. După un timp se relaxă şi corpul îi fu copleşit de o dulce toropeală. Durerea pulsantă se diminuă treptat şi Cassie închise ochii, lăsându-se cuprinsă de somn.

Se trezi uşor când el o ducea în pat. Sărutul pe care el îl depuse pe fruntea ei o rupse de orice contact cu lumea exterioară până când lumina zorilor se filtra prin perdele. Atunci deschise ochii şi constată că era singură. Cu un oftat, întinse mâna spre perna lui Adam şi degetele întâlniră o bucată de hârtie.

Se ridică şi citi mesajul. „Cassie, tu eşti muza mea! Fug să-mi rescriu programul înainte de a uita ideile pe care mi le-ai inspirat. Te iubesc“.

Rămăsese oare prea mult timp la acel birou de lucru pentru a mai fi în stare de dragoste? Dacă cel puţin Adam ar fi dispărut în mijlocul nopţii, după o îmbrăţişare, ar fi tras concluzia că sentimentele lor, ale amândurora, nu se limitau doar la dorinţa fizică. Dar dimpotrivă, atenţia tandră cu care o înconjura o emoţionase profund şi trezise în ea nişte sentimente pe care crezuse că le înmormântase definitiv şi care o făceau cu atât mai mult să sufere de lipsa lui.

Capitolul 8

Intâlnirile lor sporadice se r'rir' tot mai mult. Adam era permanent în c'utarea unui finanţator pentru proiectul s'u si între c'l'toriile de afaceri si num'rul sporit de apariţii personale în public în leg'tur' cu Savon Animal, era mereu pe drumuri. Nu o dat', Cassie aflase c' fusese plecat din Chicago doar la întoarcerea sa sau primind o ilustrat' din Dayton, Bloomington sau Duluth.

Incerca s' evite întreb'rile pe care si le punea ei îns'si, dar în câteva s'pt'mâni, intimitatea care se stabilise între Adam si Ann nu mai l'sa nici o îndoial'. Fotografiile lor în patru culori, atr'g'toae si str'lucitoare, îi zâmbeau de pe fiecare pagin' de revist'. P'reau legaţi unul de cel'lalt ca niste gemeni. Faptul c' devenise o cititoare pasionat' a acestor reviste, c'utând s' înţeleag' din imaginile lor publicitare firea misterioas' a b'rbatului pe care-l iubea, n-o ajutase în temerile sale.

Isi umplea serile lungi, singuratice, în faţa televizorului, urm'rind niste programe deseori lipsite de interes. Departe de a o ajuta s' adoarm', aceste emisiuni punctate cu spoturi publicitare despre Savon Animal, îi puneau nervii la grea încercare. Chiar pe micul ecran, dansul lent al picioarelor lui Adam şi ale Annei şi căderea senzuală a apei de la duş pe pielea lor, contribuia la a-i hrăni nervozitatea. Bineînţeles, ideea acestei campanii publicitare era să incite spectatorul să şi-i imagineze pe Ann şi Adam ca pe nişte iubiţi pătimaşi şi cei doi se pretau cu atâta plăcere acestui joc încât nu putea să nu se întrebe unde se oprea prefăcătoria şi unde începea realitatea.

- Te văd mai mult la televizor decât pe viu, îi spuse ea în sala de gimnastică într-o zi în care în mod

miraculos reuşiseră să facă să coincidă timpul lor liber.

- Iţi întorc complimentul. Te-am văzut pe micul ecran săptămâna trecută. Erai genială. Data viitoare când apari la televiziune anunţă-mă. N-aş vrea să pierd asta.

- Pe bună dreptate, două membre ale comitetului împreună cu mine, facem acum o anchetă asupra şcolilor de manechine care-şi privează cursanţii de mijloacele de existenţă prin nişte preţuri de înscriere exorbitante. Sperăm să apărem la emisiunea periodică de luni seara.

- Eşti nemaipomenită, la televiziune.

- Sunt şi mai mult în carne şi oase, îl tachină ea.

- N-am uitat, Cassie.

- Ei bine, să nu uiţi niciodată. Este un ordin.

Reuşea acum să-l abordeze pe Adam cu mai mult tact, ascunzându-şi neliniştile sub nişte întâmpinări nepăsătoare. Dacă ar putea măcar să îndrepte maniera de a-i spune la revedere! Căci, din nefericire, aceasta era fraza care revenea cel mai des în conversaţia lor.

Pe drumul de întoarcere, se opri la Marshall Fields s' cumpere un rimel. Eleganţa magazinului o umplea întotdeauna de admiraţie. Trecând prin faţa raionului cu parfumuri, încerc' o nou' ap' de toalet'. I-ar pl'cea oare lui Adam? Nu, era prea dulce. Se p'rea c' lui îi pl'ceau parfumurile mai înţep'toare, mai preţioase. Se dojeni c' se gândea tot timpul la el si îsi continu' plimbarea lent' printre raioane. Când se opri în faţa raionului de soluţii dup' ras, privirea îi fu atras' de un afis ce l'uda meritele unei noi game de produse. „Ap' de toalet' sport si elegant'“, citi ea. Acest parfum amintea de miresmele p'durilor si de iarba proasp't cosit'. Adam va adora

aceast' ap' de toalet' si se hot'rî s-o cumpere.

* * *

- Mâine oferim o promoţie special', doamn', o inform' vânz'torul. Savon Animal organizeaz' o campanie publicitar'. Ştiţi, cele dou' manechine, b'rbatul si femeia! Vor fi aici!

De ce oare nu-i vorbise Adam despre asta?

- Va fi de asemenea si o tombol'. Câstig'torii vor avea bucuria de a petrece o sear' cu manechinul lor favorit. Este ceva la care s' visezi, nu-i asa?

- Cu siguranţ', murmur' ea. Voi cump'ra un bilet. Mulţumesc pentru c' m-aţi anunţat.

Câteva momente mai târziu, când împinse usile grele din sticl' ce d'deau spre holul agenţiei sale, se hot'râse: va asista la prima apariţie în public a lui Adam. O dat' pentru totdeauna, va descoperi motivele misterului de care se înconjura. Isi aminti de jena sa de la prima sedinţ' foto si se gândi cu speranţă că poate îi va fi ruşine să se preteze la această mascaradă pentru a vinde nişte săpunuri. In acest caz, va face tot ce-i stătea în puteri pentru a-l face să-şi schimbe hotărârea de a continua.

Ziua următoare se arăta rece şi însorită. Se înfofoli în mantoul călduros pe care-l cumpărase anul trecut şi pe care Adam n-o văzuse purtându-l niciodată. Pe cap îşi puse o căciuliţă tricotată şi îşi înfăşură în jurul gâtului o eşarfă asortată, destul de lată pentru a-i ascunde faţa. Cu siguranţă, Adam n-o va recunoaşte. Se va amesteca printre sutele de femei anonime care vor lua cu asalt magazinul la ora prânzului.

Işi petrecu dimineaţa la telefon cu nişte clienţi şi se decise să angajeze o asistentă pentru a o elibera pe

Sarah de surplusul de treburi datorate recentelor apariţii televizate ale patroanei sale. Când termină de scris textul micului anunţ, era ora de plecare.

Sosind la departamentul de cosmetice din Marshall Fields, se lovi de o mulţime numeroasă. Se aşeză lângă un stâlp, în spatele căruia s-ar fi putut ascunde dacă Adam o remarca. In magazin domnea o căldură înăbuşitoare şi trebui să-şi descheie mantoul şi să-şi desfacă eşarfa. Dintr-o dată, se simţi slabă şi regretă că se angajase într-o asemenea aventură cu stomacul gol. Incercă atunci să-şi croiască drum până la ieşire, dar mulţimea era atât de compactă, încât nu se putu mişca. Oftând profund, se rezemă de stâlp şi aşteptă. Erau puţini bărbaţi în public. Fără îndoială, Savon Animal plăcea mai mult femeilor şi farmecul magnetic pe care-l emana Adam îl eclipsa complet pe al Annei.

In cele din urm', ei ap'rur' pe scen' si o miscare de entuziasm str'b'tu mulţimea, cl'tinând-o pe Cassie ca pe un dop de plut' printre valuri.

Adam purta un halat de baie de culoarea tutunului care se oprea la câţiva centimetri de genunchi. Era ud, ca si când tocmai iesise de sub dus. Perle de ap' curgeau de-a lungul gâtului si disp'reau în p'rul aspru de pe piept.

Ann, la câţiva pasi de el, p'rea în elementul s'u, fandosindu-se si leg'nându-si soldurile sub halatul de baie alb, l'sându-l s'-si joace num'rul de seducţie în faţa admiratoarelor sale încântate. Trebuia s' par' liber si Derric îi recomandase probabil în mod c'lduros Annei s' nu se apropie de el. In acest mod, femeile prezente se vor gândi în mod inconstient c' doar cu condiţia de a folosi Savon Animal le sunt permise speranţele de a

petrece o noapte cu un b'rbat ca Adam Bradshaw.

- Este sexy, nu-i asa? întreb' vecina sa. As da oricât s' fiu femeia vieţii sale.

- Este adev'rat, este foarte frumos, r'spunse Cassie evaziv.

- Este genul e b'rbat pe care îl astept'm toat' viaţa, continu' femeia.

- Doar nu credeţi ce spuneţi!

In timp ce prezentatorul trâmbiţa binefacerile lui Savon Animal, într-un discurs întrerupt de subînţelesuri erotice, Adam poza, nep's'tor, sub privirile înnebunite ale spectatoarelor. Dac' m'car ar fi omis s'-l fac' s' aprecieze pl'cerea greut'ţilor si a halterelor, nu si-ar fi expus corpul de atlet în faţa acestei mulţimi de femei dezl'nţuite! Publicul scoase un strig't de bucurie când Adam se l's' s' alunece pe marginea scenei si se asez' pentru a distribui calupuri de
Savon Animal, cu autograf. Ann se pregătea să facă acelaşi lucru, dar fu total ignorată de public. Curând, estrada fu luată cu asalt şi în zăpăceala care urmă, Cassie rămase puţin într-o parte, observându-l pe Adam.

Oare de ce privea fiecare femeie ca şi când era unica din tot universul? De ce oare le acorda pe rând acel zâmbet devastator pe care-l crezuse rezervat doar ei?

Cunoştea răspunsul. Pentru a vinde acest săpun. N-ar fi simţit cu atâta forţă sentimentul de trădare, dacă nu i s-ar fi părut că lui Adam îi place această mascaradă, delectându-se cu afecţiunea şi admiraţia al cărui obiect era, fără nici o pudoare. Mai mult decât împotriva lui, mânia pe care o simţea era îndreptată

asupra ei însăşi, deoarece îl convinsese să semneze contractul.

Se calmă puţin când, patru zile mai târziu, el o sună la birou şi-i propuse să se întâlnească la sala de gimnastică. La urma urmei, prin manevrele sale seducătoare, Adam nu făcea decât să-şi onoreze obligaţiile din contract.

Acceptă fără să ezite şi îşi reorganiză rapid ziua pentru a fi liberă o bună parte din după-amiază. Apropiindu-se ora întâlnirii, aproape alergă până la club.

- După turnura pe care o iau afacerile mele, Cassie, cred că va trebui să mă întorc un timp la Atlanta, o informă el, după un sărut în fugă pe obraz.

- Pentru cât timp? îl întrebă ea, încercând să-şi controleze tremurul care îi afecta vocea.

- Nu ştiu, dar timpul îmi va părea lung, departe de tine.

El îşi începu exerciţiile de încălzire şi Cassie abandonă
ideea de a afla mai mult.

- Când m' voi întoarce, dac' ne permit condiţiile meteorologice, ţi-ar pl'cea s' mi te al'turi pentru o sedinţ' de jogging pe malul lacului?

- Cu pl'cere. Iarna a fost aspr' si n-am prea luat aer. Mi-ar pl'cea de asemenea s' plantez niste zarzavaturi în gr'din'. Am putea face asta împreun'? M' gândeam mai ales la rosii si castraveţi.

- Ardei verzi si l'ptuci, ad'ug' el, dar în nici un caz morcovi!

- Fii linistit, de 'stia nu voi planta. Şi eu am oroare de ei.

- Suntem într-adev'r f'cuţi unul pentru altul, Cassie.

Ii adres' un zâmbet peste um'r, în timp ce alegea greut'ţile pe care s' le fixeze apoi pe o bar'. C'ldura din mica înc'pere era sufocant' si muschii de pe spatele lui Adam, gol pân' la brâu, luceau usor. Ca dup' ce f'cea dragoste, se gândi ea.

- Ai dobândit o musculatur' foarte frumoas', îl compliment' ea.

Desi simul' un ton degajat, o not' de dorinţ' se simţi în voce. Fu pe punctul s'-i vorbeasc' despre apariţia lui în public de la magazin, dar se r'zgândi. Se presupunea c' ea nu stia acest am'nunt.

El r'sufl' cu zgomot si l's' halterele.

- In Atlanta, cu siguranţ' nu voi avea timp s' m' antrenez. M' voi întoarce sl'buţ si subred.

- Ba nu, vei g'si o sal' de gimnastic' acolo. Aminteste-ţi c' dac' întrerupi, chiar de-ar fi doar pentru o s'pt'mân', va trebui s' începi de la zero.

- Oh, nu! bomb'ni el. Şi totusi, îmi amintesc încântat de acea prim' sedinţ' din sala de gimnastic'.

Cu un oftat, Cassie lu' halterele si începu niste exerciţii laterale.

- Nici nu-ţi imaginezi cât de bine îmi merg treburile. Tot ce-mi rămâne de făcut, acum, este să reglez problemele financiare. Şi nu este lucru uşor.

- Dar este formidabil, Adam!

In timp ce ea punea halterele înapoi pe suportul lor, Adam se lăsă în jos pe covorul de la sol.

- Este ca şi în sport, constată el, cu privirea încărcată de admiraţie. Nu credeam că voi putea reuşi, dar tu m-ai încurajat să perseverez. Nu numai că mă simt sănătos fizic de parcă aş avea cincisprezece ani, dar acum sunt pe drumul cel bun pentru a-mi crea propria afacere.

- Nu merit toate aceste laude, Adam.

- N-ai decât un defect, Cassie.

Ea îşi ţinu respiraţia şi aşteptă.

- Gropiţele tale fac imposibilă orice concentrare. In acest moment, sunt foarte tentat să fac ceva ce ne-ar alunga din acest club pentru totdeauna.

- Gropiţele mele? Dar n-am decât una! exclamă ea râzând, ducându-şi mâna la obraz.

- Poţi să-mi acorzi încredere, ai două.

Zâmbi cu un aer de cunoscător, în timp ce Cassie se înroşi toată.

- Una este ascunsă de şort. N-am reuşit să mă hotărăsc pe care o prefer.

- Trebuie să mă grăbesc, îl întrerupse ea. Am o listă interminabilă de întâlniri în această după-amiază. Afacerile merg de minune, dar riscă să fie foarte periclitate dacă încep să discut anatomie cu tine. Vom relua această conversaţie diseară, Adam.

- Nu pot. Trebuie s'-mi fac valizele si... Dar, de fapt, de ce nu? Te voi vedea la întoarcerea ta de la agenţie.

Se va simţi extrem de singur' în timpul absenţei sale, se gândi ea parcurgând cei câţiva metri care desp'rţeau agenţia de sala de gimnastic'. Nu va fi pentru mult timp, se va arunca trup si suflet în munca de decorare a casei, dar din nefericire doar camera de oaspeţi avea nevoie de un strat de vopsea si actualmente îi servea de rezerv'. Acum, c' angajase o asistent' pentru Sarah, nu mai avea nici un motiv s' întârzie seara la birou.

Raporturile pe care le întreţinea cu Adam erau plasate, pentru Cassie, sub semnul unui paradox de

nerezolvat. Pe m'sur' ce atasamentul lor crestea, se p'rea c' se vedeau tot mai puţin. Chiar si Derric îl întâlnea mai des decât ea, în cursul sedinţelor fotografice sau de luat vederi. Niciodat' Adam nu se referea la aceste sedinţe si respectându-i dorinţa de a-si proteja viaţa privat', Cassie evita s'-l întrebe.

Intâmpin' cu usurare prima întâlnire. Cu dexteritate, îl convinse pe directorul comercial al unei societ'ţi de vânzare prin corespondenţ' s' foloseasc' aspectul fermec'tor al manechinelor Ryan pentru crearea catalogului s'u de prim'var'. Intâlni apoi o candidat' la meseria de manechin a c'rei perfecţiune a urechilor nu era egalat' de ceea ce avea în fisiere. O f'cu s' semneze imediat un contract cu un bijutier dintre clienţii s'i. Când pendula ar't' ora cinci si jum'tate, gr'bit' s'-l întâlneasc' pe Adam, arunc' un dosar în servieta diplomat si se preg'ti s' plece când sun' telefonul. Ezit' s' r'spund', dar gândindu-se c' poate o suna Adam , pentru a contramanda întâlnirea, ridic' receptorul.

- Nu reuşesc să dau de Adam Bradshaw, Cassie, răsună vocea linguşitoare a lui Derric la celălalt capăt al firului. Mă gândeam că poate...

- Ştiu, îşi închide telefonul, răspunse ea scurt.

Hotărâtă să nu strice seara lor cu probleme de serviciu, îi
ascunse intenţionat lui Derric faptul că trebuia să-l întâlnească în mai puţin de o oră.

- A încăput probabil pe mâna unei femei oarecare. Ann venerează pământul pe care au călcat picioarele sale.

- Ce vrei să spui cu asta?

In ciuda eforturilor de a-şi ascunde gelozia, era sigură că Derric nu se lăsase înşelat.

- Aminteşte-ţi de şedinţele foto! Capetele de afiş se îndrăgostesc în mod obişnuit unii de alţii la Hollywood. De ce ar face Chicago excepţie de la regulă? continuă el, bucurându-se de nervozitatea Cassiei. De două luni, Adam şi Ann practic nu s-au despărţit. Dar linişteşte-te, vom domoli campania şi ne mai gândim în privinţa necesităţii de a o dezvolta pe plan naţional. Il vei avea numai pentru tine, scumpo.

Poate că Derric spunea adevărul. Dar Adam îşi va petrece cea mai importantă parte din timpul său în Atlanta. Pretextând o durere de cap, Cassie închise şi se duse acasă.

- Cassie? exclamă vocea bucuroasă a lui Adam în chip de bun venit.

In câteva secunde, el îi scoase mantoul şi cu braţul în jurul umerilor săi, o conduse până la bucătărie. O delicioasă aromă de hamburgeri fripţi şi ceapă plutea în încăpere.

- Dacă doamna binevoieşte să-şi dea osteneala să se aşeze...

Trase un scaun si, când Cassie fu instalat' confortabil, goli o sticl' rece de bere din import într-o halb', pe care o puse în faţa ei.

- Mi-am dat seama c' între obligaţiile mele de manechin si lucr'rile de informatic' suntem pe punctul de a deveni nistre str'ini unul pentru cel'lalt.

Pentru a o înveseli, se str'duia s' imite accentul t'r'g'nat al lui Humphrey Bogart, dar reusi doar s' ating' o palid' asem'nare cu Groucho Marx.

- In consecinţ', în seara aceasta, dragostea mea, sunt doar al t'u, m'car pân' la ora zece si jum'tate, or' la care trebuie s' ajung la aeroport.

- Şi apoi?

- Doar Dumnezeu stie când m' voi întoarce. Dar atunci, totul va fi aranjat pentru fericirea noastr'. Şi când va veni momentul, îţi rezerv o enorm' surpriz'.

-Alta? D'-mi m'car un indiciu, Adam. Toate aceste mistere si incertitudini nu fac deloc bine s'n't'ţii mele.

- Haide, Cassie, esti într-o form' superb'. In plus, dac'-ţi spun, unde va mai fi surpriza?

Cassie îl privi treb'luind în buc't'rie, t'ind trei rosii în felii si pr'jind pâine pentru hamburgeri. Sau luase lecţii de buc't'rie în momentele de r'gaz, sau nu era atât de stângaci pe cât voise s' cread' în prima zi!

Observându-l, Cassie îsi l's' gândurile s' hoin'reasc'. De când îl cunostea, parc' tr'ia în dou' dimensiuni. In timpul momentelor, chiar rare, pe care le petreceau împreun', se simţea sincer iubit'. Dac' cel puţin le-ar putea analiza într-o manier' mai responsabil' pe cele în care era singur'! Dac' măcar el nu încerca acea dorinţă irezistibilă de a se sustrage oricărui angajament faţă de ea! Oricum, se gândi, promisiunea de a cina cu ea era un început bun. Şi de data aceasta îi spusese destinaţia sa, renunţând la obiceiul de a dispărea fără un cuvânt.

- Ai cu adevărat încredere în programul tău?

- Absolut. Pentru mine, Savon Animal nu este decât o imensă glumă, chiar dacă îmi aduce un venit frumos.

- Sunt fericită pentru asta, Adam.

Oare cum putuse fi atât de proastă să lase gelozia să-i întunece fericirea?

- Dar nu mi-ai văzut corespondenţa de la admiratoare, Cassie, spuse Adam cu ochi poznaşi. Supraveghează hamburgerii, mă duc s-o aduc.

Ea luă furculiţa şi se apropie de aragaz. Zări atunci noua achiziţie a lui Adam: o carte de bucate deschisă la pagina intitulată: „Hamburgeri pentru cinele îndrăgostiţilor“.

- Când un bărbat se îndrăgosteşte de o femeie fără obligaţii, trebuie să se familiarizeze cu anumite sarcini casnice! spuse el, revenind cu mâinile încărcate de plicuri parfumate. Vino şi ia loc. Sunt sigur că te vei distra bine. Şi nu este decât începutul, dacă ar fi să-l cred pe Derric.

Se aşeză în faţa cuptorului, în timp ce Cassie deschise prima scrisoare, scrisă pe hârtie înflorată şi degajând un puternic parfum de liliac: „Dragă Animal, am douăzeci şi doi de ani şi sunt casieră într-o băcănie. M-am îndrăgostit de tine. In fiecare seară, înainte de-a adormi, mă gândesc la tine şi...“.

Cassie roşi cu putere şi aruncă scrisoarea pe masă.

- Este cu siguranţ' o glum', spuse ea. Este genul de umor al lui Derric.

Şov'ind, lu' un alt plic, parfumat cu l'cr'mioare, de data aceasta. „Domnule Animal, am patruzeci si cinci de ani, sunt divorţat' si toat' viaţa m-am întrebat dac' vechiul director care afirm' c' semnul distinctiv al b'rbaţilor se m'soar' dup' m'rimea degetului mare de la picior, era adev'rat. Mi-ar pl'cea, dac' este posibil, s' verific eu îns'mi“.

Cassie arunc' foaia, ca si când i-ar fi ars degetele.

Când ridic' ochii, întâlni privirea amuzat' a lui Adam. El îi întinse un hamburger.

- Sunt nebune, nu-i asa? Ce lips' de demnitate!

- Vrei s' spui c' aceste scrisori sunt obscene! Perverse!

- Eu le g'sesc caraghioase si chiar flatante.

Isi trase un scaun si se asez', muscând cu dinţii lui frumosi din hamburger.

- Nu sunt la fel de buni ca cei de la Mac Donald, dar m' voi perfecţiona. Credeam c' vei râde cu mine de aceste scrisori, Cassie.

Din tonul vocii, ea simţi c'-si pierdea r'bdarea.

- Sunt... scârbit', Adam.

- Esti nedreapt' faţ' de aceste femei. Sunt singure si nefericite. Tu nu le poţi înţelege.

- Ca cele care te mâncau din ochi la Marshall Fields zilele trecute? i-o trânti ea prompt. Incerci aceeasi pl'cere s' citesti aceste scrisori ca în a te afisa în faţa unei mulţimi de femei f'r' pudoare?

Imediat îsi regret' cuvintele si instinctiv îsi duse mâna la gur'.

- Sunt doar nişte obligaţii, Cassie... Aşadar, erai la Fields?

- Un vânzător mă informase în ajun despre campania promoţională. Oricum, era normal să fiu acolo. N-ai idee cât de bine m-aş fi simţit dacă mi-ai fi spus înainte şi mi-ai fi cerut să fiu prezentă.

Trăsăturile lui Adam se înăspriră.

- Aşadar, acum mă spionezi.

Cassie nu-şi putu stăpâni mai mult timp valul de reproşuri care îi alimenta durerea şi nelinişte a de

săptămâni întregi.

- Vedem lucrurile foarte diferit, Adam. Când am nevoie să fiu liniştită, să înţeleg ce este cu noi, mă acuzi că sunt curioasă. Când un bărbat iubeşte o femeie, nu-i ascunde cu atâta insistenţă adresa şi scopul călătoriilor sale. Astăzi, mi-ai spus că pleci la Atlanta şi îţi mulţumesc pentru asta. Dar realizezi că niciodată nu m-ai informat despre durata sejururilor tale şi că totuşi găseşti normal să stau să te aştept? Nu mi-ai spus nici măcar că ţi-ai petrecut anumite seri cu alte femei, cu ocazia acestei campanii promoţionale.

- Pentru Dumnezeu, Cassie, singura cu care am luat cina avea cincizeci şi şapte de ani şi era deja de trei ori bunică! Era pe jumătate cheală şi se uita cruciş! Poate vrei să-ţi dau socoteală detaliat de fiecare minut pe care-l petrec departe de tine? Sunt surprins că nu mi-ai pus încă telefonul pe lista de ascultări.

- Nu ştiu nici măcar unde locuieşti! Cum aş fi putut?

Cu fiecare minut, exasperarea Cassiei creştea.

- Este un ultimatum? o întrebă el cu dinţii strânşi.

Brusc, Cassie regretă că se dăruise trup şi suflet acestui
bărbat fără scrupule.

- Esti mai rea decât p'rinţii mei. Tu ameninţi, dezmierzi si dac' procedeele tale nu duc la nimic, lovesti, ca o femeie crud'. Oare nu m' poţi crede pe cuvânt?

- Vrei s' încetezi s' ocolesti toate întreb'rile mele? Şi d'-mi altceva în afar' de promisiuni si de vise de care s' m' ag'ţ, Adam. Atunci, îţi voi acorda încredere.

In aceast' clip', Cassie ar fi vrut s' se cuib'reasc'

lâng' el si s' arunce un pod peste pr'pastia care tocmai se deschisese între ei. Dar era prea târziu. O lacrim' i se rostogoli pe obraz si continu' cu curaj:

- Inainte de a te întâlni, Adam, eram mulţumit' de viaţa mea. Tu mi-ai schimbat orizontul si acum vreau mai mult de la viaţ'.

- Nu m' confunda cu acel Clark.

- Mark, îl corect' ea. In ceea ce te priveste, nici tu nu vezi mai clar ca mine. Eu nu sunt un membru al familiei tale, Adam, sunt Cassie Ryan.

- Mai r'mânea doar s'-mi dai un ultimatum, morm'i el m'surând buc't'ria cu pasi mari, înainte de-a o înfrunta cu maxilarele strânse.

Impietrit' si mut', Cassie îi susţinu privirea. „Sunt Cassie Ryan si te iubesc“, strig' în adâncul fiinţei sale. Dar gâtul uscat din cauza panicii, îi reţinu cuvintele.

- Adam! Doresc s' iau parte la viaţa ta, nu s' ţi-o dirijez. Când sunt îndr'gostit', îmi place s' stiu de cine.

Mâinile îi tremurau si ea strânse pumnii.

- Pentru a-l sufoca mai bine, continu' Adam, nemilos. Ascult', Cassie, s' nu interpretezi gresit cele ce-ţi voi spune, dar trebuie să nu te mai văd un timp. Trebuie să mă lămuresc. Te sfătuiesc să te gândeşti bine la rândul tău şi să încetezi să dramatizezi.

- Ai dreptate. In felul acesta, ne vom lămuri.

Cassie era disperată că va pleca după aceste cuvinte dure pe care tocmai le schimbaseră.

- Ştii că te iubesc mult, murmură ea înconjurându-l cu braţele. Eşti atent şi drăguţ, generos şi fermecător. M-ai făcut incredibil de fericită, Adam. Nu vreau să te

simţi îngrădit, dar nu vreau nici să te foloseşti de mine.

Privirea tristă pe care o aţinti asupra ei, contrazicea îmbrăţişarea scurtă şi distantă.

- De când te cunosc, Cassie, m-am schimbat. Tu m-ai ajutat să... Se încordă.

- Dacă nu plec imediat, nu voi mai pleca niciodată. „Atunci, rămâi. Oh, rămâi!“ strigă ea în tăcere. Era puţin probabil să-şi rezolve problemele la kilometri unul de celălalt. Dar nu putea accepta să-şi petreacă viaţa dezlegând ghicitori. Adam Bradshaw avea obligaţiile sale. Nu putea decât să spere că atunci când se va achita de ele, se va întoarce la ea.

- Drum bun şi ai grijă de tine.

- Şi tu, draga mea.

O clipă, i se păru că o va săruta.

- Nu cred că voi lipsi mai mult de două săptămâni şi atunci... Ezită ca în faţa unei hotărâri greu de luat. Inima Cassiei era
gata să-i sară din piept. Două săptămâni erau o veşnicie.

- Vom vedea, încheie el.

Cassie rămase ca de piatră, incapabilă de alt gest decât o mişcare scurtă din cap.

- Da, da, murmur' ea cu o voce egal'.

Auzi usa de la intrare închizându-se cu zgomot si cu gesturi automate se duse în buc't'rie unde strânse corespondenţa admiratoarelor sale si o arunc' la gunoi. Brusc, privirea îi fu atras' de o scrisoare de la p'rinţii s'i pus' pe bufet. O deschise. Fratele s'u Ken se c's'torea luna urm'toare si toat' familia o astepta cu ner'bdare pe Cassie pentru ceremonie. „Dac' vrei, vino cu acel tân'r

fermec'tor care mi-a r'spuns într-o zi la telefon. Ne-ar pl'cea mult s'-l cunoastem“, îi scrisese mama sa în post-scriptum. La aceste cuvinte, Cassie izbucni în lacrimi.

In dimineaţa urm'toare, în loc s' se duc' la birou, porni cu masina pe drumul spre plaja de la Oak Bay, al c'rui triunghi de nisip se ascundea între dou' faleze. Vânturile dezl'nţuite în luna martie ridicau apa argintie a lacului Michigan într-o multitudine de valuri mici acoperite cu spum' alb'. Ii pl'cuse întotdeauna aceast' plaj', aspectul ei s'lbatic si izolat. Era deseori pustie si Cassie tocmai de singur'tate avea nevoie.

Privirea sa îmbr'ţis' zgârie-norii imensi ce se conturau pe cerul dimineţii. Intr-unul dintre ei locuia Adam. Refuzase s'-i spun' în care, pretextând c' dac' îl vizita, i-ar fi încetinit mersul lucr'rilor. F'r' îndoial', avea dreptate, se gândi ea plimbându-se încet pe nisipul sp'lat de apele lacului. In definitiv, nu f'cuse ea îns'si abstracţie de toate pentru a reusi s'-si fac' propria agenţie?

Se aplec' si lu' de jos o piatr' lucioas' aruncat' de lac. Era foarte probabil ca Adam s-o mint', se gândi ea, mângâind mica piatră udă. Constatase de nenumărate ori că uşurinţa cu care se exprima în orice împrejurare îi permitea să nu fie niciodată prins descoperit.

Cassie se întrebă cu un oftat prin ce ciudăţenie a naturii nu reuşea să atragă decât bărbaţi iresponsabili şi, cu un nod în gât, aruncă pietricica strălucitoare în apă.

Imediat ce ajunse la birou, o sună pe Ruth.

- Dar te iubeşte, Cassie! Mi-am dat seama de asta

când a venit să mă vadă pentru rochia de ziua ta. Bărbatul ăsta n-are ochi decât pentru tine! Te asigur că dacă nu era atât de îndrăgostit, aş... nu, n-aş fi încercat nimic. Joel mă face foarte fericită. Să nu-mi spui că v-aţi despărţit!

- Am fost amândoi de acord, Ruth.

- Cum nu se poate mai bine. Cel puţin, sunteţi capabili să vă puneţi de acord asupra unui lucru, chiar dacă este vorba să nu vă mai vedeţi, glumi Ruth pentru a ridica moralul prietenei sale. Dar asta nu înseamnă că acesta este sfârşitul. Dimpotrivă, ar putea fi începutul...

Cassie se simţi vinovată că umbreşte bucuria lui Ruth. In consecinţă, cât putu de repede, îi ură noroc şi închise.

Capitolul 9

- N-ai s' crezi niciodat' ceea ce tocmai am aflat despre prietenul nostru comun din Atlanta! exclam' Derric dând buzna în biroul s'u zece minute mai târziu.

Cassie tres'ri si astept', concentrat' asupra unei raze de soare prim'v'ratice care-i lumina înc'perea.

- Calmeaz'-te, nu este nici nebun, nici criminal. Şi în cazul în care campania noastr' de prob' este încununat' de succes, nu vom renunţa la contractul cu el. De fapt, micile indiscreţii pe care le-am comis ofer' o relansare spectaculoas' a afacerii noastre.

- Nu m' intereseaz' cancanurile, Derric, spuse ea cu un nod în stomac.

- Dup' p'rerea mea, astea te privesc, Cassie, se înc'p'ţân' Derric.

Cunoscându-l pe Derric, n-o va l'sa în pace dac' nu va accepta s'-l asculte. Dac' necesitatea de a întreţine niste raporturi bune de lucru cu Derric n-ar fi obligat-o s'-l trateze cu atenţie, de mult timp l-ar fi condus spre us'. Dar trebuia s' se supun' capriciilor lui.

- Bun, dă-i drumul, oftă ea.

Cu încântare, el agită un plic mare din hârtie maro prin faţa ei.

- Mă întreb ce aş fi devenit far tine, Cassie! Ştiu că nu ceri niciodată favoruri, dar începând de astăzi, agenţia ta va avea exclusivitate în publicitatea din reviste a lui Savon Animal, la fel ca şi în spoturile televizate.

- Mulţumesc, Derric.

Cassie se străduia să pară entuziastă, dar fără rezultat. Vorbise cu atât de puţină căldură încât Derric o privi atent pe deasupra ochelarilor pe care tocmai şi-i

cumpărase.

- Iţi amintesc, draga mea, Compania Americană de Cosmetice fabrică tot felul de săpunuri, parfumuri de spălat, detergenţi, produse pentru veselă...

- Dacă înţeleg bine, îmi vei cere să-ţi procur nişte mâini pentru fotografiile de promovare.

- Este absolut exact!

Cu un râs gros, aruncă plicul pe birou în faţa ei.

- Haide, deschide-l! Acest gen de murdărie nici măcar săpunul american nu-l poate curăţa, adăugă el cu un zâmbet.

Cu degete tremurătoare, Cassie rupse hârtia şi un teanc de fotocopii după tăieturi din ziare alunecă pe birou. Le parcurse cu rapiditate.

- Nu sunt decât invenţii, spuse ea, cu toate că era consternată de ceea ce citise.

Derric scutură din cap.

- Poate, dar acum, Savon Animal este reprezentat de simbolul sexual cel mai depravat de la Joe Namath. Adam Bradshaw este un bărbat al femeilor, Cassie, şi nu tânărul seducător şi nevinovat pe care l-am crezut noi.

- Este un manechin de prim rang pentru a v' reprezenta produsul, îl întrerupse ea iritat'.

Avea palmele umede si asta datorit' imensului efort prin care reusise s' se st'pâneasc'. Viaţa particular' a lui Adam în Georgia dep'sea tot ceea ce gelozia sa îi putuse sugera. Cu rapiditate, f'cu socoteala femeilor cu care, dup' ziaristi, avusese o leg'tur': dou'zeci si sapte.

- Şi asta, pe durata unui an, constat' Derric citindu-i gândurile. Acest b'rbat este o forţ' a naturii. In comparaţie cu el, sultanii din Orientul Mijlociu par lipsiţi

de vlag'!

- Da, murmur' ea cu greutate.

Dou'zeci si sapte de femei într-un an... o femeie la fiecare dou' s'pt'mâni! In plus, dac' accepta ce spuneau t'ieturile din ziare, de când îl cunostea, se întorsese de dou' ori în secret la Atlanta.

- Campania lui Savon Animal va fi un succes. Va fi bogat, Cassie. Oricum, averea ta este sigur'. Sper c' banii nu te vor schimba. Mi-a pl'cut întotdeauna spiritul t'u b't'ios. Şi deja, g'sesc c' Adam Bradshaw ţi-a îmblânzit mult caracterul.

- Şi ce este r'u în asta? îl întreb' ea, ap'rându-l pe b'rbatul în care tocmai îsi pierduse complet încrederea.

- Iţi dau un sfat, Cassie, r'mâi liber'.

Astept' ca el s' plece înainte de a-si concentra toat' atenţia asupra articolelor pe care i le adusese. In ciuda hot'rârii de a r'mâne calm', îsi simţi pieptul strâns într-o menghin' ca de gheaţ'. Se p'rea c' Adam Bradshaw era practic destinat tuturor femeilor celibatare din statul Georgia. O clip', îsi imagină că avea probabil un club al admiratoarelor în toate celelalte oraşe pe care le vizita. Dar acum, deoarece se despărţiseră, viaţa lui personală n-o mai privea.

Cu un gest de nerăbdare, împinse teancul de tăieturi din ziare şi se gândi la meniul banchetului pe care-l pregătea pentru o duzină de societăţi de vânzare prin corespondenţă, recepţie la care vor fi prezente manechinele ei. Totuşi, ca şi când ar fi avut propria lor viaţă, degetele sale căutară pe dibuite plicul din hârtie maro şi ochii îi devorau fiecare rând, fiecare cuvânt din

coloanele reportajelor, cu lăcomie. Cu ochii înceţoşaţi de lacrimi, citi cu atenţie unul dintre articolele care îi confirma o dată în plus că tocmai în săptămâna în care Adam îi oferise pictura din bucătărie, însoţise o altă femeie la un bal de caritate şi încă una la restaurant. „Acest cuceritor înrăit face încă ravagii în Atlanta“, scria ziaristul. „Doamnelor, profitaţi de ocazie. Din sursele noastre, îşi va petrece weekendul cu fosta doamnă Bradshaw, înainte de a se întâlni la Windy City...“.

Fără acest mic amănunt, Cassie şi-ar fi urmat fără îndoială primul impuls care-i striga să uite tot, să ierte tot.

Deşi fotografia era luată de la distanţă, distinse alături de Adam o blondă magnifică, ce-l privea cu adoraţie. Buffy Bradshaw. Era, cu siguranţă, foarte frumoasă.

El o minţise şi-o înşelase în cel mai crud mod. Chipul i se acoperi de lacrimi pe care le şterse cu dosul mâinii. Promisiunile sale mincinoase o răniseră prea profund pentru a se putea gândi vreodată la o împăcare.

Ca un automat, parcurse corespondenţa de dimineaţă şi începu să caute nişte antebraţe musculoase pentru un catalog de reparaţii în gospod'rie. Apoi se adânci în dosare si c'ut' un manechin cu mâini destul de pricepute pentru a realiza un film de înv'ţ'mânt tehnic pe calculatoare.

Când în cele din urm' deschise usa biroului, Sarah ridic' ochii de pe masina de scris si degetele îi r'maser' nemiscate pe clape.

- Aveţi nevoie de ceva? o întreb' ea cu un zâmbet.
- Nu, mulţumesc, Sarah. Dar odinioar' purtai un mic

diamant pe inelarul stâng.

- I l-am înapoiat lui Greg, îng'im' tân'ra femeie, evitându-i privirea.

Cassie îsi îndrept' nervoas' gulerul vestei din m'tase natural' si, cu vârful degetelor, îsi aranj' un cercel. F'r' s' stie bine de ce, m'rturisirea lui Sarah contribui la a-i întuneca ziua.

- Este asa de puţin matur, continu' Sarah, vizibil fericit' c' se putea dest'inui. Pentru mine, este impostant s' întâlnesc mulţi b'rbaţi cu relaţii în lumea modei. Pentru moment, nu m' pot lega de Greg.

- Îl iubesti?

- Desigur, r'spunse tân'ra, mirat'. Dar trebuie s' m' gândesc la cariera mea. Chiar dumneavoastr' mi-aţi repetat deseori c' este lucrul cel mai important în viaţ'.

- Am spus multe lucruri pe care acum le regret.

- Vreau s' reusesc în viaţ'. Mi-aţi atras atenţia c' aceast' slujb' la agenţie nu este decât temporar'. Totusi, încerc s' m' fac indispensabil', dup' cum aţi putut remarca.

- Şi chiar esti. Dac' nu stiam c' intenţionezi s' te întorci acas' în câteva luni, te-as fi avansat.

- Nu mă voi întoarce în Michigan, domnişoară Ryan. Aici îmi fac nişte recomandări excelente.

- Cu siguranţă, Sarah.

Simţi cum lacrimile îi ardeau ochii când îşi aminti de propria încăpăţânare la vârsta lui Sarah şi de preţul exorbitant pe care trebuia să-l plătească acum. Maşinal, adună frunzele uscate ale filodendronului din ghiveci.

- Cum arată agenda mea, astăzi?

- Câteva întâlniri la începutul după-amiezii, până la

ora trei. Un anume domn Ayersan, reprezentantul unei firme de pantofi a sunat. Are nevoie de picioare pentru catalogul de iarnă. L-am programat la ora patru. Ii vor trebui şi nişte copii.

- N-avem decât trei în fişierul nostru, Sarah. Sper că i-ai spus asta la telefon.

- Nu.

- Ar fi trebuit s-o faci. Când va veni, în această după-amiază, va avea impresia că s-a deplasat degeaba.

- Dacă vreţi, pot pune câteva afişe în magazinele din cartier. In patru ore vom avea cu siguranţă nişte răspunsuri.

- Dar vor trebui selecţionaţi, Sarah, şi eu n-am timp. Telefonează-i şi spune-i că nu se poate. Fotografii detestă amatorii, mai ales copiii însoţiţi de mamele lor.

- Dar, domnişoară Ryan!...

Cassie realiză şocată că smulsese toate frunzele filodendronului! Nu mai rămăsese decât o tijă goală şi deformată al cărui aspect părăsit şi mutilat îi amintea de ceea ce simţea ea însăşi.

Cassie luă planta în mâini şi o duse în biroul ei pentru a o arunca.

- Promite-mi c' nu spui nim'nui, niciodat', de tratamentul la care tocmai am supus aceast' biat' plant' nevinovat', declar' ea cu un zâmbet stânjenit.

- Apropo, domnisoar' Ryan, pot pleca puţin mai devreme în aceast' dup'-amiaz'? Everett Emerest, fotograful, m-a invitat la cin'. Mi-a promis c'-mi alc'tuieste un nou album de prezentare. V' daţi seama? Isi public' fotografiile în Vogue!

- De acum înainte poţi s'-mi spui Cassie si sunt de

acord pentru disear'.

Cassie crease acum doi noi monstri: Adam Bradshaw si Sarah Elliot. Abia se asezase la locul s'u când v'zu clipind becul de la telefon. Cu un oftat, ridic' receptorul.

- Domnul Bradshaw este la recepţie. A venit s'-si ia cecul. I-am spus c' i-l veţi trimite prin post', dar insist'. Are nevoie de acesti bani pentru...

Cassie nu dorea s' stie cum pl'nuise Adam s'-si foloseasc' banii, pentru ce femeie intenţiona s'-i cheltuiasc' si o întrerupse brutal pe Sarah...

- D'-i-l.

- Dar nu este semnat.

- Adumi-l, o voi face. I-l vei da tu îns'ţi domnului Bradshaw.

Purtarea sa era las', stia, dar nu voia s'-si asume riscul s' vad' cum hot'rârea de a-l sterge din viaţa sa se topeste ca z'pada la soare în prezenţa lui.

Astept' zece minute, dar Sarah tot nu ap'ru. Nemairezistând, merse cu pas hot'rât pân' la usa ce d'dea spre biroul secretarei sale. Furia îi acceler' b't'ile inimii. Dup' zile întregi îl va înfrunta pentru prima dat' pe Adam, duşmanul său declarat, fără să se lase înduioşată de manevrele lui seducătoare. Deschise uşa şi-l văzu pe Adam aplecat în mod afectuos spre Sarah, capetele lor aproape atingându-se. Ar fi trebuit, bineînţeles, să nu-i pese, căci de acum înainte, Adam Bradshaw nu mai era pentru ea decât un angajat, dar simţi parcă o lovitură de pumnal că îi străpunge inima...

- Cassie...

Căldura ochilor căprui părea plină de promisiuni. Ea simţi că i se moaie picioarele şi hotărârea i se clătină

sub mângâierea zâmbetului cald, aproape copilăresc. Dorinţa şi speranţa de a fi iubită cu adevărat de acest bărbat se insinuă încet în ea, înlăturând orice apărare. Intr-o tresărire a raţiunii, îşi aminti cât valorau promisiunile sale, veninul duplicităţii lui.

- Adam, mi-ar plăcea să-ţi spun două vorbe în particular.

Ii făcu semn să intre în biroul său şi, înainte de a-l urma, puse mâna pe teancul de cecuri ce le avea Sarah pe birou.

- Cassie, îmi pare rău că te necăjesc, dar n-am obţinut finanţarea în Atlanta. Am nevoie de numerar. Am vândut primul meu program, dar mi-au rămas destule poliţe de plătit. In plus, voiam să ştiu dacă eşti faţă de mine într-o dispoziţie mai bună decât ultima dată când ne-am văzut.

- Şi tu, cu incapacitatea ta de a-ţi asuma responsabilităţi, ce faci?

- Eşti dură. N-am fost prea rezonabil şi-mi cer iertare. Dar recunoaşte că, în acea seară, ai ajuns acasă prost dispusă de ceva ce te-a contrariat peste zi. O mică ceartă de îndrăgostiţi nu poate distruge ceea ce simţim unul pentru celălalt.

- Adev'rat?

Cu faţa schimonosit' de mânie, se gr'bi spre cosul pentru hârtii si scoase fotografiile mototolite ale t'ieturilor din ziare.

- Iţi voi spune cu exactitate ce ne desparte, Adam. Mai întâi, Sandra.

Cu un gest furios, arunc' articolul pe birou în faţa lui.

- Şi Merrie Mae!

O alt' fotografie i se al'tur' primei.

- F'r' s' mai vorbim de Ann si probabil de Sarah. Ah da, o uitam pe Buffy Bradshaw. De fapt, erai atât de ocupat s' mângâi alte femei, încât în ceea ce m' priveste, esti incapabil s'-ţi iei cea mai mic' responsabilitate.

- Ascult', Cassie. Recunosc c' nu te-am informat întotdeauna despre plec'rile si venirile mele, dar nu te-am înselat niciodat'!

- Doresti poate s'-ţi reîmprosp'tez memoria? A fost Luanne si Clarisse si Brenda si Marie Sue si...

Când încheie lunga list', un vraf de articole se îngr'm'dise pe birou, ca o barier' de netrecut.

- Apoi, a fost Cassie Ryan, alta dintre cuceririle tale. Faci oare mici cruci pe peretele din camera ta?

Ridicându-se, el p'si pân' la ea, dominând-o cu în'lţimea lui.

- Nu-ţi dau nici o explicaţie, Cassie. Pân' acum mi-am petrecut viaţa justificându-m'. Mi-e de ajuns!

- Chiar dac' acceptai s'-mi explici totul, Adam, nu te-as fi crezut.

Nelinişstea de a-l simţi atât de aproape şi de a nu-l putea atinge, o aducea în pragul nebuniei. N-ar fi putut suporta o altă minciună din partea sa. Nu mai voia să sufere.

- Te iubesc, zile el încet, articulând fiecare silabă. Cred că asta ar trebui să fie de-ajuns. Cea mai mare parte dintre femei nici nu mi-au cerut atât, Cassie.

O prinse cu brutalitate de încheieturile mâinilor şi ea simţi cum pulsul i se accelerează.

- Am urât fiecare clipă care ne separa. Nu voi renunţa niciodată la ceea ce am trăit noi şi la ceea ce trăim.

Strângând-o de încheieturi în mod dureros, se aplecă şi cu braţul liber, mătură fotocopiile care acopereau biroul Cassiei. Ea deschise gura, dar înainte ca să poată protesta, el o copleşi cu un torent de cuvinte.

- Nu sunt deosebit de mândru de trecutul meu, Cassie. Dar n-am cum să-l schimb. Am fost un play-boy, este adevărat. Sufletul, timpul şi toată fiinţa mea aparţineau afacerilor părinţilor. Mă plictiseam. Aveam nevoie să-mi demonstrez că eram bărbat. N-ar fi trebuit să te întâlnesc niciodată.

Gâfâia şi în ochi îi strălucea un fulger periculos.

- In cazul acesta, acum trebuie să fii fericit, Adam. Ai devenit simbolul masculin al Americii. Celebritatea ta îţi oferă un sortiment nelimitat de femei.

Decurajat, Adam îi dădu drumul din strânsoare şi prin teancul de cecuri, Cassie îl căută pe al său pe care îşi puse rapid semnătura.

- Pe viitor, aş prefera să aştepţi să-l primeşti prin poştă. Prezenţa ta aici este în mod cert nedorită.

Era hotărâtă s' nu cedeze un petec de teren, nici acum, nici alt' dat'.

In clipa în care se preg'tea s'-i cear' s' plece, el îi în'busi cuvintele într-un s'rut, distrugând pân' si ultimul protest. Din instinct, se rezem' de el, impregnându-se de forţa sa.

- Ti-ai organizat viaţa ca o bun' mic' gospodin', Cassie. Toate sentimentele sunt sortate si inventariate

sub o mulţime de principii si clisee morale dep'site. Şi viaţa, Cassie? Nu te poţi feri la infinit. Când vei accepta s'-ţi asumi niste riscuri, stii unde s' m' g'sesti.

- Nu, nu stiu nici m'car asta! De fiecare dat' când ţi-am cerut adresa, m-ai acuzat c' te spionez.

El lu' o carte de vizit' din portofel si-si scrise în grab' adresa pe spate, înainte de a o arunca pe birou cu un gest furios.

- Acum, esti mulţumit'? o întreb' apropiindu-se de ea.

- Dac' m' atingi, urlu.

- Ştii bine c' nu.

Avea dreptate si asta o înfuria. Dac' nu pleca imediat, va alerga spre el, îl va implora s-o ia de la început, chiar dac' trebuia s'-l împart' cu alte femei. O coplesi un val de dezgust faţ' de ea ins'si si se înfior'.

- Dac' vrei s' stii ce s-a petrecut în Atlanta...

- Asta nu m' intereseaz'.

Nu asta era ceea ce dorea s' aud'? Ochii lui Adam str'lucir' si, întorcându-i spatele, iesi cu pasi mari.

Săptămâna următoare, ea îşi încărcă bagajele în maşină şi luă drumul spre sud. Era ciudat să se întoarcă în oraşul natal pentru căsătoria fratelui său. Cel puţin, în liniştea casei părinţilor săi, va putea plânge pe săturate fără să trezească bănuieli. Demonstraţiile de acest gen erau legate de ocazia acestor ceremonii.

Câmpurile care mărgiuneau micul drum şerpuitor până la ferma părinţilor săi abia fuseseră arate şi emanau un miros de pământ reavăn, promisiunea primăverii.

- Cassie, iată-te în sfârşit.

Abia pusese piciorul pe pământ că se văzu înconjurată de familie. O conduseră în interiorul bătrânei ferme până la bucătărie. In mijlocul unei mese lungi tronau tarte cu mere, un enorm jambon şi o tavă cu cartofi dulci. Lui Adam i-ar fi plăcut părinţii săi, se gândi ea, incapabilă încă să şi-l alunge din gânduri.

- Este târziu, dar cunoscându-te, mi-am spus că nu te-ai oprit în drum ca să cinezi, exclamă doamna Ryan, îngrămădind mâncarea pe farfuria Cassiei. Priveşte, ţi-am făcut un buchet din ciuboţica-cucului. Ştiu că sunt florile tale preferate.

Cassie era mişcată de amabilitatea tuturor.

- Unde este Ken?

- Cu Helen, răspunse tatăl său, aprinzându-şi pipa.

Parfumul uşor şi dulceag al tutunului umplu încăperea.

- Am crezut întotdeana că tu te vei căsători prima, Cassie, declară pe neaşteptate mama sa, turnând cafeaua în ceşti, înainte de a se aşeza în balansoarul de lângă frigider. Când mi-ai vorbit depre acel tânăr mecanic...

- Nu este mecanic, mam'.

F'r' s'-i fie foame, Cassie ronţ'i o jum'tate de felie de jambon si o bucat' de tart' cu mere, înainte de a se retrage, pretextând oboseala drumului.

In camera sa de copil, r'mase multe ore treaz', privind umbrele ameninţ'toare pe care luna le proiecta pe pereţi. Dac' cel puţin ar fi fost Adam lâng' ea, linistind-o cu mângâieri si spunându-i iar dragostea sa! O voce interioar' îi aminti minciunile, reprosându-i c' le d'duse crezare, c'l'uzit' de senzualitatea sa. Dac',

revenind în familie, sperase s'-si potoleasc' dorinţa de el, încercarea nu fusese încununat' de succes. De fapt, corpul s'u, surd la protestele raţiunii, se perpeli de dorinţa braţelor lui si toat' noaptea se r'suci în pat, f'r' s'-si poat' g'si somnul. Când, a doua zi dimineaţ', coborî în buc't'rie, avea cearc'ne adânci sub ochi.

- Nu pari în apele tale, coment' mama sa când intr'.

Cassie nu r'spunse, sesizând mâna de ajutor care i se
întindea.

- Sper c' nu acel mecanic este cel care te-a indispus.

- Ti-am mai spus c' nu este mecanic, mam', r'spunse ea automat.

In acel moment, tat'l s'u ap'ru în us', venind de la grajduri unde mulsese vacile.

- Acest tân'r nu mi se pare destul de bun pentru tine, fiica mea, declar' el, luând loc la mas'.

- Haide, Mike, protest' doamna Ryan. Nici m'car nu-l cunosti...

Cassie se înrosi puternic si l's' capul în jos, pref'cându-se interesat' de conţinutul farfuriei sale.

In timpul zilelor care precedau căsătoria fratelui său, încercă în zadar să-l uite pe Adam. Şi când ieşea, uneori, să se plimbe, bucurându-se de mlădiţele proaspete, privirea îi întâlnea întotdeauna un panou publicitar imens ce etala cu mândrie picioarele lui Adam, mărite de o sută de ori, acoperite cu spumă de săpun. Atunci, o mulţime de amintiri îi veneau în memorie, înteţindu-i durerea.

In consecinţă, în pofida timpului minunat, prefera să nu se îndepărteze de fermă şi petrecea mult timp

întinsă pe patul său de adolescentă, ascultând radioul. Când, într-o după- amiază, auzi pentru a şaptea oară crainicul repetând „Folosiţi Savon Animal şi nu veţi mai fi niciodată singuri“, închise radioul cu atâta furie, încât butonul îi rămase între degete.

In dimineaţa ceremoniei, soarele strălucea şi câmpia era împodobită de un nimb auriu de lumină. In timp ce tatăl Cassiei şi fiii săi spălau maşinile, ea i se alătură mamei, la bucătărie.

- Ştii, Cassie, mult timp am crezut că Mike iubea mai mult ferma decât pe mine.

Alice Ryan îşi turna o ceaşcă de cafea.

- Este un bărbat foarte interiorizat şi nu vorbeşte prea mult.

Mirată că, după toţi aceşti ani de despărţire, mama sa era totuşi în stare să-i citească gândurile, Cassie îşi strânse degetele în jurul toartei de la ceaşcă.

- Adam este asemănător. Sunt multe lucruri pe care nu le ştiu despre el şi multe lucuri pe care refuză să mi le spună.

- Ţi le va spune, dacă ai răbdare. Imi amintesc ce deprimată eram când mă îndoiam de tatăl tău. Am spus, atunci, lucruri detestabile si jignitoare. Şi în loc s'-l provoc s'-mi vorbeasc', n-am f'cut decât s' înr'ut'ţesc relaţiile noastre. Devenise si mai t'cut.

Cassie îsi privi mama cu interes. La suprafaţ', Adam p'rea deschis si sociabil. Şi totusi, îsi proteja gr'dina lui ascuns'.

- Eu nu cred c' mutismul unor b'rbaţi ca tat'l t'u sau ca Adam este intenţionat, draga mea. Când un b'rbat a suferit, femeia care-l iubeste trebuie s' fac' primul pas,

s' se arate înţeleg'toare si prin atitudinea sa s'-i arate c' n-are de ce se teme de ea.

Oare lui Adam îi era team'? Nu luase niciodat' în considerare aceast' eventualitate mai înainte. Orbit' de propria sa suferinţ', uitase f'r' îndoial' s-o vad' pe-a lui.

Incurajat' de cuvintele mamei sale, Cassie urc' s' se schimbe. Se duse la biseric' în masina p'rinţilor s'i. Se hot'râse. Nu va mai r'mâne mult timp departe de Chicago. Voia s'-l vad' pe Adam.

Asist' la ceremonie cu ochii înceţosaţi de lacrimi. Lumina soarelui trecea în valuri prin vitraliile colorate ale capelei, împodobindu-i fratele si pe tân'ra mireas' cu o aureol' imaterial'. Isi reţinu respiraţia când preotul rosti cuvintele: „s' stimezi, s' cinstesti si s' iubesti“. Se gândi c' se uita s' se menţioneze încrederea, sentimentul cel mai important, f'r' de care dragostea nu putea înflori.

Capitolul 10

Cu inima plină de speranţă şi optimism, Cassie îl aştepta pe Adam în faţa Muzeului de Artă modernă din Chicago, locul de întâlnire pe care-l stabiliseră.

Când îl văzu sosind, de departe, inima îi sări în piept şi agită mâna în direcţia sa. Adam acceptase s-o întâlnească pe un teren neutru pentru a încerca o împăcare. Dacă reuşeau să stabilească un dialog, să deschidă o portiţă, cu ce bucurie va vedea enorma prăpastie care se săpase între ei, umplându-se! Singura ei speranţă era să nu fie prea târziu.

Adam scruta cu privirea împrejurimile muzeului, căutând-o printre cei care se plimbau. Când o recunoscu, grăbi pasul. Ţinându-şi respiraţia, Cassie uită toate rezervele şi alergă spre el. Se simţea în mod irezistibil atrasă spre acea siluetă în blugi şi cămaşă de bumbac în mai multe culori, ca de un magnet.

Regretându-şi impulsivitatea, încetini şi îşi controlă expresia chipului.

- Eşti superbă. Ţi-a priit mult la ţară, Cassie.

Privirea îi întârzie asupra decolteului adânc, părând că pătrunde dincolo de bariera hainelor.

- M-am gândit că ne-am putea aşeza lângă lac, îndrăzni Cassie, brusc stânjenită.

Muşchii maxilarului lui Adam erau contractaţi şi mersul, deşi şi-l potrivise cu al său, încordat, ca şi când era pregătit să fugă la primul semn de pericol.

- Ne vom simţi la fel de bine şi aici, spuse el arătând o bancă din piatră.

- Dacă preferi să lăsăm această discuţie pentru mai târziu...

- Am spus eu asta? o întrebă el aşezându-se şi

făcându-i semn să i se alăture.

- Nu, iartă-mă, spuse Cassie încet, punându-i mâna pe braţ. Cum a decurs călătoria ta?

- Rău. Sperasem să-mi folosesc relaţiile din Atlanta pentru a găsi un sponsor pentru programul meu. Insă am descoperit că fără sprijinul familiei nu interesam pe nimeni. Dar n-am venit aici să te necăjesc cu deziluziile mele.

- Dar, Adam, ceea ce ţi se întâmplă este important pentru mine.

Ii aştepta cu îngrijorare reacţia. Ii luă mâna, înfiorându-se la atingerea moale a degetelor sale în palma ei.

Privirea lui Adam rătăci o clipă peste vasele cu pânze din portul din Monroe Street, apoi mai departe, spre orizont, unde apa albastră-cenuşie a lacului se contopea cu cerul.

Cassie ar fi vrut să-l ia în braţe, să-şi pună capul pe umărul lui, să-l implore să răspundă la tandreţea sa. Dar se simţea, acum, despărţită de mângâierile sale şi, de asemenea, de prietenia sa, acel giuvaier care brusc, i se păru pierdut.

- Vei avea oare timp s' faci faţ' si muncii tale si meseriei de manechin? Dac' vrei, te pot elibera de contract.

- Derric nu te-a anunţat?

- Nu. Ce este?

- Renunţ' la aceast' campanie publicitar'.

Pentru prima dat' de la începutul acestei dup'-amieze, el schiţ' un zâmbet. Dar mai mult decât voiosie, Cassie citi în el o ironie îndreptat' spre el însusi, cu o usoar' nuanţ' de regret.

- Şi-a dat seama c', de fapt, spoturile publicitare m' vindeau pe mine si nu s'punul.

- Asadar, totul s-a terminat?

- Da. Dar vorbeste-mi despre tine, Cassie. Ce mai faci?

- M' simt singur' f'r' tine, spuse ea cu sinceritate. Am cump'rat seminţe ca s' le plantez în gr'din'. F'r' morcovi! Am putea oare s-o facem împreun'?

Intoarse spre el o faţ' dornic' de un zâmbet. Dar Adam l's' întrebarea f'r' r'spuns. Brusc, ea îsi d'du seama c' o conversaţie banal' nu-i ducea nic'ieri.

- Adam, aveai dreptate când îmi spuneai c' tr'iam în trecut, pansându-mi r'nile. De când te cunosc, am tras multe concluzii prea pripite asupra celor mai mici acţiuni ale tale. Mi-ai cerut s'-ţi acord încredere si mi-ar pl'cea s' încerc. Iart'-m' c' m-am l'sat dus' de mânie.

- N-am pentru ce s' te iert, Cassie. Eu sunt responsabil de tot.

- Adam, eu...

- Nu, las'-m' s' termin. Ti-ai f'cut griji pentru Buffy, nu-i asa? S-o rev'd, f'cea parte din obligaţiile sociale c'rora trebuia s' le fac faţ'. In ceea ce-o priveste pe Ann, i-am respins întotdeauna avansurile. N-am întâlnit-o niciodată în afara şedinţelor de lucru. Celelalte? Sunt o fire afectuoasă şi expansivă şi cred că este uşor să se creadă că gesturile mele depăşesc doar o simplă prietenie.

Ochii căprui o făcură să se înduioşeze şi, dintr-o dată, el îi prinse delicat bărbia între degete şi-i atinse uşor buzele. O înlănţui cu braţele lui puternice, masându-i uşor mijlocul prin pulover şi trasmiţându-i căldura sa. Cu pleoapele pe jumătate închise, Cassie se

simţea contopită cu universul, gustând mângâierea soarelui pe piele. O iubea, era sigură de asta! O simţise în sărutul său, în acelaşi timp tandru şi pasionat.

- Cassie, nu te mai pot trata astfel!

Se îndepărtă repede şi se dădu înapoi până la cealaltă extremitate a băncii, privind-o insistent cu ochi trişti. Vântul umflă pânzele vaselor din port şi Cassie se învioră.

- Adam, oare cum să te conving?

Brusc, în mintea ei se făcu lumină şi găsi cuvintele care până atunci îi lipsiseră.

- Derric m-a înşelat cu bârfele şi fotocopiile articolelor din ziarele de scandal. Dar m-am gândit bine şi acum înţeleg că totul era fals. Tu căutai să te întâlneşti cu persoane care ar fi consimţit să-ţi finanţeze proiectele şi în acest scop, trebuia să ieşi mult şi să vezi oameni. Printre ei, erau şi femei şi nu mi-ai spus nimic, pentru că nu voiai să mă neliniştesc. Sunt sigură de asta. In adâncul fiinţei mele o ştiam, dar eram atât de înspăimântată, că n-am vrut să admit. Dacă o făceam, ar fi trebuit în acelaşi timp să recunosc că te iubeam!

- Oricum, m-am purtat ca un adolescent întârziat. Aveam nevoie de spaţiu, de libertate si de aceea mi-am p'strat apartamentul. Chiar dac' nu lucram întotdeauna la calculator, acolo.

Cassie se încord', asteptând o m'rturisire pe care se temea s-o aud'.

- Mi-ai lipsit neîncetat, te doream, continu' el, dar de fiecare dat' când m' hot'ram s'-mi asum definitiv niste obligaţii faţ' de tine, simţeam nevoia s' fug. Ap'reau fantomele trecutului. Nu eram preg'tit.

Ea îl privi adânc în ochi, emoţionat' de sinceritatea sa.

- Anumite cupluri se c's'toresc, dar locuiesc separat. Dac' asta vrei, nu suntem obligaţi s' locuim împreun', Adam. Pot înv'ţa s' accept acest lucru.

- Nu, nu poţi si eu si mai puţin. C's'toria nu este o simpl' formalitate administrativ', ci dou' persoane care se hot'r'sc s' fie al'turi o viaţ', nu o jum'tate.

- Inc' mai simţi nevoia s' fugi, Adam? îl întreb' încet.

Ea îsi aminti de o pas're s'lbatic' pe care fratele s'u o îmblânzise când erau copii. Treptat, reusiser' s' se apropie de ea, pân' când c'p'tase încredere si acceptase s' se lase hr'nit' din palm'. Intr-o zi, din neatenţie, sc'pase si ei n-o mai v'zuser' niciodat'.

- Nu, Cassie, m' simt bine cu tine. Dar nu-ţi pot promite c' nu voi repeta vechile mele greseli Mi-am iubit atât de mult libertatea, atât de mult timp, c' uneori îmi p'rea un reflex involuntar.

- Ceva din trecut?

- Da, dar este problema mea, nu a ta.

- Te iubesc, Adam. Asadar, devine si a mea.

Adam se ridic' si m'sur' peluza cu pasi mari, prad' unei vii agitaţii.

- Ce vrei s' stii?

- De ce te simţi încolţit de mine? De ce îţi este asa de greu s' vorbesti despre asta?

- Pentru c' este dezgust'tor.

Isi întrerupse brusc mersul si r'mase pe loc, cu degetele trecute prin curea si umerii l'saţi, gândindu-se intens.

Cassie nu-i tulbur' t'cerea. Aceast' c'l'torie pe care o întreprindea printre amintiri si speranţe, trebuia s-o fac' singur.

Se hot'rî subit si i se al'tur' pe banc'.

- Aici unde am ajuns, prefer s'-ţi spun totul. P'rinţii mei îmi puseser' cuţitul la gât. Am fost un copil model, un b'ieţel perfect pe care-l înv'ţaser' s' se comporte ca un adev'rat mostenitor. Orice idee pe care o ap'ram de filozofia Bradshaw ajungea ridicol'. Pân' când m-am c's'torit, n-am purtat o hain' care s' nu fie cump'rat' de mama mea. In privinţa acestui subiect, nu aveam voie s' spun absolut nimic.

- In consecinţ', ca s' scapi de familia ta te-ai c's'torit.

- Nu, m-am c's'torit pentru c' n-aveam de ales. Imi amintesc de vara în care aveam saisprezece ani. Atunci au început p'rinţii mei s'-mi caute o partid' demn' de averea si de numele lor. In acea perioad' eram îndr'gostit de fiica unui sef de echip' din întreprinderea tat'lui meu. Fugeam deseori de acasă pentru a mă duce s-o întâlnesc. Credeam că acţionam în secret, dar tata angajase un detectiv particular pentru a mă urmări.

De furie, lovi cu pumnul în palmă.

- Mi-au promis o maşină, un Mercedes, dacă puneam capăt acestei relaţii. Bineînţeles, am refuzat. Atunci, din motive inexplicabile, tatăl său, care lucra pentru uzinele Bradshaw de peste douăzeci de ani a fost concediat şi familia a părăsit oraşul. Apoi mi-au prezentat-o pe Buffy. Era în mod permanent invitată în casa noastră.

Lacrimi de mânie în faţa nedreptăţilor pe care le suferise, înceţoşară ochii Cassiei.

- Am reuşit să le dejoc planurile încă şapte ani. Dar

când dosarele tatălui meu despre prietenele mele au ajuns să umple un dulap întreg, am cedat.

- Ce dosare?

- Anchete despre trecutul şi familia tinerelor pe care le frecventam.

Ochii Cassiei se măriră de surpriză şi deveni palidă.

- Vrei să spui că au un dosar şi pentru mine?

- Tata avea unul. Chiar mi l-a fluturat pe sub nas, condamnând meseria ta puţin repectabilă. I l-am smuls din mâini şi l-am aruncat în şemineu.

- Dar de ce eu?

- De ce nu? Ne-am petrecut mult timp împreună. A făcut totul pentru a înceta să te văd.

Cassie îi luă mâna şi i-o strânse agitată. Nu era nimic surprinzătot că fusese descurajat de curiozitatea sa. Toată viaţa şi-o trăise sub supraveghere!

- Când te-am întâlnit, pentru prima dată în viaţa mea, am simţit o dragoste adevărată. Dar punându-mi prea multe întrebări, ai redeşteptat în mine instinctul de neîncredere.

- Adam, faptul că ai fost nevoit să duci această existenţă timp de câţiva ani pentru a-ţi face curaj să trăieşti cu adevărat, nu înseamnă că eşti condamnat să trăieşti astfel toată viaţa. Te iubesc, dragul meu.

El se îndepărtă uşor.

- Şi eu. Din cauza aceasta nu vreau să risc să te fac să suferi. Credeam că dacă mă întorceam la tine după fiecare trăsnaie, vei învăţa să-mi acorzi încredere, că nu te vei mai mira de absenţele mele repetate. Dar tu aveai nevoie de mai mult, meritai mai mult de atât. Nu ştiu dacă sunt pregătit să-ţi ofer asta. N-am dreptul să-ţi

cer să-ţi asumi toate riscurile.

Pe neaşteptate, Cassie fu conştientă de explozia de bucurie a naturii din jurul lor. In copaci, păsările cântau cât le ţineu puterile şi strigătele de copii, fericiţi de prima lor plimbare de primăvară umpleau aerul liniştit. Niciodată. Adam şi cu ea nu fuseseră atât de apropiaţi şi totuşi, acum, el o părăsea, şi pentru totdeauna.

- Nu te voi uita niciodată, Cassie, şi niciodată nu-mi voi ierta răul pe care ţi l-am făcut.

* * *

Cu moartea în suflet, Cassie făcu inventarul lucrurilor lui Adam chiar în aceeaşi după-amiază. Când stivui pantalonii şi cămăşile sale pe comodă, îşi surprinse imaginea în oglindă.

Sub ochii înrosiţi de lacrimi avea cearc'ne alb'strui si albul de fildes al tenului s'u c'p'tase nuanţa gri a pergamentului. Privi cu ciud' cartea de vizit' a lui Adam pus' pe noptier' si citi pentru a suta oar' adresa sa, mirându-se c' originea unui asemenea conflict se rezuma la dou' rânduri pe un atât de mic p'trat de carton.

Cu un oftat, deschise dulapul si mângâie automat haina sport a lui Adam, care alunec' de pe umeras si c'zu cu un zgomot surd. Imediat, Ralf Katz s'ri de pe fotoliul unde dormea lenes si alerg' pân' la o curioas' cutiuţ' pe care cu o lovitur' de lab' o trimise rostogolindu-se sub pat. Intrigat', Cassie se aplec' si dând la o parte pisica juc'us', c'ut' obiectul pe dibuite. Era o cutie mic' de bijuterii inscripţionat' cu adresa unui bijutier din Atlanta. Devenind curioas', deschise cutia mic' din catifea albastru închis si descoperi un superb solitar. Dac' Adam cump'rase acest inel pentru o alt'

femeie, de ce-l l'sase în dulap la ea? Cu cochet'rie, îsi trecu bijuteria pe deget si contempl' o clip' reflexele sale magice în lumina soarelui ce apunea. Brusc vinovat' c' viola intimitatea unui b'rbat care, de acum înainte, nu mai reprezenta nimic pentru ea, se hot'rî s' pun' bijuteria în cutiuţa sa. Dar inelul r'mase fixat cu înc'p'ţânare. N'pustindu-se în baie, îsi unse degetul cu s'pun, dar f'r' succes. Disperat', încerc' samponul, dar degeaba; cuprins' de panic', se gândi o clip' s' taie inelul la un bijutier din apropiere, dar cum s' înapoieze bijuteria distrus' proprietarului s'u?

Brusc se linisti. De ce se speria? Va merge s'-l întâlneasc' pe Adam, cu inelul de logodn' pe deget si dac' orgoliul o va împiedica s-o fac', atunci merita s'-l piard' pentru totdeauna.

„Il iubesc şi acest semn al destinului mi-o dovedeşte o dată în plus“. Invioratã de aceastã hotãrâre nouã, fredonând pentru a-şi face curaj, ridicã bărbia cu mândrie şi se hotărî să joace ultima carte.

Făcu rapid un duş, se masă cu apă de toaletă de iasomie, îşi perie energic buclele arămii şi îşi puse rochia pe care Adam i-o oferise la aniversarea ei. O tentă de mov pe pleoape şi, încrezătoare, se întoarse spre oglinda din perete. Satisfăcută de examen, îşi puse un şal pe umeri şi telefonă la staţia de taxiuri cea mai apropiată.

O jumătate de oră mai târziu, vehiculul o lăsa tremurând de emoţie în faţa zgârie-norului unde locuia Adam. Ascensorul o duse la etajul al douăzecilea unde, adunându-şi tot curajul, întoarse mânerul de la uşă, care cedă. Pătrunse într-o încăpere foarte modernă ale cărei linii armonioase erau deranjate, ici şi colo, de cutii

şi valize deschise, umplute pe jumătate. Din spatele apartamentului auzi zgomotul unui duş. Fără îndoială, Adam era pe punctul de a pleca din Chicago.

Cassie fu brusc cuprinsă de teamă şi inima începu să-i bată mai repede. Şi dacă acest inel era într-adevăr destinat unei alte femei? Se întoarse să plece, când o voce cu accente cunoscute o făcu să încremenească locului.

- Cassie! Ce faci aici?

Auzind zgomot, Adam îşi trecuse un prosop de baie în jurul taliei şi pieptul bronzat şiroia de apă. Pe chip se reflectau emoţiile contradictorii care îl încercau. Ochii îi erau măriţi de uimire, ca şi când Cassie era o nălucă.

Ea era pregătită pentru un acces de mânie, dar nu pentru puternicul hohot de râs care urmă scurtului său moment de surpriză.

- Nu-mi vine s' cred, Cassie!

- Trebuie s'-ţi vorbesc, Adam, murmur' ea, brusc intimidat'. Imi poţi acorda o clip'?

Cuprinse cu o privire valizele si cutiile deschise.

- Am venit s'-ţi spun c' am g'sit asta.

F'r' nici o ezitare îsi scoase mâna stâng' din buzunar si întinse spre el giuvaierul str'lucitor.

- L-am pus pe deget si n-am reusit s'-l mai scot. Dar este foarte bine asa, Adam.

- Sunt absolut de acord. Este f'cut pentru degetul t'u.

F'r' s'-l aud', Cassie continu' si un torent de cuvinte se
rev'rsau de pe buzele sale.

- Pentru c' te iubesc, ar fi stupid s' neg acum... Dar ce-ai spus oare?

- Îl poţi p'stra, Cassie. Nu m' intereseaz' decât dac'

îmi revine împreun' cu femeia care-l poart'.

Ii lu' mâna si i-o s'rut' tandru.

- Nu înţeleg. De ce pleci din Chicago dac' totusi m' iubesti?

Adam o trase spre el si-i mângâie încet p'rul.

- Cassie, când dou' persoane vor s' se c's'toreasc', oare nu tr'iesc împreun'?

- Vrei s' spui c' te preg'teai s' te muţi la mine? C' vrei s' te c's'toresti?

- M-am gândit c' atunci când m' vei vedea în faţa usii tale cu tot ceea ce îmi aparţine pe lume, nu m' vei putea alunga.

Cu un strig't de bucurie, Cassie se ghemui lâng' el, mângâindu-si obrazul de p'rul de pe pieptul lui.

- Am încercat s' ţi-o spun, Cassie, dar cuvintele mi-au jucat mereu feste. Credeam c' vei înţelege c' ajutându-te s'
redecorezi casa, pregăteam un cămin pentru amândoi. Voiam să fii soţia mea, Cassie, dar curiozitatea ta m-a speriat, redeşteptând amintirea detestabilă a părinţilor mei. Mă simţeam încătuşat. Dar în această după-amiază, am fost atât de aproape de a te pierde, încât am înţeles că singura capcană care mă ameninţa era doar teama mea.

- Adam... şi eu care am crezut o clipă că acest inel de logodnă nu-mi era destinat!

- Cassie, te-am iubit din prima zi. Dar pur şi simplu n-am avut destulă încredere unul în celălalt pentru a ne împărtăşi gândurile şi sentimentele.

- Sau visele, adăugă Cassie gânditoare. Poate viaţa nu va fi întotdeauna uşoară, Adam, dar vom avea tot timpul în faţă ca să reuşim.

- Te voi iubi toată viaţa, Cassie, murmură Adam, şi

apăsarea blândă a buzelor lui peste ale ei era ea însăşi o promisiune.

Sfârşit

* * *